

การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟ
นิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา
โรงเรียนชาตุมวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

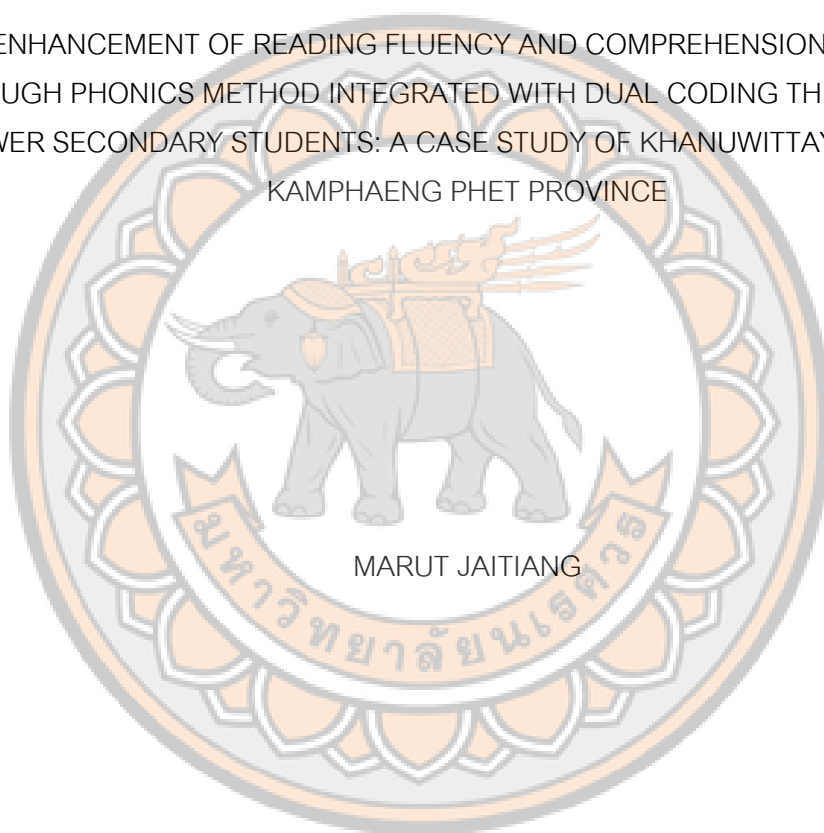

มรุต ใจเที่ยง

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

AN ENHANCEMENT OF READING FLUENCY AND COMPREHENSION IN ENGLISH
THROUGH PHONICS METHOD INTEGRATED WITH DUAL CODING THEORY AMONG
LOWER SECONDARY STUDENTS: A CASE STUDY OF KHANUWITTAYA SCHOOL,
KAMPHAENG PHET PROVINCE

A Thesis Submitted to the Graduate School, Naresuan University
in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Education in English
Academic Year 2026
Copyright © Naresuan University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้
วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น:
กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร”

ของนายมรุต ใจเที่ยง

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาภาญณ์ ปัทมดิลก)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(Assistant Professor Dr. Henry Yuh Anchunda)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนิดดา ภูงษ์ทอง)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ดร. สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประยุทธ์ ภูวรัตน์าวีวิธ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ Dr.Henry Yuh Anchunda ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุสิทธิ์ พันกล้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัดดา ภูหงษ์ทอง ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู เจ้าหน้าที่ และนักเรียน โรงเรียนชาณูวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่มอบทุนอุดหนุนการวิจัย สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ และคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ประสิทธิ์วิชาความรู้ ตลอดจนผู้เขียนตำราวิชาการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและใช้อ้างอิงทุกท่าน

ขอขอบพระคุณครอบครัว และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ สนับสนุน และเป็นแรงผลักดันสำคัญตลอดระยะเวลาการศึกษาและการทำวิจัย

คุณค่าและประโยชน์ทั้งปวงอันพึงได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศให้ผู้พระคุณทุกท่าน

มรุต ใจเที่ยง

เรื่อง

การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร
มรุต ใจเที่ยง

ผู้วิจัย

ประธานที่ปรึกษา

Assistant Professor Dr.Henry Yuh Anchunda

กรรมการที่ปรึกษา

-

ประเภทสารนิพนธ์

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2568

คำสำคัญ

การสอนแบบโฟนิกส์, ทฤษฎีการเรียนรู้, ความคล่องแคล่วในการอ่าน, ความเข้าใจในการอ่าน

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 40 คน โรงเรียนชาณุวิทยาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎี Dual coding 2) แบบทดสอบ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent samples t-test) และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และพบความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงระหว่างความคล่องแคล่วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ($r = .659, p < .001$)

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32, S.D. = 0.57$) และความคิดเห็นของนักเรียนสะท้อนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

Title	An Enhancement of Reading Fluency and Comprehension in English through Phonics Method Integrated with Dual Coding Theory among Lower Secondary Students: A Case Study of Khanuwittaya School, Kamphaeng Phet Province
Author	Marut Jaitiang
Advisor	Assistant Professor Dr.Henry Yuh Anchunda
Co-Advisor	-
Academic Paper	M.Ed. Thesis in English – (Type A2), Naresuan University, 2025
Keywords	Phonics method, Dual coding theory, Reading fluency, Reading comprehension

Abstract

This study aimed to: 1) compare the reading fluency and reading comprehension of lower secondary school students at Khanuwittaya School, Kamphaeng Phet Province, before and after learning through phonics method integrated with Dual Coding Theory; and 2) To examine students' satisfaction and opinions toward the development of reading fluency and reading comprehension through phonics method combined with Dual Coding Theory. The sample consisted of 40 Grade 8 students at Khanuwittaya School during the second semester of the 2025 academic year, selected through cluster random sampling. The research instruments included: 1) lesson plans using phonics method integrated with Dual Coding Theory, 2) achievement tests, and 3) a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, dependent samples t-test, and Pearson Correlation Coefficient

The results revealed that:

1. Reading fluency and reading comprehension scores after the intervention were significantly higher than those before the intervention ($p < .05$). A strong positive correlation was found between reading fluency and reading comprehension ($r = .659$, $p < .001$).

2. The result of the lower secondary students' satisfaction on study the learning activities suggested that it was overall at the high level ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.57).

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
จุดมุ่งหมายการศึกษา.....	6
ขอบเขตของงานวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี Dual coding	34
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
ระยะเวลาในการวิจัย	54
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	55
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	Error! Bookmark not defined.
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	68
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	68

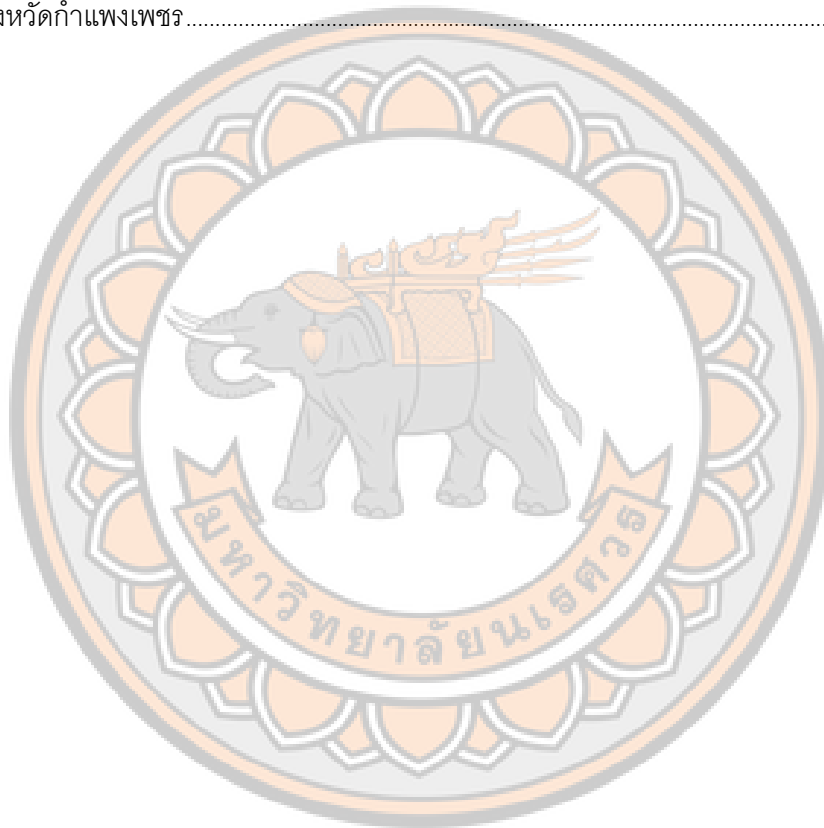
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนา ความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding	71
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
อภิปรายผลการวิจัย.....	Error! Bookmark not defined.
สรุปผลการวิจัย	Error! Bookmark not defined.
ข้อเสนอแนะ	78
บรรณานุกรม	79

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดและขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์.....	32
ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์และทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Phonics + Dual Coding Theory)	40
ตารางที่ 3 แสดงเนื้อหาและระยะเวลาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	56
ตารางที่ 4 แสดงบทอ่านใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	61
ตารางที่ 5 แสดงกำหนดการจัดการเรียนรู้ การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่ว และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	66
ตารางที่ 6 ผลคะแนนความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนและผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	Error! Bookmark not defined.
ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา	69
ตารางที่ 8 ผลคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนและผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	Error! Bookmark not defined.
ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา	70
ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's r) ระหว่างคะแนนความคล่องแคล่วในการอ่านและคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	70
ตารางที่ 11 แสดงรายการ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding	71
ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร (รายแผน)	102
ตารางที่ 13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสม (IOC) ของแบบทดสอบความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร	105
ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้อง (IOC) รายข้อของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 60 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน.....	129

ตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วในการอ่านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา	131
ตารางที่ 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา	133
ตารางที่ 17 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา : โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร	139

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ผู้คนทั่วโลกมีการเชื่อมต่อกันมากขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และสังคม ภาษาอังกฤษกลายมาเป็นภาษาสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างมาก (Mohammed, 2563) หลายประเทศทั่วโลกจัดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ หรือใช้เป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language) รวมถึงประเทศที่มีภาษาท้องถิ่นของตนเอง ก็จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการเป็นเครื่องมือเพื่อติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ (Lingua Franca) ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นในตลาดแรงงาน เนื่องจากการทำงานในระดับสากลต้องพึ่งพาทั้งความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ติดต่อสื่อสาร รวมถึงการเข้าถึงแหล่งข้อมูลจากทั่วโลกผ่านอินเทอร์เน็ต (จิตติมา อัครวิติพงศ์, 2562) ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ จึงได้เปรียบในการเข้าถึงข่าวสาร สื่อบันเทิง และโอกาสทางอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ด้านนี้ เพราะการรู้ภาษาอังกฤษนั้นทำให้สามารถติดต่อกับผู้คนทั่วโลกได้อย่างอิสระเสรี (ชนากานต์ สุวรรณรัตน์และคณะ, 2562) และจากการที่ทั่วโลกก้าวเข้าสู่ยุคดังกล่าว ซึ่งมีผลกระทบกับทุกประเทศในด้านต่างๆ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ก็ได้รับผลกระทบดังกล่าวเช่นเดียวกัน ในด้านของความร่วมมือทางความมั่นคงของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องร่วมกันแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาประเทศสมาชิกให้สามารถก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์นี้ได้ อย่างไรก็ตามจากความหลากหลายวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การศึกษา และที่สำคัญภาษาที่แตกต่างกันนั้นอาจเป็นอุปสรรคใหญ่ที่จะทำให้ประเทศสมาชิกไม่สามารถทำให้ภารกิจต่างๆ ในการร่วมกันพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงมีการกำหนดภาษาหลัก ที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสารกันหรือเรียกว่า Working Language โดยมีการบัญญัติการใช้ภาษาอังกฤษตามกฎหมายของอาเซียนข้อ 34 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า The language of ASEAN shall be English (The ASEAN Charter , 2551) กล่าวคือไม่ว่าประเทศใดจะมีภาษาเป็นของตัวเองกันก็ตาม แต่เมื่อต้องทำงานร่วมกันจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร

ประเทศไทยในฐานะหนึ่งในสมาชิก ASEAN ก็เห็นถึงความสำคัญในภาษาอังกฤษอย่างมาก ซึ่งเห็นได้จากการบรรจุภาษาอังกฤษลงเป็นวิชาที่นักเรียนนั้นต้องเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ความรู้ ความคิด และการเปิดโลกทัศน์ของนักเรียน (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) หลักสูตรยังเน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาใน 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการเรียนรู้ และการดำรงชีวิตในสังคม และเสริมสร้างศักยภาพในการเรียนรู้ สื่อสาร และปรับตัวในโลกที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มความสามารถในทักษะดังกล่าวการศึกษาไทยจึงมีการปรับชั่วโมงในการเรียนเพิ่มมากขึ้นจากหลักสูตรเดิมอีกด้วย เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

หนึ่งในทักษะสำคัญ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ คือการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการฟังและการพูด โดยหลักสูตรแกนกลางระบุไว้ว่า เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนควรมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้งในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อ โดยสามารถจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่านได้ นอกจากนี้ นักเรียนควรอ่านและแปลความหมายจากแผนที่ ตาราง และกราฟ รวมถึงนำข้อมูลจากบทความ ข่าว หรือสื่อออนไลน์มาใช้ได้อย่างเหมาะสม (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) จะเห็นได้ว่าการศึกษาไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยให้ นักเรียนสามารถ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ รูปประโยค และโครงสร้างภาษาได้ชัดเจน อีกทั้งยังส่งเสริมความ มั่นใจในการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ เช่น การสื่อสารในชีวิตประจำวัน การพูดในที่สาธารณะ หรือ การนำเสนอในชั้นเรียน

ถึงแม้การศึกษาไทยจะให้ความสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษมากแค่ไหนก็ตาม ซึ่งเห็นได้จากตัวชี้วัดด้านการอ่านในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่การอ่านนั้นก็ยังเป็น จุดอ่อนของนักเรียนไทย จากรายงานผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานใน รายวิชาภาษาอังกฤษ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 ที่มีนักเรียน เข้าสอบกว่า 486,398 คน พบว่าสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นสาระที่เน้นในเรื่องของการ ฟังและการอ่าน โดยนักเรียนจะต้องสามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ นำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพียงแค่ร้อยละ 31.82 และที่สำคัญคะแนน สอบในสาระนี้ยังใกล้เคียงกับการสอบในปีการศึกษา 2566 ที่มีนักเรียนเข้าสอบจำนวน 395,338 คน ซึ่งได้คะแนนเพียงร้อยละ 31.24 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ [องค์การมหาชน], 2568) และนี่ทำให้เห็นได้ว่าคะแนนของการสอบในสาระนี้อยู่ในระดับที่ต่ำอย่างต่อเนื่องและปัญหา การอ่านนั้นเป็นปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มเกิดมาจากสองปัจจัย หลัก ปัจจัยที่หนึ่ง คือปัญหาความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีจังหวะเหมาะสม (Rasinski, 2012) นักเรียนจำนวนมากยังอ่านได้ไม่คล่องเพราะได้รับการสอนที่เน้นการแปลคำศัพท์หรือการ อ่านตามครู โดยขาดการฝึกถอดรหัสเสียง (decoding) อย่างเป็นระบบ (ปารมี เชยวัดเกาะและ อโณทัย พลเยี่ยมเพชรแสง, 2564) อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลจากการสอนแบบ Whole Word Cognition ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ทั้งคำเป็น “ภาพคำ” มากกว่าการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร แนวทางนี้ทำให้ผู้เรียนอาจจำคำได้เฉพาะบางคำ แต่ไม่สามารถอ่านคำใหม่ ๆ ได้ ส่งผลให้ พัฒนาการด้านความคล่องแคล่วหยุดชะงัก (Adams, 2533) ปัญหานี้ไม่เพียงกระทบต่อความ เข้าใจในการอ่าน แต่ยังกระทบต่อทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวม เนื่องจากความ คล่องแคล่วในการอ่านถือเป็นรากฐานที่เชื่อมโยงไปสู่การพูดและการฟังอย่างมั่นใจ หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า นักเรียนควรพัฒนา ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งการเรียน การทำงาน และการอยู่ ร่วมในสังคม ดังนั้น หากผู้เรียนยังอ่านไม่คล่อง ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเข้าถึงข้อมูล ความรู้

และการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญ ที่ส่งผลกระทบต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน คือปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเข้าใจความหมาย จับใจความสำคัญ และประเมินสาระจากบทอ่าน (Snow, 2002) การอ่านเพื่อความเข้าใจถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการอ่าน เพราะเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องใช้ทั้งในการเรียนรู้วิชาอื่น การคิดวิเคราะห์ และการสื่อสารในชีวิตจริง แม้การศึกษาไทยจะกำหนดตัวชี้วัดด้านการอ่านไว้อย่างชัดเจน แต่ผลการทดสอบระดับชาติสะท้อนว่านักเรียนยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ โดยเฉพาะการสอบ O-NET ที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีข้อจำกัดในการตีความและตอบคำถามจากบทอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้น การอ่านเพื่อความเข้าใจยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าทั้งปัญหาความคล่องแคล่วและการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ได้ประเด็นที่แยกจากกัน แต่เป็นองค์ประกอบย่อยที่รวมกันแล้วสะท้อนถึงความสามารถในการอ่าน ของผู้เรียนที่ยังอยู่ในระดับต่ำอีกด้วย

โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ก็พบปัญหาด้านการอ่านของผู้เรียนเช่นเดียวกับระดับประเทศ โดยเฉพาะใน สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นสาระที่วัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง จากผลการทดสอบ O-NET ในช่วงสามปีการศึกษาล่าสุดพบว่า คะแนนยังอยู่ในระดับต่ำและต้องได้รับการเร่งพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยปีการศึกษา 2565 โรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสาระที่ 1 อยู่ที่ 31.84 คะแนนซึ่งคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ และปีการศึกษา 2566 คะแนนลดลงเหลือ 29.52 คะแนน (ลดลง 7.30%) และถึงว่าแม้ปีการศึกษา 2567 คะแนนจะเพิ่มขึ้นเป็น 31.53 คะแนน (เพิ่มขึ้น 6.82%) (รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน, 2566-2567) แต่ก็ยังคงอยู่ในระดับใกล้เคียงคะแนนเดิม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในบริบทของโรงเรียนนั้น นักเรียนยังมีข้อจำกัดด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับที่น่าเป็นห่วง คือนักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของบทอ่าน วิเคราะห์เชื่อมโยงความหมาย หรือสรุปสาระสำคัญของข้อความได้อย่างถูกต้อง ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่าน นักเรียนอ่านแบบติด ๆ ขัด ๆ ไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงเป็นวลีหรือประโยค และใช้เวลามากกับการเดาคำหรือสะกดคำ และไม่สามารถถอดรหัสเสียงของตัวอักษรได้ ส่งผลให้ไม่สามารถอ่านและตอบปัญหาจากสิ่งที่อ่านได้ จากการสอบถามนักเรียนเพิ่มเติมพบว่า สาเหตุสำคัญของปัญหาดังกล่าวเกิดจากการที่ผู้เรียนยังไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร (letter-sound correspondence) ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนจำนวนมากรู้ชื่อตัวอักษร แต่ไม่รู้เสียงของตัวอักษร ไม่สามารถผสมเสียง (blending) เพื่ออ่านคำใหม่ได้ ส่งผลให้ไม่สามารถอ่านออกเสียงหรือทำความเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ตัวอย่างที่พบชัดคือ แม้นักเรียนจะรู้ว่าคำว่า bird แปลว่า “นก” แต่กลับไม่สามารถอ่านคำว่า bird ได้อย่างถูกต้องเมื่อครูไม่ได้อ่านให้ฟังก่อน ซึ่งปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำข้อสอบสาระที่ 1 ซึ่งต้องอาศัยทั้งการอ่านคล่องแคล่วและความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ เมื่อนักเรียนไม่มีทักษะทั้งสองตัวนี้ นักเรียนจึงมักตอบคำถามผิดหรือหลงประเด็น ดังนั้น ปัญหาด้านการอ่านไม่ใช่เพียงความสามารถที่ต่ำกว่ามาตรฐานเท่านั้น แต่ยังเป็นรากฐานสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกด้าน เพราะสาระที่ 1 เป็นหัวใจหลักของทักษะทาง

ภาษาเพื่อการสื่อสาร หากไม่เร่งปรับปรุงอย่างเป็นระบบ คะแนนต่ำอย่างต่อเนื่องในสาระนี้จะยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อคุณภาพผู้เรียนในภาพรวม

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ พบว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาทักษะพื้นฐานในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้าน การถอดรหัสเสียง (decoding) และการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพราะโฟนิกส์มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเสียง (phonemes) กับตัวอักษร (graphemes) เพื่อให้อ่านคำศัพท์ออกได้อย่างแม่นยำ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ การสอนแบบโฟนิกส์สามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่ การสอนแบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ที่เน้นการเรียนรู้เสียงของตัวอักษรแต่ละตัวและการผสมเสียง เช่น คำว่า bat มาจาก /b/ + /æ/ + /t/ และการสอนแบบวิเคราะห์ (Analytic Phonics) ที่ฝึกการแยกเสียงจากคำที่คุ้นเคย เช่น การแยกคำว่า cat ออกเป็นเสียงย่อย แนวทางเหล่านี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ซึ่งส่งผลต่อไปยัง ความคล่องแคล่วในการอ่าน กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างอัตโนมัติ ก็จะอ่านได้ลื่นไหลมากขึ้น ไม่ติดขัด และเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น ผลการวิจัยของ รัตตินันท์ ทูลศิริและนิธิดา อติภักธนันท์ (2563) ระบุว่า การสอนด้วยโฟนิกส์สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงและเพิ่มพูนคำศัพท์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับ กฤติมา จรรยาเทศ (2562) ที่พบว่า หลังจากการเรียนด้วยโฟนิกส์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นจาก 8.25 เป็น 17.95 และมีคะแนนการรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยรวมแล้วนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับสูงที่สุด ผลวิจัยเหล่านี้ยืนยันว่า การสอนแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และเป็น รากฐานสำคัญของการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา แต่ถึงแม้ว่างานวิจัยจำนวนมากจะยืนยันว่าโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาการถอดรหัสเสียงและการอ่านออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในทางปฏิบัติกลับพบว่าการสอนโฟนิกส์ในประเทศไทยยังไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ผู้เรียนจำนวนไม่น้อยจึงยังอ่านได้ไม่คล่องเมื่อเผชิญกับคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน อีกทั้งงานวิจัยเหล่านี้ยังระบุว่า หากการสอนโฟนิกส์มุ่งเน้นเพียงการผสมเสียงโดยไม่เชื่อมโยงกับการสร้างความเข้าใจเชิงความหมาย ก็อาจทำให้ผู้เรียนอ่านได้เพียงออกเสียง แต่ไม่สามารถตีความเนื้อหาที่อ่านได้อย่างลึกซึ้ง ปัญหานี้สะท้อนว่าการใช้โฟนิกส์เพียงอย่างเดียวอาจยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวม จำเป็นต้องมีการบูรณาการร่วมกับวิธีการอื่นเพื่อเสริมความเข้าใจและการใช้ภาษาอย่างแท้จริง

การสอนโดยใช้ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ (Dual Coding Theory: DCT) ที่พัฒนาโดย Allan Paivio (1986) อธิบายว่าการเรียนรู้ของมนุษย์จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อข้อมูลได้รับการประมวลผ่านสองระบบหลักในสมอง คือ ระบบทางภาษา (verbal system) ที่รับรู้ผ่านคำพูด ข้อความ หรือประโยค และระบบไม่ใช้ภาษา (non-verbal system) ที่รับรู้ผ่านภาพ สัญลักษณ์ หรือแผนภาพ การใช้ภาพประกอบข้อความจึงช่วยลดภาระทางความจำ (cognitive load) และเสริมสร้างภาพจำทางจิต (mental imagery) ซึ่งส่งผลต่อการเข้าใจความหมายของเนื้อหาและการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ Mayer (2005) ได้ทำการต่อยอดแนวคิดของ Paivio โดยพัฒนา “ทฤษฎีการเรียนรู้แบบพหุสื่อ” (Cognitive Theory of Multimedia Learning: CTML) ซึ่ง

อธิบายว่าผู้เรียนจะเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าเมื่อได้รับข้อมูลทั้งทางภาพและทางคำในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ การออกแบบสื่อควรช่วยลดภาระทางปัญญาที่ไม่จำเป็น (extraneous processing) และ ส่งเสริมการประมวลผลเชิงสร้างสรรค์ (generative processing) เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงข้อมูลจากหลายช่องทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดนี้จึงถือเป็นการขยายขอบเขตของ DCT ให้เข้ากับบริบทของการเรียนรู้ยุคดิจิทัลที่ใช้สื่อหลากหลายรูปแบบ อีกด้านหนึ่งผลการวิจัยของ Li, Yu, Zhang และ Liu (2022) ได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแนวคิดนี้ โดยศึกษา “สื่อหลายระบบ” (multimodal input) ที่ออกแบบตามทฤษฎี DCT และทฤษฎีภาระทางปัญญา (Cognitive Load Theory: CLT) กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) พบว่าผู้เรียนที่ได้รับสื่อแบบหลายรูปแบบมีผลการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่า สื่อที่สร้างหลายระบบมีผลกลุ่มที่ได้รับสื่อแบบเดียวกันที่หลังเรียน แต่ผลลดลงในระยะยาว สะท้อนว่าการป้อนข้อมูลผ่านหลายช่องทางสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้ในระยะสั้น หากออกแบบให้เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดภาระทางปัญญาที่มากเกินไป และในประเทศไทย Yanasugondha (2560) ได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่กับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา โดยเปรียบเทียบผลระหว่างผู้เรียนที่เรียนด้วยการแปลภาษา การใช้ภาพ และการใช้ภาพร่วมกับคำแปล ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่เรียนด้วยแนวทาง Dual Coding มีผลการจดจำคำศัพท์สูงสุดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว แสดงให้เห็นว่าการบูรณาการข้อมูลทางภาพและภาษาเพื่อการจดจำและความเข้าใจอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับ Razooqi (2024) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาวิชาอังกฤษในประเทศอิรัก โดยใช้การสอนแบบภาพและข้อความร่วมกันกับกลุ่มตัวอย่างระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq .05$) แสดงให้เห็นว่าการประมวลผลข้อมูลผ่านทั้งระบบภาษาและระบบไม่ใช้ภาษาสามารถช่วยพัฒนา “การเข้าใจเนื้อหาการอ่าน” และ “แรงจูงใจในการเรียนรู้” ได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยดังกล่าวตอกย้ำแนวคิดที่ว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเข้ารหัสคู่ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น แต่ยังส่งเสริมการตีความและเข้าใจความหมายในระดับข้อความ ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจในผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL)

จากผลการศึกษางานวิจัยดังกล่าว สามารถกล่าวได้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์นั้นส่งเสริมการอ่านอย่างคล่องแคล่ว และการสอนโดยบูรณาการ Dual coding นั้นยังช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ผ่านระบบภาพ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยส่วนใหญ่ยังมุ่งศึกษาแนวทางทั้งสองแยกจากกัน และยังไม่พบการศึกษาที่บูรณาการโฟนิกส์กับทฤษฎี Dual Coding เพื่อพัฒนาทั้งความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่าน ในผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) โดยเฉพาะในบริบทนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของไทยที่ยังมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านต่ำอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยพิจารณาทั้งด้านความคล่องแคล่วและการอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ยังศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นผลลัพธ์รองที่สะท้อนความเหมาะสมของการนำแนวทางนี้ไปใช้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการสอนโดยใช้วิธีการ

สอนโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น

จุดมุ่งหมายการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบและศึกษาความสัมพันธ์ของความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชรก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding

ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร

ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) ทั้งหมด 1,311 คน โรงเรียนชาณุวิทยา

กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาเสริมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรปกติ ผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเข้ารหัสคำ จำนวน 15 แผน ประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. Alphabets, Initial and Final consonant sounds
2. Short vowel & CVC words
3. Consonants digraph - ch, sh, th
4. Consonants digraph - ph, wh
5. Vowel digraph - ai, ay / ee, ea, ie
6. Vowel digraph - oo
7. Vowel digraph - oa, ow
8. Vowel digraph - ou, ow
9. Reading sentences with picture support
10. Guided reading with picture support

11. Reading a New Passage with Visuals
12. Reading Comprehension Using a Flowchart
13. Mind Mapping for Main Idea and Details
14. Paired Reading and Comprehension
15. Visualizing while reading

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎี Dual coding
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 คาบเรียน รวมจำนวน 21 คาบเรียน แบ่งออกเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 15 คาบเรียน (คาบละ 1 ชั่วโมง) และการเก็บข้อมูลด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 6 คาบเรียน

ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการทดลอง

โรงเรียนชาณุวิทยา ตำบลแสนตอ อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics method) หมายถึง วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับเสียง (letter-sound relationship) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถถอดรหัสคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว โดยมีวิธีในการสอนที่มีโครงสร้างชัดเจน และมีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ ได้แก่

1. Phonemic Awareness (การตระหนักรู้ในเสียงหน่วยคำ)
2. Letter-Sound Correspondence (การเรียนรู้เสียงของตัวอักษร)
3. Blending (การผสมเสียงเป็นคำ)
4. Segmenting and Spelling (การแยกเสียงและสะกดคำ)
5. Reading in Context (การอ่านในบริบทจริง)
6. Application and Evaluation (การนำไปใช้และประเมินผล)

เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนควรได้รับการกระตุ้นผ่านกิจกรรมหลากหลาย เช่น เพลง เกม บัตรภาพ ท่าทาง และการใช้สื่อภาพประกอบ ซึ่งเป็นแนวทางของโปรแกรม Jolly Phonics ที่ส่งผลให้เด็กมีความสนใจ และสามารถจดจำเสียงตัวอักษรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Abdul และ Aal, 2566) โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการบูรณาการการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อส่งเสริมความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดย Phonics-based method จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและเมื่อเรียน

ร่วมกับรูปภาพตามทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นอีกด้วย

2. ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ (Dual Coding) หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพและข้อความควบคู่กัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น แนวคิดนี้อิงจากทฤษฎีของ Paivio (1986) ซึ่งเสนอว่าสมองของมนุษย์มีระบบประมวลผลข้อมูลสองระบบ ได้แก่ ระบบภาพ (imagery system) และระบบภาษา (verbal system) หากมีการเรียนรู้ผ่านทั้งสองระบบพร้อมกัน จะช่วยเสริมพลังกันและกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น โดยมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
2. การจัดเตรียมสื่อและคำอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การนำเสนอข้อมูลด้วยการเข้ารหัสแบบคู่
4. การกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความเชื่อมโยงความคิดด้วยตนเอง
5. การประเมินผลและทบทวนความรู้ผ่านรหัสคู่

ในด้านการจัดการเรียนรู้ ครูประยุกต์ใช้ Dual Coding ได้โดยการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษพร้อมภาพประกอบที่สัมพันธ์กับคำศัพท์นั้น เช่น การสอนคำว่า "apple" ครูแสดงภาพแอปเปิ้ลให้ผู้เรียนดูพร้อมกับการออกเสียงคำว่า "apple" และเขียนคำศัพท์กำกับ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลผ่านทั้งการมองเห็นและการฟัง การใช้เกมจับคู่ภาพกับคำศัพท์ การวาดภาพประกอบคำ และการใช้แผนผังความคิด (mind mapping) ล้วนเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับแนวคิด Dual Coding ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ได้หลายระดับชั้น

3. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น โดยผสมผสาน การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) ซึ่งมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรเพื่อเสริมสร้างความคล่องแคล่วในการอ่าน เข้ากับ ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ (Dual Coding Theory) ที่ใช้การเรียนรู้ผ่านทั้งภาพและข้อความควบคู่กัน เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน โดยมีขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

1. การกระตุ้นและเชื่อมโยงเสียงกับภาพ (Sound-Image Activation)
2. การเรียนรู้เสียงตัวอักษรและความหมายเบื้องต้น (letter-sound & Concept Linking)
3. การผสมเสียงและตีความหมาย (Blending & Dual presentation)
4. การแยกเสียง สะกด และสร้างความเชื่อมโยงความคิด (Segmenting & Cognitive Connection)
5. การอ่านในบริบทและสร้างความเข้าใจ (Reading in context & Conceptual integration)
6. การประยุกต์ใช้และสะท้อนความเข้าใจ (Application & Dual Evaluation)

ในการวิจัยครั้งนี้ ขั้นตอนการสอนดังกล่าวถูกนำไปใช้ในแผนการสอน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การฝึกการถอดรหัสเสียง การผสมคำ การใช้บัตรภาพและเกม การอ่านออกเสียงประกอบภาพ การสร้างแผนผังความคิด (mind mapping) และการอ่านแบบมีผู้ชี้นำ (guided reading) เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้และสร้างบรรยากาศที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน

4. ความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading fluency) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีจังหวะน้ำเสียงเหมาะสม โดยไม่สะดุดหรือหยุดชะงัก ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่ความเข้าใจในเนื้อหา โดยในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยประเมินความคล่องแคล่วในการอ่านผ่านแบบประเมินที่สร้างขึ้นเอง โดยเลือกวัดเฉพาะตัวชี้วัดด้าน “ความเร็วในการอ่านอย่างถูกต้อง” หรือ Words Correct Per Minute (WCPM) เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดที่วัดได้ชัดเจน มีความเที่ยงตรงสูง และสามารถเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังเรียนได้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ ผลการเรียนรู้จะถือว่าประสบความสำเร็จเมื่อค่า WCPM หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่านของผู้เรียน

5. ความเข้าใจในการอ่าน (Reading comprehension) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการทำความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษที่อ่าน โดยสามารถระบุข้อเท็จจริง รายละเอียด และสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างถูกต้อง ตามแนวคิดของ Sari (อ้างถึงใน Anusit, 2566) ที่แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

- (1) ระดับรับรู้ข้อมูล (Literal Level)
- (2) ระดับตีความ (Interpretive Level)
- (3) ระดับวิพากษ์ (Critical Level)
- (4) ระดับสร้างสรรค์ (Creative Level)

ซึ่งแต่ละระดับต้องอาศัยกระบวนการคิดในระดับที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) กำหนดให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และสามารถสรุปความหรือแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ระดับการรับรู้ข้อมูลจนถึงระดับการตีความ อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการประเมินความเข้าใจในการอ่านในระดับรับรู้ข้อมูล (Literal Level) ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานของการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเน้นทักษะการรู้ความหมายของคำศัพท์ การระบุรายละเอียดของประธาน กริยา กรรม และการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ยังอยู่ในช่วงพัฒนาทักษะการอ่านขั้นต้น การเลือกวัดในระดับนี้จึงเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน และสามารถสะท้อนพัฒนาการด้านการอ่านขั้นพื้นฐานได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาสู่ระดับการตีความและการคิดวิเคราะห์ในลำดับต่อไป ทั้งนี้ ผลการเรียนรู้จะถือว่าประสบความสำเร็จเมื่อคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งแสดงถึงพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบพินิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยวัดจากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยถ้านักเรียนมีระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่า “พึงพอใจ” ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบพินิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding

7. ความคิดเห็น หมายถึง ข้อเสนอแนะ มุมมอง หรือทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ ทั้งในแง่ของจุดเด่น จุดที่ควรปรับปรุง หรือผลกระทบที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

การเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding โดยผ่านความคิดเห็นแบบปลายเปิดในหัวข้อ “ข้อเสนอแนะ” จากแบบสอบถามความพึงพอใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีจุดประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชรก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้โฟนิกส์เป็นฐานร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)
 - 1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 - 1.3 ปัญหาและข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว
 - 2.2 วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว
 - 2.3 องค์ประกอบของการอ่านอย่างคล่องแคล่ว
 - 2.4 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.5 วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.6 องค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 2.7 การวัดและประเมินความคล่องแคล่วในความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 3.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 3.2 หลักการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 3.3 ความสำคัญของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 3.4 ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์
 - 3.5 กิจกรรมการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี Dual coding
 - 4.1 ความหมายของ Dual coding
 - 4.2 หลักการใช้ทฤษฎี Dual coding

- 4.3 ความสำคัญของ Dual coding
- 4.4 ขั้นตอนการสอน Dual coding
- 4.5 กิจกรรมการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding
- 4.6 การบูรณาการการสอนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์และทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding
- 5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 5.2 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- 7. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)

จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสิ่งที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกร/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจงและคำอธิบายให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายอธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำศัพท์ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระอื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ชีวิตจริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2100-2250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

1.2 ตัวชีวิตและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในด้านการอ่านได้กำหนด มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.2 ซึ่งระบุว่า "เข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำไปใช้" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) ระบุไว้ดังนี้

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ต 1.2 ม.1/1 อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.2 ม.1/2 อ่านและแสดงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยการตอบคำถาม หรือปฏิบัติตามคำสั่งอย่างง่าย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ต 1.2 ม.2/1 อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.2 ม.2/2 อ่านและแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน โดยการตอบคำถามหรือปฏิบัติตามคำสั่ง

ต 1.2 ม.2/3 ระบุแนวคิดหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ต 1.2 ม.2/5 ใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เช่น การเดาความหมายจากบริบท การสรุปความ การตั้งคำถาม การเชื่อมโยงความรู้เดิม ฯลฯ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ต 1.2 ม.3/1 อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.2 ม.3/2 อ่านและแสดงความเข้าใจโดยการสรุปใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ต 1.2 ม.3/3 ใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เช่น การคาดคะเน การตั้งคำถาม การสรุป การโยงความรู้เดิม การตีความ

ต 1.2 ม.3/4 อ่านเพื่อค้นหาข้อมูลหรือสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น พจนานุกรม แผนที่ คู่มือ เมนู ตาราง โฆษณา

1.3 ปัญหาและข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

แม้ประเทศไทยจะตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากล และได้บรรจุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็น แต่ในความเป็นจริง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังคงประสบกับปัญหาและข้อจำกัดหลายประการ ดังนี้

1. **การเน้นการสอนแบบท่องจำ (Rote Learning)** ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวนไม่น้อยยังคงใช้วิธีการสอนแบบแปลศัพท์-แปลประโยค-ท่องจำ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผลสัมฤทธิ์เฉพาะการทำข้อสอบมากกว่าทักษะการสื่อสารจริง ส่งผลให้นักเรียนจดจำได้เฉพาะคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคที่เคยท่องเท่านั้น โดยไม่สามารถประยุกต์ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้ (ไพฑูริย์ พลพินิจ และสมาน แก้วไวยุทธ, 2566)

2. **การละเลยทักษะพื้นฐาน เช่น การฟัง-พูด และการอ่านอย่างคล่องแคล่ว** แม้ว่าหลักสูตรจะกำหนดให้นักเรียนต้องพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน (ฟัง พูด อ่าน เขียน) แต่ในชั้นเรียนจริงกลับพบว่าทักษะการฟังและการพูดมักถูกละเลย ขณะที่การอ่านก็เน้นเพียงการแปลความหมาย ไม่ได้พัฒนาความคล่องแคล่วหรือการเข้าใจอย่างแท้จริง ซึ่งขัดกับแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ที่เน้นการใช้ภาษาจริงในบริบทหลากหลาย

3. **ขาดความรู้เชิงวิชาการในการสอนทักษะการอ่านแบบใหม่** ครูจำนวนมากยังไม่ได้นำแนวทางการสอนอ่านที่ทันสมัย เช่น การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) หรือการพัฒนาความคล่องแคล่ว (Fluency) มาใช้ เนื่องจากขาดความเข้าใจในทฤษฎี หรือไม่เคยได้รับการอบรมที่เพียงพอ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้รับการปูพื้นฐานด้านการถอดรหัสเสียง (decoding) อย่างถูกต้อง

4. **เวลาเรียนไม่เพียงพอ** การเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมักถูกจำกัดด้วยจำนวนชั่วโมงเรียนที่น้อย เมื่อเทียบกับเป้าหมายด้านสมรรถนะของผู้เรียน ครูจึงมักเร่งสอนเนื้อหาเพื่อให้ทันหลักสูตร ส่งผลให้ไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะ เช่น การฝึกออกเสียง อ่านคล่อง หรือการอภิปรายในห้องเรียน

5. **ขาดสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจ** หลายโรงเรียนยังขาดแคลนสื่อการสอนที่ทันสมัย โดยเฉพาะสื่อมัลติมีเดีย สื่อภาพ-เสียง หรือสื่ออินเทอร์แอคทีฟที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าสนใจและนักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน

6. ทักษะคตินักเรียนต่อภาษาอังกฤษ นักเรียนไทยจำนวนมากมองว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากและไกลตัว ทำให้ขาดความมั่นใจที่จะเรียนรู้ โดยเฉพาะนักเรียนที่พื้นฐานอ่อน หากไม่ได้รับการเสริมแรงอย่างถูกต้อง ก็จะมีสูญเสียความสนใจและท้อแท้ในการเรียนรู้มากขึ้น (ปารมี เขยวัดเกาะและอโณทัย พลเพชรเยี่ยมแสง, 2564)

จากแนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2/5 โรงเรียนชาลุมพิตา จังหวัดกำแพงเพชร เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ซึ่งกำหนดให้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มเพื่อความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และลดความเสี่ยงของการปะปนข้อมูลระหว่างกลุ่มตัวอย่างและประชากร เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงจำเป็นต้องอ้างอิง ตัวชี้วัดตามมาตรฐาน ต 1.2 ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งครอบคลุมทักษะที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง (ต 1.2 ม.2/1) การอ่านเพื่อความเข้าใจ (ต 1.2 ม.2/2) การสรุปแนวคิดหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน (ต 1.2 ม.2/3) และการใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ (ต 1.2 ม.2/5) ซึ่งล้วนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว

Paige (2563) ได้ให้ความหมายของความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) ไว้ว่า ความคล่องแคล่วในการอ่าน คือ ความสามารถในการอ่านข้อความได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ และมีท่วงทำนองที่เหมาะสม โดยประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ความเร็วในการอ่าน (Reading Rate) 2) ความแม่นยำในการออกเสียงคำ (Word Accuracy) และ 3) การใช้น้ำเสียงหรือท่วงทำนอง (Prosody) ทั้งสามองค์ประกอบนี้ทำงานร่วมกันอย่างสอดคล้อง เพื่อสร้างการอ่านที่ลื่นไหล เข้าใจง่าย และส่งผลต่อการเข้าใจเนื้อหาโดยรวม

Grabe (2565) ได้นิยามไว้ว่าความคล่องในการอ่าน (Reading fluency) เป็นแนวคิดที่มีความซับซ้อน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ความอัตโนมัติในการประมวลผล (automaticity), ความเร็ว (rate), ความแม่นยำ (accuracy) และ จังหวะ-น้ำเสียง (prosody) โดยถือได้ว่าเป็นทั้ง ทักษะพื้นฐานที่ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน และ เป้าหมายของการอ่านในตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความคล่องในการอ่านบทความหรือเนื้อเรื่อง (text passage fluency) นั้นเป็นตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนถึง ความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาในอนาคต

Marlina (2566) ระบุไว้ว่า การอ่านอย่างคล่องแคล่ว (Reading Fluency) หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการอ่านข้อความได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีจังหวะท่วงทำนองที่เหมาะสม ซึ่งสะท้อนถึงความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน โดยนักเรียนที่มีความคล่องแคล่วในการอ่านจะสามารถถอดรหัสคำได้โดยอัตโนมัติ ทำให้มีทรัพยากรทางความคิดเพียงพอในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยองค์ประกอบของการอ่านคล่องแคล่วประกอบไปด้วย ความแม่นยำในการอ่าน (Accuracy) คือ การอ่านคำให้ถูกต้องตามรูปคำ ความเร็วในการอ่าน (Rate) คือ การอ่านได้ในจังหวะที่ลื่นไหลจังหวะและน้ำเสียง (Prosody) คือ การใช้เสียงสูงต่ำ เว้นวรรค และอารมณ์ที่

เหมาะสมกับบริบทของข้อความ โดยการอ่านอย่างคล่องแคล่วถือเป็นทักษะที่อยู่กึ่งกลางระหว่างการถอดรหัส (decoding) และความเข้าใจ (comprehension) ซึ่งช่วยเชื่อมโยงระหว่างการรู้คำศัพท์กับการเข้าถึงความหมายของข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากงานวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) เป็นทักษะสำคัญที่สะท้อนถึงความสามารถในการอ่านข้อความได้อย่าง ถูกต้อง รวดเร็ว และมีจังหวะท่วงทำนองที่เหมาะสม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเข้าใจความหมายของเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง โดยองค์ประกอบหลักของการอ่านคล่องแคล่วประกอบด้วย 3 ด้านที่ทำงานร่วมกัน ได้แก่ 1) ความแม่นยำในการอ่านคำ (Accuracy) ซึ่งหมายถึงการอ่านคำได้อย่างถูกต้องตามที่ปรากฏ 2) ความเร็วในการอ่าน (Rate) คือการอ่านในอัตราที่เหมาะสม ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป และ 3) จังหวะและน้ำเสียง (Prosody) ที่แสดงออกผ่านการเว้นวรรค การใช้เสียงสูง-ต่ำ และอารมณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหา นักเรียนที่มีความคล่องแคล่วในการอ่านจะสามารถถอดรหัสคำได้โดยอัตโนมัติ (automatic decoding) ซึ่งช่วยให้สมองมีพื้นที่เพียงพอสำหรับการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ ความคล่องแคล่วในการอ่านยังทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่าง การรู้คำศัพท์ (word recognition) กับ การเข้าใจเนื้อหา (comprehension) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถือเป็นทักษะกลางที่สำคัญในกระบวนการเรียนรู้การอ่านของผู้เรียนในทุกระดับ

2.2 วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่ว

นักวิชาการด้านการอ่านได้มีการนำเสนอวิธีการสอนการอ่านมากมายหลายวิธี ไม่ว่าจะเป็น

1) วิธีการสอนแบบอ่านซ้ำ (Repeated Reading) เป็นเทคนิคหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านข้อความเดียวกันหลายครั้ง พร้อมการให้ข้อเสนอแนะ การแก้ไขคำผิด และการติดตามผลด้วยตนเอง ซึ่งมีงานวิจัยหลายฉบับที่รายงานว่าการอ่านซ้ำสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านทั้งในด้านความเร็ว ความแม่นยำ และความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Li และคณะ (2568) ได้ศึกษาผลของการใช้การอ่านซ้ำกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้การออกแบบการทดลองแบบกรณีเดียว และวิเคราะห์ผลด้วยสถิติขั้นสูง คือ Generalized Linear Mixed Models (GLMMs) ผลการวิจัยพบว่า การอ่านซ้ำสามารถเพิ่มความแม่นยำในการอ่านได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะเมื่อมีองค์ประกอบเพิ่มเติม เช่น การทบทวนคำที่อ่านผิด การให้กำลังใจ และการให้ผู้เรียนติดตามผลการอ่านของตนเองผ่านกราฟจากผลการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการอ่านซ้ำมีโอกาสอ่านคำถูกต้องเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 49 เป็นร้อยละ 71 และมีขนาดผล (Odds Ratio) ที่ชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในทางบวกของทักษะการอ่านอย่างชัดเจน ($OR = 2.55$) ซึ่งสนับสนุนว่าเทคนิคการอ่านซ้ำเป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านในระดับมัธยมศึกษา

2) วิธีการสอนแบบการอ่านคู่ (Paired Reading) หรือการอ่านเป็นคู่ เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านร่วมกับคู่ของตน โดยอาจเป็นนักเรียนด้วยกันเอง หรือผู้ใหญ่ เช่น ผู้ปกครองหรือครูผู้สอน จุดมุ่งหมายคือเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ ความคล่องแคล่ว และความเข้าใจในการอ่าน โดยมีลักษณะการเรียนรู้แบบมีผู้ร่วมอ่านที่คอยสนับสนุนทันทีเมื่อผู้เรียนเกิด

ความลั้งเลหรือสะดุดในการอ่าน (Topping, 2530) แนวคิดของ Paired Reading นั้นพบได้อย่างชัดเจนในรูปแบบของการแทรกแซงที่เรียกว่า Listening Passage Preview (LPP) ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีที่ถูกนำมาทดสอบในงานวิจัยของ Billingsley และคณะ (2566) งานวิจัยดังกล่าวเปรียบเทียบประสิทธิภาพของ Repeated Reading (RR), LPP และแบบผสม LPP+ RR ในบริบทของการสอนแบบกลุ่มย่อยให้กับนักเรียนระดับประถมต้นที่อยู่ใน Tier III (ระดับการสนับสนุนเข้มข้น) โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการขาดเรียนช่วงการระบาดของ COVID-19

ผลการวิจัยพบว่า LPP+RR ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดการฟังต้นแบบจาก “คู่” (LPP) และการฝึกซ้ำ (RR) ให้ผลดีที่ในการเพิ่มคำที่อ่านถูกต้องต่อนาที (WCPM) ในผู้เรียนที่มีพื้นฐานการอ่านต่ำ โดยเฉพาะกรณีของ “Jade” ซึ่งมีคะแนนต่ำสุดในกลุ่ม การแทรก LPP ช่วยเพิ่มความแม่นยำก่อนเข้าสู่การอ่านซ้ำ ส่งผลให้การพัฒนาด้านความคล่องแคล่วเกิดขึ้นอย่างมั่นคงและรวดเร็ว

การรวมแนวคิดของ Paired Reading ผ่าน LPP ในการอ่านกลุ่มแบบ Tier II/Tier III แสดงให้เห็นว่า แม้จะไม่ใช้ “คู่” ในความหมายดั้งเดิม (นักเรียน-ผู้ใหญ่) แต่การมีผู้อ่านต้นแบบและการฝึกฝนแบบมีแบบแผนสามารถให้ผลลัพธ์เชิงบวกในระดับใกล้เคียงกันได้ โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่มีข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากรในการสอนแบบรายบุคคล

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากแนวคิดพื้นฐานของ Paired Reading แล้ว จะเห็นได้ว่าการมีแบบอย่างในการอ่าน (modeling) มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและส่งเสริมความคล่องแคล่วให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะในบริบทที่มีข้อจำกัดด้านเวลา ผู้สอน หรือระดับชั้นที่ต้องการฟื้นฟูทักษะอย่างเร่งด่วน

3) วิธีการสอนแบบ Time Trial การสอนแบบ Time Trials หรือการฝึกอ่านโดยกำหนดเวลา เป็นหนึ่งในเทคนิคที่มุ่งเน้นการพัฒนาความคล่องแคล่ว (fluency) โดยให้นักเรียนอ่านข้อความภายในช่วงเวลาสั้น ๆ อย่างมีเป้าหมายชัดเจน เช่น อ่านให้ได้มากที่สุดภายใน 1 นาที เทคนิคนี้ได้รับอิทธิพลจากหลักการของ Precision Teaching และการเรียนรู้ตามลำดับขั้นของ Instructional Hierarchy ซึ่งระบุว่า “ความแม่นยำ” ต้องมาก่อน “ความคล่องแคล่ว” (Binder, 2539)

จุดเด่นของ Time Trials คือการวัดผลได้ทันที โดยใช้ตัวชี้วัดอย่าง “คำที่อ่านถูกต้องต่อ นาที” (Words Correct Per Minute: WCPM) เพื่อสะท้อนทั้งความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน เทคนิคนี้สามารถใช้ได้ทั้งในการฝึกแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม โดยเฉพาะในกลุ่มที่ต้องการพัฒนาทักษะอย่างเข้มข้น เช่น นักเรียนใน Tier II หรือ Tier III ตามโมเดล RTI

งานวิจัยของ Billingsley และคณะ (2566) ใช้วิธีการฝึกแบบ Time Trials อย่างเป็นระบบ โดยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองฝึกอ่านข้อความสั้น ๆ (55–65 คำ) ภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ ได้แก่ Repeated Reading (RR), Listening Passage Preview (LPP), และ LPP+RR และวัด WCPM ภายหลังการสอนทุกครั้ง โดยการจับเวลาและวัดผลซ้ำอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนมีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาตนเอง

ผลลัพธ์จากงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า Time Trials ไม่เพียงแต่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความคล่องแคล่วขึ้นอย่างชัดเจน แต่ยังส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง การโฟกัส และแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยเฉพาะในเงื่อนไข LPP+RR ที่ช่วยให้ผู้เรียนทั้ง “แม่นยำ” และ “เร็ว” อย่างสมดุล

4) Fluency-Oriented Reading Instruction (FORI) การสอนแบบเน้นความคล่องแคล่วในการอ่าน (Fluency-Oriented Reading Instruction: FORI) เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการอ่านที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างคล่องแคล่ว (reading fluency) โดยเน้นการฝึกอ่านซ้ำ อ่านเป็นกลุ่ม และมีการสนับสนุนจากครูหรือผู้สอนอย่างใกล้ชิด จุดเด่นของแนวทางนี้คือการจัดกระบวนการสอนอย่างมีแบบแผนโดยใช้ข้อความเดียวกันหลายครั้ง ภายใต้เงื่อนไขและกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปประโยค และจังหวะในการอ่าน

มีหลักฐานจากงานวิจัยที่สนับสนุนว่า การสอนแบบ FORI มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความคล่องแคล่วในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน Mehigan (2563) ได้ศึกษาผลของการใช้แนวทาง FORI กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในประเทศไอร์แลนด์ พบว่า การใช้กิจกรรมอ่านออกเสียงร่วมกัน การอ่านแบบสะท้อนเสียง และการอ่านเป็นคู่ สามารถลดความวิตกกังวลในการอ่าน และเพิ่มความมั่นใจและความสนใจของนักเรียนในการอ่านได้อย่างมีนัยสำคัญ

5) วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสอนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงของภาษา (phonemes) และตัวอักษรหรือกลุ่มของตัวอักษรที่แทนเสียงเหล่านั้น (graphemes) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถถอดรหัส (decode) คำศัพท์ใหม่ ๆ ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ (National Reading Panel, 2543)

Adams (2553) ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนว่า การตระหนักรู้ในเสียงพูดขนาดเล็กที่สุดของภาษา (phonemic awareness) คือหัวใจสำคัญของการเรียนรู้การอ่าน เพราะช่วยให้นักเรียนสามารถแยกแยะเสียงต่าง ๆ ภายในคำ และนำไปเชื่อมโยงกับตัวอักษรได้อย่างมีระบบ ขณะที่ Ehri (2001) ได้เสนอว่า เด็กที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์อย่างมีระบบ (systematic phonics instruction) จะสามารถพัฒนา "หน่วยความจำทางสายตา" (orthographic mapping) ซึ่งเป็นความสามารถในการจำลักษณะการสะกดของคำที่พบซ้ำ ๆ ได้ดีขึ้น และส่งผลให้สามารถอ่านคำเหล่านั้นได้โดยอัตโนมัติในอนาคต

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) เป็นวิธีหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่ว (reading fluency) เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน เช่น ไม่สามารถถอดรหัสคำศัพท์ อ่านคำง่าย ๆ ได้ช้า การสอนแบบโฟนิกส์จึงเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะเป็นวิธีการที่เน้นการสอนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงพูด (phonemes) และตัวอักษร (graphemes) ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ถือเป็นการสร้างรากฐานการอ่านอย่างมีระบบ

2.3 องค์ประกอบของการอ่านอย่างคล่องแคล่ว

การอ่านอย่างคล่องแคล่ว (Reading Fluency) เป็นทักษะพื้นฐานที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) นักวิจัยหลายท่านเห็นเหมือนกันว่า ความคล่องแคล่วในการอ่านประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ประการ ได้แก่ ความแม่นยำในการอ่านคำ (accuracy) ความเร็วในการอ่าน (rate) และน้ำเสียงหรือจังหวะในการอ่าน (prosody) (National Reading Panel, 2543 ; Rasinski, 2547 ; Paige, 2563)

ความแม่นยำในการอ่านคำ (Word Accuracy) หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการถอดรหัสคำ (decoding) และอ่านคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง หากผู้อ่านอ่านผิดหลาย ๆ ครั้ง จะส่งผลต่อความเข้าใจในเนื้อหาโดยรวม ทั้งนี้ ความแม่นยำในการอ่านถือเป็นพื้นฐานของการอ่านคล่องแคล่ว (Hudson, Lane & Pullen, 2548)

ความเร็วในการอ่าน (Reading Rate) หมายถึง ความสามารถในการอ่านข้อความได้ในความเร็วที่เหมาะสม โดยไม่ช้าเกินไปจนทำให้ความเข้าใจขาดช่วง และไม่เร็วเกินไปจนเสียความหมาย ความเร็วในการอ่านสามารถใช้เป็นตัววัดระดับความคล่องแคล่ว และมักวัดด้วยจำนวนคำที่อ่านได้ต่อนาที (Words Per Minute: WPM)

น้ำเสียงหรือท่วงทำนองในการอ่าน (Prosody) หมายถึง การอ่านด้วยจังหวะและน้ำเสียงที่แสดงถึงความเข้าใจ เช่น การเน้นคำ การหยุดเว้นวรรคอย่างเหมาะสม และการใช้น้ำเสียงอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการตีความความหมายของข้อความในระดับสูง (Kuhn & Stahl, 2546)

ทั้งนี้ องค์ประกอบทั้งสามทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างลื่นไหลและเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้ง (Paige, 2563) โดยเฉพาะในการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับต้น ความคล่องแคล่วในการอ่านถือเป็นตัวเชื่อมระหว่างการถอดรหัส (decoding) และการทำความเข้าใจข้อความ (comprehension)

2.4 ความหมายของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

สิตรา ศรีเหรา (2563) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหมายถึงการอ่านเพื่อเก็บข้อมูลจากเรื่องที่อ่านเป็นหลัก ผู้อ่านต้องสามารถตีความสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร เมื่ออ่านแล้วต้องสามารถแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ รวมไปถึงการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ได้ด้วย ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยให้เกิดการเข้าใจในการอ่าน

อรรคพล อุษา (2564) กล่าวว่า การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหมายถึงกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อมูลบทอ่าน และบริบทการอ่าน โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถตั้งแต่ความรู้ในเรื่องตัวอักษร ความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร ความรู้ในเรื่องคำ ความรู้ในระดับวลี ประโยค ความรู้ในเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ ละความรู้ในการเชื่อมโยงสื่อต่างๆ เข้าด้วยกันตลอดถึงการตีความและทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน

ณัชชาภรณ์ สารโจน์ (2565) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือกระบวนการที่ผู้อ่านทำความเข้าใจและแปลความหมายทั้งในระดับตัวอักษร และระดับตีความ และระดับการประยุกต์ โดยการ ตีความ และอาศัยความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อเรื่องและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้ว ทั้งนี้

แบ่งออกได้ เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ และส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ เพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น

Goodman (2516) ให้คำนิยามการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านถอดความหมายจากตัวหนังสือ โดยใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์ส่วนตัวมาเชื่อมโยงกับข้อมูลในข้อความเพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้ง แนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยหลายชิ้น เช่น Markham (2528) ซึ่งอธิบายว่าการเข้าใจข้อความเกิดขึ้นจากการที่ผู้อ่านสร้างความหมายของตนเองขึ้น โดยให้ความสำคัญกับความรู้เดิมมากกว่าข้อความที่ปรากฏจริง ๆ บนหน้ากระดาษ นอกจากนี้ Reid (2559) ยังชี้ว่า Goodman มองการอ่านว่าเป็นกระบวนการเดาความหมายผ่านบริบท ซึ่งผู้อ่านที่มีทักษะดีจะใช้การคาดการณ์และตั้งสมมติฐานในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงไม่ใช่เพียงการถอดรหัสคำ แต่คือการสร้างความหมายผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับข้อความในเชิงจิตภาษาศาสตร์

Riyani และคณะ (2566) ได้ให้คำนิยามไว้ว่าความเข้าใจในการอ่านนั้น เกิดขึ้นจากวิธีที่เราปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา รวมทั้งจากสิ่งที่ข้อความพยายามจะสื่อสารถึงเรา ไม่ใช่เพียงแค่การอ่านข้อความหรือคำศัพท์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงวิธีที่เราตอบสนองต่อคำนั้น ๆ ด้วย ซึ่งหมายความว่า การอ่านที่แท้จริง คือการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในหนังสือกับประสบการณ์ ความรู้ และความคิดของผู้อ่านเอง

จากความหมายทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจคือกระบวนการที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์กับข้อความอย่างมีความหมาย โดยอาศัยองค์ความรู้เดิม บริบทของข้อความ และการคิดวิเคราะห์ผ่านกระบวนการทางสติปัญญา ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง มีทักษะในการแปลความ ตีความ สรุป และนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ด้านภาษาและกระบวนการคิดวิเคราะห์เชิงลึก การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมจึงควรเน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาอย่างมีความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสรุป ตีความ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1) การสอนแบบผลัดกันสอน Reciprocal Teaching (RT) การสอนแบบผลัดกันสอน (Reciprocal Teaching) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหา โดยให้ผู้เรียนผลัดกันทำหน้าที่เป็นผู้นำในการอ่านผ่านกระบวนการหลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่ การตั้งคำถาม การสรุปใจความสำคัญ การอธิบายแนวคิดที่เข้าใจยาก และการคาดเดาเนื้อหาที่จะตามมา วิธีการนี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านมากขึ้น และเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ระหว่างอ่านอย่างเป็นระบบ งานวิจัยของ Sholihah และคณะ (2568) พบว่า การใช้กลยุทธ์ Reciprocal Teaching มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการเรียนการสอนออนไลน์ที่ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการกับเนื้อหาและเพื่อนร่วมชั้นมากยิ่งขึ้น

2) การสอนแบบแผนการโครงสร้างความคิด Graphic Organizers การใช้แผนภาพโครงสร้างความคิด (Graphic Organizers) เป็นกลยุทธ์การสอนที่ได้รับความนิยมในการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) เครื่องมือประเภทนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบข้อมูล แยกแยะประเด็นสำคัญ และเชื่อมโยงแนวคิดต่าง ๆ ในเนื้อหาที่อ่านได้อย่างเป็นระบบ

งานวิจัยของ López และ Campoverde (2565) แสดงให้เห็นว่า การใช้ graphic organizers ร่วมกับซอฟต์แวร์ CmapTools สามารถพัฒนาความสามารถด้านความเข้าใจของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่านได้อย่างชัดเจน โดยผู้เรียนมีคะแนนความเข้าใจเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 54 หลังการทดลอง

ในทำนองเดียวกัน งานวิจัยของ Gustina และ Syarif (2564) ซึ่งศึกษาในบริบทของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียน SMAN 3 Basung พบว่า การใช้ graphic organizers ส่งผลต่อการพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะเมื่อใช้ในชั้นเรียนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

3) วิธีการสอนแบบ REMAP-RT (Reading–Concept Mapping–Reciprocal Teaching) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่รวมกระบวนการอ่าน แผนภาพโครงสร้างความคิด และการสอนแบบสลับบทบาทของผู้เรียนเข้าด้วยกัน โดยมีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับเนื้อหาอย่างลึกซึ้งผ่านการตีความและการสร้างความหมายร่วมกัน REMAP-RT สนับสนุนการคิดวิเคราะห์และการเข้าใจเนื้อหาผ่านหลายช่องทาง ได้แก่ การอ่านด้วยตนเอง การจัดระบบแนวคิดผ่าน concept map และการอภิปรายแบบมีบทบาท ซึ่งผู้อ่านจะผลิตกันสรุป ตั้งคำถาม และแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาที่อ่าน งานวิจัยของ Sholihah และคณะ (2568) แสดงให้เห็นว่า REMAP-RT ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารทางวิชาการของนักเรียนได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่มีทักษะต่ำ

4) Web 2.0 คือแนวคิดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ใช้ผ่านการโต้ตอบ สร้างสรรค์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่แค่การอ่านหรือรับสารเท่านั้น แต่คือการเป็นผู้ผลิตและผู้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน เมื่อประยุกต์ใช้ในบริบทการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เครื่องมือ Web 2.0 เช่น Padlet, Google Docs หรือ Canva สามารถถูกใช้เพื่อออกแบบกิจกรรมหลังการอ่านที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสรุปใจความ ตั้งคำถาม แสดงความคิดเห็น หรือสร้างสื่อเพื่อแสดงความเข้าใจของตนเองต่อเนื้อหาที่อ่าน กิจกรรมเหล่านี้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนตีความ วิเคราะห์ และเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจ งานวิจัยของ Genç และ Kirmizibayrak (2567) ซึ่งทำการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ Web 2.0 ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า เครื่องมือเหล่านี้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจ พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และส่งผลเชิงบวกต่อความเข้าใจของผู้เรียน โดยเฉพาะเมื่อใช้กับกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม เช่น การสรุป การตั้งคำถาม และการผลิตเนื้อหาใหม่ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล

5) วิธีการสอนโดยใช้ทฤษฎี Dual Coding แนวคิดของทฤษฎี Dual Coding ซึ่งเสนอโดย Paivio (2534) ระบุว่า มนุษย์มีระบบการประมวลผลข้อมูลสองระบบ ได้แก่ ระบบภาษา

(verbal system) และ ระบบภาพ (non-verbal system) ซึ่งสามารถทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความจำ เมื่อข้อมูลถูกถ่ายทอดผ่านทั้งสองระบบพร้อมกัน จะเพิ่มโอกาสที่ผู้เรียนจะเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิธีการนี้สามารถประยุกต์ได้ผ่านการใช้ อินโฟกราฟิก, แผนภาพแนวคิด, การ์ตูนประกอบข้อความ หรือ แผนภาพ ที่ใช้ควบคู่กับเนื้อหาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงแนวคิดนามธรรมกับภาพที่เป็นรูปธรรม

ผลการวิจัยของ Kurniawan และคณะ (2565) แสดงให้เห็นว่า การใช้กลยุทธ์ที่อิงจากทฤษฎี Dual Coding ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาการด้านความเข้าใจในการเรียนภาษา โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาพ-ข้อความกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงถึง $r = 0.826$ ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิภาพของการนำเสนอเนื้อหาผ่านสองช่องทางอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาค่อนข้างจำกัด

จากการศึกษาวิธีการสอนทั้งหมด วิธีการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการวิจัยมากที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้โดยอิงทฤษฎี Dual Coding ซึ่งเหมาะกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาในระดับเริ่มต้นได้อย่างดี โดยใช้การนำเสนอเนื้อหาผ่านภาพและภาษาไปพร้อมกัน เพื่อกระตุ้นการรับรู้ในสองระบบ ซึ่งผู้วิจัยจึงเลือก Dual Coding เป็น กรอบแนวคิดหลักในการพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในครั้งนี้

2.6 องค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

Bond และ Tinker (2522) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบดังนี้ 1) เข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำศัพท์จะช่วยให้เข้าใจประโยคได้ดี 2) เข้าใจหน่วยความคิด (Thought Unit) การอ่านทีละคำจะเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจเพราะขาดความต่อเนื่องดังนั้นผู้เรียนจึงต้องได้รับการฝึกให้อ่านเป็นหน่วยความคิด 3) เข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) เมื่อผู้อ่านสามารถเอาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์กัน จนได้ใจความเป็นประโยคแล้วผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย 4) เข้าใจอนุเจต (Paragraph) ผู้อ่านต้องสามารถบอกใจความสำคัญของแต่ละประโยคแล้วนำใจความสำคัญนั้น ๆ มาสัมพันธ์กันดังนั้นผู้อ่านจึงควรเรียนรู้ประเภทหรือโครงสร้างแบบต่าง ๆ ของอนุเจตเพื่อให้สามารถระบุประโยคที่เป็นใจความหลักในอนุเจตได้จากนั้นจึงมองหาความสัมพันธ์ ของประโยคอื่น ๆ ซึ่งเป็นรายละเอียดในอนุเจต 5) เข้าใจเนื้อหาทั้งหมด (Comprehension of Larger Units) การเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดผู้อ่านต้องทราบความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอนเพื่อลำดับความคิดของเรื่องและต้องทราบว่าข้อเขียนแต่ละประเภทมีโครงสร้างข้อความแตกต่างกัน

อรรถพล อุษา (2564) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนั้นเกี่ยวข้องกับตัวผู้อ่านโดยตรงในด้านระบบการเขียน ความรู้ทางภาษาความสามารถในการตีความ ประสพการณ์ความรู้เดิม สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน และ ลักษณะของบทอ่านโดยเฉพาะการเข้าใจระดับคำ วลี ประโยค การเข้าใจความหมายในสิ่งที่อ่าน การแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

ศรุตา ศิริธรรม (2564) สรุปองค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่าผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์หรือความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านต้องมีความสนใจในสิ่งที่กำลังอ่านพร้อมกับใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ ตีความ รวมทั้งหาแก่นสาระจากเรื่องที่อ่าน และสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอไปยังผู้อ่านผ่านตัวอักษร ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ต้องมีความรู้ทางด้านภาษา ในส่วนของคำศัพท์ วลี ลำนวน และโครงสร้าง เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและมีความรวดเร็วในการเข้าใจเรื่องที่อ่าน

อมร ธนชัยกำจร (2566) การอ่านเพื่อความเข้าใจมีองค์ประกอบต่าง ๆ คือ ความรู้ด้านตัวภาษา (Linguistic Knowledge) ได้แก่ ความหมายของคำ กลุ่มคำและประโยค ประสบการณ์และความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Schema) ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of The Writing System) ความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่าน (Knowledge of The Text Types) ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของบทอ่าน (Text Schema) ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of The World) และความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret)

Sholihah และคณะ (2568) ได้สรุปว่าองค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ ได้แก่ การตีความ (interpretation), การตั้งคำถาม (questioning), การสรุปความ (summarizing), และการใช้แผนภาพ (visual representation) ซึ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านการวิเคราะห์และการสื่อสารของผู้เรียนในบริบทออนไลน์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของการอ่านเพื่อความเข้าใจประกอบด้วย ความรู้ทางภาษาในระดับคำ วลี ประโยค และโครงสร้างของข้อความ ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูล การตีความ การระบุสาระสำคัญและรายละเอียด ตลอดจนการใช้กระบวนการคิดเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน องค์ประกอบเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ได้เกิดจากการถอดรหัสคำเพียงอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยการเชื่อมโยงความหมายของข้อมูลอย่างเป็นระบบ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความเข้าใจในการอ่านในระดับรับรู้ข้อมูล (Literal Level) โดยเน้นความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ ระบุข้อมูลและรายละเอียดจากบทอ่าน และจัดลำดับเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับระดับความสามารถและพื้นฐานด้านการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง

2.7 การวัดและประเมินความคล่องแคล่วในความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.7.1 การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างคล่องแคล่ว

การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างคล่องแคล่ว (Reading Fluency) มักใช้กรอบของ Oral Reading Fluency (ORF) ซึ่งพัฒนาขึ้นจากแนวคิดพื้นฐานในจิตวิทยาการเรียนรู้ โดยเน้นการวัดความสามารถของผู้เรียนในการ "ถอดรหัส" ข้อความได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีจังหวะเสียงเป็นธรรมชาติ (prosody)

1) องค์ประกอบหลักในการวัด ORF

องค์ประกอบหลักของ ORF มี 3 ประการ ได้แก่ :

- ความถูกต้อง (Accuracy): จำนวนคำที่อ่านถูกต้องเมื่อเปรียบเทียบกับคำทั้งหมดในข้อความ

- ความเร็ว (Rate): จำนวนคำที่อ่านได้ต่อหนึ่งนาที (Words Correct Per Minute: WCPM)

- จังหวะและความเป็นธรรมชาติ (Prosody): การหยุด การเน้นเสียง และจังหวะการอ่านที่สะท้อนความเข้าใจในโครงสร้างภาษา

แนวทางการวัดเหล่านี้ถูกนำมาใช้ในหลายโปรแกรม เช่น DIBELS (Dynamic Indicators of Basic Early Literacy Skills) และ Lexile Oral Reading Fluency Framework ซึ่งได้รับการรับรองว่าเชื่อถือได้สูงในบริบทของภาษาอังกฤษ (MetaMetrics, 2021; Lo et al., 2021)

2) ขั้นตอนการประเมิน ORF

เตรียมข้อความ: ข้อความควรมีระดับความยากเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน (ใช้ Lexile level หรือ CEFR เป็นตัวกำกับ)

ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงภายใน 1 นาที: บันทึกเสียงเพื่อวิเคราะห์ภายหลังหรือใช้ซอฟต์แวร์ช่วยตรวจจับ

นับจำนวนคำที่อ่านถูกต้อง: ตัดคำที่อ่านผิด ซ้ำม หรือเพิ่ม

วัด prosody: ใช้แบบประเมิน เช่น NAEP Prosody Rubric ซึ่งพิจารณาการหยุดเสียง การเว้นวรรค และการเน้นเสียงสำคัญ

รวมคะแนน: นำมาคิดเป็นระดับคะแนนหรือแปลงเป็น percentiles ตามเกณฑ์มาตรฐาน

3) เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้วัด

Microsoft Reading Progress: ใช้ AI ตรวจสอบความเร็ว ความถูกต้อง และ prosody อัตโนมัติ

i-Ready Diagnostic: โปรแกรมวัด ORF แบบ adaptive สำหรับประเมินผลซ้ำได้หลายครั้งต่อปี

Acadience Learning (เดิมชื่อ DIBELS): วัด fluency และจับคู่กับแบบทดสอบความเข้าใจเพื่อประเมินครบวงจร

4) เกณฑ์ตัดสินผล

Dr. Jan Hasbrouck และ Dr. Gerald Tindal (2549) ระบุว่า เด็กระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ควรอ่านได้ 133 WCPM และมี prosody ระดับ 3 ขึ้นไปจาก 4 คะแนน เพื่อแสดงถึงความคล่องแคล่วที่นำไปสู่ความเข้าใจที่ดี

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การอ่านออกเสียงเพื่อประเมินความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) โดยยึดกรอบแนวคิดของการประเมินแบบ Oral Reading Fluency (ORF) ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและใช้กันอย่างแพร่หลาย ถึงแม้ว่าการอ่านอย่างคล่องแคล่ว หมายความว่าความสามารถในการอ่านข้อความได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และลื่นไหลในระดับที่สะท้อนถึงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งองค์ประกอบหลักของความคล่องแคล่วในการอ่าน ได้แก่ ความถูกต้อง (accuracy) ความเร็ว (rate) และจังหวะเสียง (prosody) แต่เพื่อความเหมาะสมกับบริบทของการวิจัย ผู้วิจัยเลือกใช้เฉพาะตัวชี้วัดด้าน "ความเร็วในการอ่านอย่างถูกต้อง" หรือ Words Correct Per Minute (WCPM) เป็นเกณฑ์หลักในการประเมิน โดยไม่รวมการให้คะแนนด้านจังหวะเสียง

(prosody) เนื่องจากการประเมิน prosody มักต้องอาศัยผู้ประเมินเชิงคุณภาพหลายคน ซึ่งอาจทำให้เกิดความแปรปรวนระหว่างผู้ประเมินสูง (Kuhn & Stahl, 2003; Rasinski, 2004) การเลือกใช้เฉพาะตัวชี้วัดด้าน 'ความเร็วในการอ่านอย่างถูกต้อง' จึงมีความเที่ยงตรงสูง และสามารถเปรียบเทียบผลก่อน-หลังเรียนได้อย่างเป็นระบบ

2.7.2 การวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension)

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึง วิเคราะห์ และสร้างความหมายจากข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับความสำเร็จทางวิชาการในทุกระดับ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่การประเมินความเข้าใจในการอ่านจะต้องเลือกใช้แนวทางที่สามารถสะท้อนระดับความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง

Basaraba และคณะ (2556) ได้เสนอกรอบแนวคิดที่แบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็นสามระดับ ได้แก่

- การรับรู้ข้อมูล (Literal Comprehension) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการดึงข้อมูลตรงจากเนื้อความ เช่น การระบุข้อเท็จจริง รายละเอียด หรือลำดับเหตุการณ์
- การตีความ (Inferential Comprehension) ซึ่งต้องอาศัยการเชื่อมโยงข้อมูลจากเนื้อเรื่องกับความรู้เดิมของผู้อ่านเพื่อหาข้อสรุป หรือเข้าใจความหมายโดยนัย
- การประเมินค่า (Evaluative Comprehension) ซึ่งสะท้อนถึงการใช้วิจารณญาณของผู้อ่านในการวิเคราะห์เจตนา ความน่าเชื่อถือ หรือคุณค่าของเนื้อหา

Sari (2559) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับรับรู้ข้อมูล (Literal Level), ระดับตีความ (Interpretive Level), ระดับวิพากษ์ (Critical Level) และระดับสร้างสรรค์ (Creative Level) โดยแต่ละระดับต้องอาศัยทักษะการคิดในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถยกตัวอย่างคำถามในแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ระดับรับรู้ข้อมูล (Literal level) เป็นระดับพื้นฐานที่ผู้อ่านสามารถระบุข้อเท็จจริงตามที่คุณเขียนกล่าวไว้ได้ คำถามในระดับนี้มักเป็นคำถามตรงไปตรงมา เช่น

- What is the boy's name? (เด็กผู้ชายชื่อว่าอะไร)
- When does the story take place? (เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อใด)

ในระดับรับรู้ข้อมูลผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

- รู้ความหมายของคำศัพท์ที่อ่าน
- จำข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ผู้เขียนกล่าวไว้ได้
- เข้าใจโครงสร้างประโยค เช่น ประธาน กริยา และคำเชื่อม
- ระบุใจความสำคัญหรือประโยคหลักของเรื่องได้
- บอกลำดับเหตุการณ์ในเรื่องตามที่ปรากฏในข้อความได้

2. ระดับตีความ (Interpretive level)

- Why did the character decide to leave? (ทำไมตัวละครจึงตัดสินใจจากไป)
- What can you infer from the story? (คุณสามารถอนุมานอะไรได้จากเรื่องนี้)

ในระดับตีความผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

- เข้าใจน้ำเสียง จุดประสงค์ ทศนคติของผู้เขียน

- เข้าใจข้อมูลที่แท้จริง ใจความสำคัญ การเปรียบเทียบ ความเกี่ยวข้องของเหตุและผลที่ไม่ได้ระบุไว้ในบทอ่าน

3. ระดับวิพากษ์ (Critical level):

- Do you agree with the author's opinion? Why or why not? (คุณเห็นด้วยกับความคิดเห็นของผู้เขียนหรือไม่ เพราะเหตุใด)

- Is the argument in the text reasonable? (ข้อโต้แย้งในเรื่องมีเหตุผลหรือไม่)

ในระดับวิพากษ์ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

- การตอบสนองต่อข้อมูลในข้อความ โดยแสดงความเข้าใจถึงความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ
- การวิเคราะห์และประเมินคุณภาพของข้อความที่อ่าน โดยใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานบางประการในการพิจารณา

4. ระดับสร้างสรรค์ (Creative level):

- What would you do if you were the main character? (ถ้าคุณเป็นตัวละครเอก คุณจะทำอย่างไร)

- Can you create a different ending for this story? (คุณสามารถสร้างตอนจบใหม่ให้เรื่องนี้ได้หรือไม่)

ในระดับสร้างสรรค์ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

- การตอบสนองทางอารมณ์ต่อเทคนิคทางวรรณศิลป์ เช่น การใช้ถ้อยคำ ภาพพจน์ หรือโครงสร้างข้อความ
- ความสามารถในการสร้างแนวคิดใหม่ รูปแบบใหม่ หรือมุมมองใหม่จากสิ่งที่อ่าน

จากการศึกษาแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยมุ่งเน้นการประเมิน ระดับการรับรู้ข้อมูล (Literal Level) ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานของการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเน้นทักษะการรู้ความหมายของคำศัพท์ การระบุรายละเอียดเกี่ยวกับประธาน กริยา กรรม และการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ยังอยู่ในช่วงพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษขั้นต้น การเลือกประเมินในระดับนี้จึงเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน และสามารถสะท้อนพัฒนาการด้านการอ่านขั้นพื้นฐานได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการต่อยอดสู่ระดับการตีความและการคิดวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

Cutts (2508) กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์นั้นๆ ได้ซึ่งหากไม่มีการสอนแบบโฟนิกส์นักเรียนจะไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการสอนแบบโฟนิกส์ทำให้นักเรียนสามารถแยกเสียงของพยัญชนะ สระ นั้นๆ แล้วนำมาผสมกันเป็นคำศัพท์ได้

Adams (2533) กล่าวว่า โฟนิกส์ (Phonics) เป็นระบบการสอนการอ่านที่เน้นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง (letter-sound correspondence)

โดยถือเป็นรากฐานสำคัญของการถอดรหัสภาษา (decoding) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำศัพท์ใหม่ได้โดยไม่ต้องพึ่งการจำแบบท่องจำ นอกจากนี้ Adams ยังเน้นย้ำว่า การสอนโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพควรอยู่ในบริบทของการอ่านที่มีความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเสียงกับความเข้าใจได้ในเวลาเดียวกัน Rayner และคณะ (2545) ให้ความหมายของการสอนแบบโฟนิกส์ว่าเป็นรูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงที่มีหน่วยเสียงย่อยต่างๆ ผู้เรียนได้รับการสอนให้เรียนรู้การใช้ความรู้เกี่ยวกับเสียงของพยัญชนะ และสระเหล่านี้ เพื่ออ่านออกเสียงต่าง ๆ

ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ (2565) ได้ระบุไว้ว่าการสอนโฟนิกส์เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนออกเสียงความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน การสะกดพยัญชนะ และสระ นำมาผสมเป็นคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้น และตัวสะกดต่างกัน

ชิลมีย์ มนูญดาหิ (2566) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เป็นรูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง ที่มีหน่วยเสียงย่อยต่างๆ ซึ่งเมื่อผู้เรียน เรียนรู้เกี่ยวกับเสียงของพยัญชนะและสระเหล่านี้ ทำให้สามารถอ่านออกเสียงคำต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

จากคำนิยามทั้งหมดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า โฟนิกส์ (Phonics) เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการเชื่อมโยงระหว่าง "ตัวอักษร" และ "เสียง" ของภาษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสเสียงและอ่านออกเสียงคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้อย่างถูกต้องโดยไม่ต้องพึ่งการท่องจำ โดยวิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจหน่วยเสียงย่อยของภาษา (เช่น พยัญชนะ สระ และตัวสะกด) และสามารถนำเสียงเหล่านี้มาประสมเป็นคำได้ด้วยตนเอง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีโครงสร้างชัดเจน ตั้งแต่การฝึกฟังเสียงตัวอักษร การสะกด การออกเสียง ไปจนถึงการเขียน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา

3.2 หลักการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสร้าง ความเข้าใจเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง "เสียง" (phonemes) และ "ตัวอักษร" (graphemes) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในผู้เรียนระดับประถมศึกษา การเรียนการสอนแบบนี้ต้องดำเนินไปอย่างเป็นระบบ มีลำดับขั้นตอนและมีความสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาทางภาษา

ตามแนวคิดของ Systematic Synthetic Phonics (SSP) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยระดับชาติ เช่น National Reading Panel (2543) และโปรแกรม Jolly Phonics ที่ใช้จริงในหลายประเทศ พบว่าแนวทางนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้:

1. การเรียนรู้เสียงของตัวอักษร (Letter-Sound Correspondence)

การสอนเริ่มต้นจากเสียงของพยัญชนะและสระ ไม่เน้นชื่อของตัวอักษร แต่เน้นเสียงที่ตัวอักษรแต่ละตัวแทน เช่น /s/, /a/, /t/ เป็นต้น ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการเชื่อมโยงระหว่างเสียงและรูปสัญลักษณ์ทางภาษา (grapheme-phoneme correspondence) อย่างมีโครงสร้าง (Ehri และคณะ 2544)

2. การประสมเสียง (Blending)

เมื่อผู้เรียนรู้เสียงของตัวอักษรแล้ว จะได้รับการฝึกให้สามารถรวมเสียงเหล่านั้นเป็นคำ เช่น /c/ + /a/ + /t/ = “cat” การฝึกประสมเสียงเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านคำใหม่ และช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ (Buckingham และคณะ, 2562)

3. การแยกเสียง (Segmenting)

นอกจากการรวมเสียงแล้ว ผู้เรียนจะฝึกแยกคำออกเป็นเสียงย่อย เช่น “dog” แยกเป็น /d/, /o/, /g/ เพื่อให้เข้าใจโครงสร้างของคำและสะกดได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นทักษะที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการเขียนและอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง (Hu และ Du, 2566)

4. การสอนคำที่ไม่เป็นไปตามกฎ (Irregular or Tricky Words)

แม้โฟนิกส์จะเน้นการสอนตามหลักเสียง-ตัวอักษร แต่ก็ต้องมีการสอนคำที่ไม่เป็นไปตามกฎ เช่น “was”, “said”, “one” โดยให้ผู้เรียนฝึกจำแนกรูปแบบของคำและออกเสียงควบคู่ไปกับการฝึกอ่านในบริบทที่หลากหลาย (UFLI Foundations, 2566)

5. การสอนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย (Multisensory Activities)

เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนควรได้รับการกระตุ้นผ่านกิจกรรมหลากหลาย เช่น เพลง เกม บัตรภาพ ทำท่าทาง และการใช้สื่อภาพประกอบ ซึ่งเป็นแนวทางของโปรแกรม Jolly Phonics ที่ส่งผลให้เด็กมีความสนใจ และสามารถจดจำเสียงตัวอักษรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Abdul และ Aal, 2566)

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ตามแนวทางของ Systematic Synthetic Phonics (SSP) โดยเฉพาะโครงสร้าง 5 ประการ ได้แก่ (1) การเรียนรู้เสียงของตัวอักษร (2) การประสมเสียง (3) การแยกเสียง (4) การสอนคำที่ไม่เป็นไปตามกฎ และ (5) การใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ถือเป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนระดับเริ่มต้น

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีโครงสร้างชัดเจนดังกล่าว โดยอิงหลักการทั้ง 5 ด้านเป็นกรอบในการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อศึกษาผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

3.3 ความสำคัญของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นักวิชาการหลายท่านให้ความสำคัญของโฟนิกส์ไว้ดังนี้

Huff (2515) กล่าวถึง การสอนภาษาในศตวรรษที่ 19 ว่า เริ่มต้นการสอนเด็กๆ ด้วยระบบตัวอักษร การดำเนินการสอนภาษาแบบโฟนิกส์นั้นก็เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็กให้รู้จักตัวอักษรที่เป็นตัวพิมพ์ในภาษาเขียนและเข้าถึงเสียงของอักษรเหล่านั้นแม้ในการอ่านจริงก็ได้เห็นคำและเดาคำจากบริบทช่วยหรือเขียนจากภาพประกอบ แต่บางครั้งพวกเขาก็ไม่อาจเชื่อมโยงกับการเผชิญคำต่างๆ ที่เขาไม่เคยรู้หรือจดจำโดยการมองเห็นมาก่อน ซึ่งชัดเจนว่าเด็กๆ ต้องการตัวช่วยที่จำเป็นเพื่อแปลรหัสคำที่ไม่คุ้นเคย

Lapp และ Flood (2535) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์ช่วยในการสอนอ่านความสัมพันธ์ของเสียงและอักษรที่ค่อนข้างจะซับซ้อน เนื่องจากการออกเสียงไม่ได้กำหนดว่าอักษรแต่ละตัว

สามารถออกเสียงได้เพียงเสียงเดียว แต่ความเป็นจริงแล้วตัวอักษรสามารถออกเสียงได้หลายเสียง ดังนั้นวิธีการนำอักษรแต่ละตัวมาผสมกันเป็นคำก็สามารถออกเสียงคำศัพท์ต่างๆได้

มาลินี พุ่มมาลัย (2558) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) จะทำให้การพัฒนาทักษะต่างๆ ตั้งแต่การฟัง พูด อ่าน เขียน นั้นมีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรม สามารถแยกแยะหน่วยเสียง หรือการถอดรหัสเสียงทั้งหมดได้ถูกต้อง ก็สามารถที่จะฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่อง เวลาอ่านพ้องเห็นตัวอักษร (Alphabets) ของคำต่างๆ ก็สามารถถอดรหัสเสียงไปสู่การออกเสียง ผสมเสียง และการสะกดคำได้ถูกต้อง พออ่านได้ก็สามารถที่จะสะกดคำเขียนออกมาได้เช่นกัน ทั้งหมดล้วนเป็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันของโฟนิกส์ ที่ทำให้การอ่านและเขียนดีขึ้น

ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ (2565) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนการออกเสียงอย่างเป็นระบบเพื่อฝึกฝนให้นักเรียนสามารถถอดรหัสตัวอักษรที่เห็นออกมาเป็นคำและอ่านได้อย่างถูกต้อง

Visagas และ Buensuceso (2566) เน้นย้ำว่า การสอนโฟนิกส์ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แต่ยังช่วยเสริมแรงจูงใจ (motivation) ในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย จากผลการวิจัยในนักเรียนชั้นประถมศึกษาพบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโฟนิกส์มีพัฒนาการด้าน reading proficiency สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ และนักเรียนรายงานว่ารู้สึกสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น

Hu และ Du (2566) กล่าวว่า การสอนโฟนิกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้าง “ทักษะการถอดรหัสเสียง (phonemic awareness)” ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มความสามารถด้านคำศัพท์และการอ่านโดยรวม ทั้งยังระบุว่า วิธีนี้เหมาะสมอย่างยิ่งกับผู้เรียนระดับประถมที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

จากความสำคัญข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการสอนแบบโฟนิกส์มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาหรือผู้เรียนระดับเริ่มต้น เนื่องจากเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรได้อย่างเป็นระบบ การสอนด้วยวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งโฟนิกส์ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านดีขึ้นอีกด้วย

3.4 ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์

ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์เป็นขั้นตอนการสอนนักเรียนให้รู้จักระบบของเสียงและตัวอักษร จนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนของโฟนิกส์ไว้ดังนี้

Adams (2533) ระบุว่า การตระหนักรู้ในหน่วยเสียงเล็กที่สุดของภาษา (phonemic awareness) เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้การอ่านของเด็ก เนื่องจากเป็นความสามารถที่ช่วยให้เด็กสามารถรับรู้ แยกแยะ และจัดการกับเสียงต่าง ๆ ในคำพูดได้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญก่อนที่เด็กจะสามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรได้ (letter-sound correspondence) โดยเขาได้นำเสนอขั้นตอนการสอนไว้ดังนี้

1. ตระหนักรู้เสียง (Phonemic Awareness) เด็กต้องแยกแยะเสียงในคำได้ก่อน เช่น คำว่า “cat” มีเสียง /k/ /æ/ /t/

2. จับคู่เสียงกับตัวอักษร (Letter-Sound Correspondence) เช่น รู้ว่า "b" แทนเสียง /b/
3. ผสมเสียง (Blending) เช่น /c/ /a/ /t/ = cat
4. แยกเสียง (Segmenting) ย้อนกลับจาก "dog" → /d/ /o/ /g/
5. การอ่านและเขียนคำจากเสียง (Decoding and Encoding) ฝึกอ่านออกและเขียนคำจากเสียงที่เรียนรู้
6. อ่านในบริบท (Reading in Context) ใช้คำที่เรียนในประโยคหรือเรื่องสั้น

Ehri (2544) นักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญด้านการถอดรหัส (decoding) ได้เสนอขั้นตอนการอ่านของเด็กซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับระบบการสอนโฟนิกส์ว่าควรดำเนินเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากการสร้างพื้นฐานด้านเสียงไปจนถึงการอ่านอย่างเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญดังนี้ขั้นแรกคือการ สอนตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (letter-sound knowledge) เพื่อให้เด็กสามารถจับคู่เสียงพูดกับตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง เป็นพื้นฐานของการถอดรหัสในขั้นต่อไป ต่อมาคือการ สอนการถอดรหัสคำง่าย (CVC) เช่น "cat" หรือ "dog" ซึ่งช่วยให้เด็กเริ่มผสมเสียงเพื่ออ่านคำได้ด้วยตนเอง เมื่อเด็กมีความสามารถเบื้องต้นแล้ว จึงเข้าสู่ขั้นตอนของการ สอนรูปแบบคำที่ซับซ้อนขึ้น เช่น CVCe (เช่น "cake") vowel teams ("rain", "boat") และ blends ("stop", "black") เพื่อเพิ่มคลังคำและความสามารถในการถอดรหัสคำที่ยากขึ้น จากนั้นจึง ฝึกการอ่านออกเสียงแบบคล่องแคล่ว (fluency) ด้วยการอ่านซ้ำ อ่านประโยค และข้อความที่มีความหมาย สุดท้ายคือการ เสริมคลังคำศัพท์และความเข้าใจเนื้อหา (vocabulary and comprehension) เพื่อให้เด็กสามารถอ่านเพื่อจับใจความได้ ไม่เพียงแต่อ่านออกเสียงเท่านั้น ทั้งนี้ การสอนในแต่ละขั้นควรเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องและมีระบบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านอย่างสมบูรณ์

Sue Lloyd และ Sara Wernham (2555) ซึ่งเป็นนักการศึกษาชาวอังกฤษ ได้ร่วมกับ Chris Jolly ผู้ก่อตั้งบริษัท Jolly Learning Ltd. พัฒนาแนวทางการสอนโฟนิกส์ที่เรียกว่า Jolly Phonics โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การอ่านอย่างสนุกสนาน ผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการจดจำเสียงควบคู่กับการเคลื่อนไหวและสื่อหลากหลาย ทั้งนี้ได้ออกแบบขั้นตอนการสอนอย่างเป็นระบบไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเรียนรู้เสียงของตัวอักษร (Learning the Letter Sounds) เป็นการสอนเสียงพื้นฐานของตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งหมด 42 เสียง ซึ่งรวมถึงเสียงพยัญชนะ สระ และเสียงผสมแบบทวิอักษร (digraph) เช่น /sh/, /th/, /ai/, /ue/ เป็นต้น พร้อมทั้งใช้ท่าทางประกอบเสียงเพื่อช่วยในการจดจำและเชื่อมโยงเสียงกับความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนรู้การเขียนตัวอักษร (Learning Letter Formation) เป็นการสอนให้ผู้เรียนเขียนตัวอักษรอย่างถูกต้องตามรูปแบบมาตรฐาน โดยใช้วิธีการหลากหลาย เช่น การลากนิ้วตามแบบ ฝึกเขียนในอากาศ หรือบนวัสดุต่าง ๆ เพื่อเสริมความมั่นใจและพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อเล็ก

ขั้นตอนที่ 3 การประสมเสียงให้เป็นคำ (Blending) คือการสอนให้เด็กสามารถผสมเสียงที่ได้เรียนรู้เข้าด้วยกัน เพื่ออ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง เช่น /c/ /a/ /t/ = "cat" ถือเป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยเสริมการอ่านอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนที่ 4 การแยกเสียงในคำ (Identifying the Sounds in Words) หรือที่เรียกว่า segmenting เป็นกระบวนการที่ช่วยให้เด็กสามารถแยกคำออกเป็นเสียงย่อย ๆ เพื่อเตรียมพร้อมในการสะกดคำ เช่น “dog” → /d/ /o/ /g/

ขั้นตอนที่ 5 การสอนคำศัพท์ที่ไม่เป็นไปตามกฎโฟนิกส์ (Tricky Words) เป็นการสอนคำที่ไม่สามารถอ่านตามกฎโฟนิกส์ทั่วไปได้ เช่น “said”, “was”, “one” โดยใช้วิธีการฝึกฟังและจดจำเสียงประกอบกับภาพหรือสี เพื่อให้ผู้เรียนจดจำคำเหล่านี้ได้อย่างแม่นยำ

แนวทางของ Lloyd และ Wernham เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนผ่านการเคลื่อนไหว เสียง และความรู้สึก ซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบองค์รวม และเป็นที่ยอมรับในหลายประเทศว่าเป็นหนึ่งในแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการสอนการอ่านขั้นต้น

Gunning (2543) ได้อธิบายขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ แบบ Word family ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความตระหนักในหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) และการสร้างคำที่สัมผัสคล้องจองกัน

ขั้นที่ 2 การเพิ่มคำขึ้นต้น

ขั้นที่ 3 การเพิ่มคำที่คล้องจอง

ขั้นที่ 4 การฝึกผสมคำ

ขั้นที่ 5 การแนะนำคำศัพท์โดยเห็นความหมายจากภาพ

ขั้นที่ 6 การฝึกอ่านตามคำที่กำหนด

ขั้นที่ 7 การนำไปใช้ในการอ่านบทอ่าน

ขั้นที่ 8 การสะกดคำ

อินทรี ศรีประสิทธิ์ (2551) กล่าวว่า ในปี พ.ศ.2545 คณะกรรมการการอ่านแห่งชาติ (National Reading Panel : NRP) และสถานบันการอ่านออกเขียนได้แห่งสหรัฐอเมริกา ได้สรุปในรายงานการอ่านต้องมาก่อน : วิธีการสอนเด็กให้อ่านเก่ง (Put Reading First : How to Teach Children to Read)

ซึ่งเปรียบเสมือนคัมภีร์การสอนอ่านภาษาอังกฤษในยุคใหม่ว่าในการแก้ปัญหาการอ่านของเด็กๆ ต้องได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีที่มีประสิทธิผลและมีกระบวนการสอนที่เป็นระบบตามขั้นตอน ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการสอนอ่านที่ได้ผล โดยมี 4 ขั้นตอน ที่สอนจากกลางไปบนหรือ Bottom-up ซึ่งประกอบไปด้วย

1. Phonemic Awareness คือความสามารถในการรับรู้ การได้ยิน และการแยกแยะหน่วยเสียง (phonemes) ต่างๆของภาษาอังกฤษได้ตลอดจนสามารถควบคุมการใช้หน่วยเสียงของบทพูดที่ประกอบเป็นพยางค์และคำ

2. Phonics คือองค์ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง

3. Fluency Instruction กลยุทธ์การสอนอ่านให้คล่อง

4. Vocabulary กลยุทธ์การสอนคำศัพท์

เบญญาภา ธนกรธัญโชติ (2565) ได้สรุปขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics ไว้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์ ต้องเริ่มจากการเรียนพื้นฐานตั้งแต่การรู้จักการแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 42 หน่วยเสียง จนสามารถเชื่อมหน่วยเสียงกับตัวอักษร แล้วนำมาพัฒนาเป็นคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่

การอ่านและพูดจนคล่องจึงจะสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ จนสามารถถ่ายทอดด้วยวิธีการเขียนภาษาอังกฤษและนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ตามเกณฑ์ต่อไป

จากการศึกษาขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ พบว่าการสอนแบบโฟนิกส์มีลักษณะร่วมกัน คือการจัดลำดับการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการตระหนักรู้ในหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน อันช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับรู้และแยกแยะเสียงต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง จากนั้นจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร (Letter–Sound Correspondence) การผสมเสียงและการแยกเสียง (Blending and Segmenting) การสะกดคำและการอ่านในบริบท (Spelling and Reading in Context) ตลอดจนการพัฒนาความคล่องแคล่วทางการอ่าน (Fluency) การขยายคลังคำศัพท์ และการเข้าใจเนื้อหา (Vocabulary and Comprehension) ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของการอ่าน ทั้งนี้ แม้รายละเอียดของแต่ละแนวคิดจะมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะผู้เรียนและวิธีการสอน แต่โดยภาพรวมผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนสำคัญของการสอนแบบโฟนิกส์ได้ดังนี้

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดและขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์

นักวิชาการ	ขั้นตอนการสอน	สังเคราะห์ขั้นตอนการสอน	ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ หลังจากการสังเคราะห์
Adams (2553)	1. Phonics Awareness 2. Letter-sounds Correspondence 3. Blending 4. Segmenting 5. Decoding and Encoding 6. Reading in context	- Phonics Awareness Adams (2553) - Phonemic Awareness อินทิรา (2551) - Phonic Awareness เบญญาภา (2565)	1. Phonemic Awareness (การตระหนักรู้ในเสียง หน่วยคำ)
Ehri (2554)	1. Letter-sounds knowledge 2. CVC words 3. CVCe words 4. Fluency 5. Vocabulary and Comprehension	- Letter–Sounds Correspondence Adams (2553), เบญญาภา อินทรอัษฎโท (2565) - Letter–Sound Knowledge Ehri (2554) - Learning the Letter Sounds Sue Lloyd & Wernham (2555)	2. Letter–Sound Correspondence (การเรียนรู้เสียงของ ตัวอักษร)
Sue Lloyd and Sara Wennham (2555)	1. Learning the letter sounds 2. Learning letter formation 3. Blending 4. Identifying the sound in words 5. Tricky words.	- Blending Adams (2553) และ Ehri (2554) - Blending Sue Lloyd & Wernham (2555) - Blending Practice Gunning (2543)	3. Blending (การผสมเสียงเป็นคำ)
Gunning (2543)	1. Introduce vowel patterns 2. Add initial words 3. Add rhyming words 4. Blending practice 5. Teach vocabulary with pictures 6. Guided reading practice 7. Application practice 8. Writing and spelling practice 9. Independent use 10. Evaluation and review	- Segmenting Adams (2553) - Writing and Spelling Practice Gunning (2543) - Word Formation เบญญาภา (2565)	4. Segmenting and Spelling (การแยกเสียงและสะกด คำ)

นักวิชาการ	ขั้นตอนการสอน	สังเคราะห์ขั้นตอนการสอน	ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ หลังจากการสังเคราะห์
อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2551)	1. Phonemic Awareness 2. Phonics 3. Fluency Instruction 4. Vocabulary	- Reading in Context Adams (2553) - Fluency / Vocabulary and Comprehension Ehri (2554) - Guided Reading Practice Gunning (2543) - Reading & Speaking Fluency เบญญาภา (2565) - Reading Comprehension เบญญาภา (2565)	5. Reading in Context (การอ่านในบริบทจริง)
เบญญาภา ธนกรธัญ โชค (2565)	1. Phonic awareness 2. Letter-Sound correspondence 3. Word Formation 4. Reading & Speaking Fluency 5. Reading Comprehension	- Application Practice, Independent Use และ Evaluation and Review Gunning (2543)	6. Application and Evaluation (การนำไปใช้และ ประเมินผล)

3.5 กิจกรรมการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การจัดกิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) เป็นแนวทางที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ระบบเสียงควบคู่กับตัวอักษรอย่างเป็นระบบ (systematic) และมีลำดับขั้นตอน (sequential) โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาทักษะการถอดรหัสคำ (decoding) และอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว กิจกรรมโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพจึงควรออกแบบให้สอดคล้องกับลำดับพัฒนาการด้านการอ่าน เช่น การฝึกการตระหนักรู้ในเสียง (phonemic awareness) → การจับคู่เสียงกับตัวอักษร (letter-sound correspondence) → การผสมเสียง (blending) → การแยกเสียงและสะกดคำ (segmenting) → การอ่านในบริบทจริง ผู้วิจัยจึงขอเสนอกิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้

ในขั้นตอนของการฝึกการตระหนักรู้ในเสียง กิจกรรมพื้นฐานอย่างการตบมือแยกพยางค์ (clap the syllables) เช่น “ap-ple” ซึ่งตบมือ 2 ครั้ง หรือ เกมฟังเสียงต้น เช่น คำว่า “sun” ขึ้นต้นด้วยเสียง /s/ หรือการเปลี่ยนเสียงต้นคำ เช่น คำว่า sun → run เป็นวิธีการที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการแยกแยะหน่วยเสียง ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ต้องฝึกก่อนการเรียนรู้โฟนิกส์จริงตามที่ Adams (2533) และ National Reading Panel (2543) ได้เสนอไว้ การศึกษาโดย Durst และ Joseph ยังยืนยันว่า กิจกรรมใช้ Elkonin Boxes (กล่องเสียง) มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนา phonemic segmentation ของเด็ก

ในลำดับถัดมา เมื่อผู้เรียนเริ่มรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว กิจกรรมที่ใช้บัตรภาพ เพลง หรือแบบฝึก multisensory เพื่อสอน letter-sound correspondence จึงมีความจำเป็น งานวิจัยโดย Lloyd และ Wernham (2555) ภายใต้นามทาง Jolly Phonics ระบุว่า การใช้ภาพ เสียง และท่าทางควบคู่กันช่วยให้เด็กจำเสียงได้เร็วและเชื่อมโยงได้แม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ehri (2544) ที่เน้นการสร้างคลังคำศัพท์ผ่านการแมปเสียงกับอักษรอย่างถาวรในสมอง (orthographic mapping)

กิจกรรมผสมเสียง (blending) เช่น การ์ด CVC หรือการเรียงคำจากตัวอักษรแม่เหล็ก ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำจากเสียงที่แยกกันได้ ซึ่งเป็นก้าวสำคัญของการถอดรหัสคำ (decoding) จากงานของ Torgesen และคณะ (2549) พบว่าการฝึก blending มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนา fluency ในการอ่าน

สำหรับกิจกรรมการแยกเสียงและการสะกดคำ (segmenting and spelling) นักเรียนสามารถฝึกได้ผ่านกิจกรรม “Tap and Say” หรือ Elkonin Boxes โดยงานวิจัยในระดับนานาชาติ เช่น Mekawy และคณะ (2549) และ Durst และ Joseph ยืนยันว่ากิจกรรมนี้ช่วยเพิ่มความสามารถในการสะกดคำ และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนอย่างมีนัยสำคัญ

ในขั้นการเรียนรู้คำที่ไม่สามารถสะกดตามกฎโฟนิิกส์ทั่วไป (tricky words) เช่น “said”, “was” หรือ “one” ครูสามารถใช้กิจกรรม Look-Say-Cover-Write-Check หรือการใช้ flashcards ควบคู่กับสีและภาพ เพื่อเสริมการจดจำคำเหล่านี้ งานวิจัยของ Jolly Learning Ltd. ชี้ให้เห็นว่าเด็กที่เรียน tricky words ผ่านการฝึกเชิงภาพ-เสียงแบบมีท่าทางประกอบสามารถจำคำได้ดีกว่าและอ่านได้คล่องขึ้น

สุดท้าย การอ่านในบริบทจริงเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายเพื่อเสริมความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่าน ครูสามารถใช้แบบฝึกอ่านง่าย (decodable readers) เรื่องเล่าสั้น ๆ หรือการอ่านประโยคร่วมกันในชั้นเรียน (shared reading) เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้เรื่องเสียง-ตัวอักษรไปใช้จริงในบริบทที่มีความหมาย

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมการสอนแบบโฟนิิกส์ที่มีลำดับขั้นเป็นระบบ และออกแบบสอดคล้องกับทฤษฎีการพัฒนาการอ่านของเด็ก ได้รับการพิสูจน์ทางวิจัยแล้วว่าช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียง สะกดคำ และความเข้าใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังส่งเสริมความสนุกสนานและมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างแท้จริง

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี Dual coding

4.1 ความหมายของ Dual coding

ทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Dual Coding Theory) เป็นแนวคิดทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เสนอโดย ศาสตราจารย์อัลแลน เออร์โฮ ไพวิโอ (Allan Paivio) ในช่วงปี พ.ศ. 2514 โดยชี้ว่า การเรียนรู้ของมนุษย์จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเมื่อข้อมูลถูกประมวลผลผ่าน สองระบบทางปัญญาควบคู่กัน ได้แก่ ระบบทางภาษา (verbal system) และ ระบบจินตภาพหรือไม่ใช้ภาษา (non-verbal/imagery system) โดยแต่ละระบบสามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างอิสระ แต่ก็มีความสามารถในการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน

ตามแนวคิดของ Paivio เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ประกอบด้วย “คำพูด” ร่วมกับ “ภาพ” สมองจะสร้างการเข้ารหัสข้อมูลแบบคู่ (dual coding) ซึ่งหมายถึงการสร้างตัวแทนทางความคิด (mental representation) ขึ้นสองชุด ได้แก่ รหัสภาพและรหัสถ้อยคำ เมื่อระบบทั้งสองสามารถเชื่อมโยงกันได้ จะส่งผลให้ การจดจำ การทำความเข้าใจ และการดึงข้อมูลกลับมาใช้ เป็นไปได้ง่ายและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น (Paivio, 2514 ; Clark และ Paivio, 2534)

ทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Dual Coding Theory) ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในแวดวงจิตวิทยาการเรียนรู้และการศึกษา เนื่องจากเป็นแนวคิดที่มีรากฐานมาจากการงานของ Paivio ซึ่ง

ได้รับการพัฒนาต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านการเรียนรู้จากสื่อ (multimedia learning) และการสอนภาษาอังกฤษ โดย Mayer (2548) ได้ยืนยันว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาพประกอบข้อความสามารถเสริมสร้างความเข้าใจและการจดจำของผู้เรียนได้ดีกว่าการใช้เพียงข้อความหรือภาพเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ Clark และ Paivio (2534) ยังระบุว่าระบบความจำของมนุษย์สามารถประมวลผลข้อมูลภาพและภาษาผ่านช่องทางที่เป็นอิสระแต่เชื่อมโยงกัน ทำให้เกิดการเข้ารหัสซ้ำ (redundant encoding) ซึ่งช่วยลดความสูญเสียของข้อมูล

หลักฐานที่สนับสนุนทฤษฎีนี้มีให้เห็นอย่างชัดเจนในงานวิจัยของ Kurniawan และ (2565) ซึ่งศึกษาการใช้ Dual Coding กับผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวน 101 คน พบว่าการใช้ภาพประกอบคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($r = 0.826, p < 0.01$) ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์และใช้งานได้แม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้ในสื่อการสอน เช่น Flashcards, Infographics และ Video Clips ที่ผสมข้อความกับภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียนจริง ซึ่งเป็นสิ่งยืนยันว่า Dual Coding Theory มิได้เป็นเพียงแนวคิดทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังเป็นแนวทางที่สามารถนำไปใช้จริงและสร้างผลลัพธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยจำนวนมากได้นำแนวคิดนี้ไปใช้ในงานศึกษาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในบริบทของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Yanasugondha และ Porkaew (2560) ที่ศึกษากับนักศึกษาไทย 58 คน พบว่า กลุ่มที่เรียนด้วยคำศัพท์พร้อมภาพ (dual-coded input) มีผลคะแนนการจดจำคำศัพท์ในระยะสั้นและระยะยาวสูงกว่ากลุ่มที่ใช้เพียงคำศัพท์หรือภาพเพียงอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ Damayanti และคณะ (2566) ยังแสดงให้เห็นว่าการใช้บทเพลงกล่อมเด็ก (nursery rhymes) ที่มีภาพประกอบและคำพูดช่วยให้ผู้เรียนระดับประถมเข้าใจความหมายของคำศัพท์และจดจำได้ดีขึ้น

งานเหล่านี้สนับสนุนว่า ทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ไม่ได้เป็นเพียงกรอบทฤษฎีเชิงนามธรรม แต่สามารถนำไปใช้จริงกับผู้เรียนในสถานการณ์ที่หลากหลาย และสร้างผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน จึงถือเป็นแนวคิดที่มีความน่าเชื่อถือ และเหมาะสมสำหรับนำมาใช้พัฒนาแผนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างยิ่ง

4.2 หลักการใช้ทฤษฎี Dual coding

ทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Dual Coding Theory) ของ Paivio (2514) เน้นการใช้ สองระบบการประมวลผลข้อมูลในสมอง ได้แก่ ระบบถ้อยคำ (verbal system) และระบบภาพหรือจินตภาพ (non-verbal system) ซึ่งสามารถทำงานได้อย่างอิสระแต่มีความสามารถในการเชื่อมโยงกัน โดยหลักการสำคัญของทฤษฎีนี้ ได้แก่ :

1. การป้อนข้อมูลสองช่องทาง (Dual Input)

ผู้เรียนควรได้รับข้อมูลในรูปแบบ “คำพูด” ควบคู่กับ “ภาพ” เช่น ข้อความพร้อมแผนภาพ, วิดีโอพร้อมคำบรรยาย หรือ flashcards ที่มีคำศัพท์พร้อมภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้ารหัสข้อมูลในสองระบบ และเกิดการเชื่อมโยงระหว่างระบบได้ดีขึ้น Clark และ Paivio (2534) ระบุว่าเมื่อผู้เรียนสามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างระบบถ้อยคำกับจินตภาพ การจดจำและเรียกคืนข้อมูลจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. การเข้ารหัสคู่ (Dual Representation)

ข้อมูลที่ได้รับจะถูกเก็บในระบบความจำทั้งสองแบบ ได้แก่ รหัสทางภาษา (เช่น คำว่า “apple”) และรหัสภาพ (เช่น รูปแอปเปิล) หากระบบใดระบบหนึ่งถูกลืมหรือเข้าไม่ถึง ผู้เรียนยังสามารถเรียกคืนข้อมูลจากอีกระบบหนึ่งได้ Paivio (2514) อธิบายว่า การมีตัวแทนทางความคิดสองแบบช่วยลดการสูญเสียข้อมูลจากระบบเดียว และเสริมความยืดหยุ่นทางความคิด

3. การใช้ร่วมกับสื่อการสอน (Multimedia Principle)

ทฤษฎีนี้ได้รับการนำไปประยุกต์อย่างแพร่หลายในสื่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะแนวคิดของ Mayer (2548) ที่เสนอว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนเชื่อมโยงคำกับภาพอย่างเหมาะสม เช่น Infographic, PowerPoint, animation

4. ลดภาระทางปัญญา (Cognitive Load Reduction)

เมื่อข้อมูลถูกกระจายไปยังระบบสองระบบ ความซับซ้อนในการประมวลผลใน working memory จะลดลง ส่งผลให้ผู้เรียนมีพลังในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่เพิ่มขึ้น Kurniawan และคณะ (2565) พบว่า การเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านภาพและคำช่วยลด cognitive load และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

4.3 ความสำคัญของ Dual coding

ทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Dual Coding Theory: DCT) ที่เสนอโดย Paivio (2514) นับเป็นรากฐานสำคัญของการอธิบายกระบวนการเรียนรู้ในเชิงจิตวิทยา โดยเฉพาะในยุคที่การออกแบบสื่อการเรียนรู้มีแนวโน้มเน้นการใช้ภาพและข้อความควบคู่กัน ทฤษฎีนี้เสนอว่า สมองของมนุษย์มีระบบประมวลผลข้อมูลสองช่องทาง คือ ระบบถ้อยคำ (verbal system) และระบบจินตภาพ (non-verbal system) ซึ่งสามารถทำงานอิสระแต่มีความสามารถในการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงกันได้ เมื่อข้อมูลได้รับในลักษณะของ “คำพูด” และ “ภาพ” ร่วมกัน ผู้เรียนจะสามารถสร้าง “รหัสคู่” หรือ dual representation ที่เอื้อต่อการเข้าใจและจดจำข้อมูลได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในเชิงการศึกษา DCT ถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนหลักการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกลไกการทำงานของสมอง ทั้งนี้ Clark และ Paivio (2534) ได้ชี้ว่า การประยุกต์ใช้ DCT สามารถเสริมสร้างความเข้าใจเชิงลึกของผู้เรียน เนื่องจากการมีตัวแทนความรู้ทั้งภาพและคำพูด ช่วยให้เกิดการเข้ารหัสทางความคิดที่หลากหลาย (multiple mental representations) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการวิเคราะห์และตีความเนื้อหาในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ Mayer (2548) ยังอธิบายเพิ่มเติมว่าการใช้ภาพประกอบข้อความตามหลัก DCT สอดคล้องกับ Multimedia Learning Principle ที่ระบุว่า การเรียนรู้จากคำอธิบายควบคู่กับภาพเคลื่อนไหวหรือแผนภาพจะช่วยลดความซับซ้อนทางความคิด (cognitive complexity) และเพิ่มอัตราการจำได้ในระยะยาว

ความสำคัญของ DCT ยังปรากฏเด่นชัดในงานวิจัยเชิงทดลอง เช่น Kurniawan และคณะ (2565) ซึ่งศึกษาผลของการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการใช้ DCT กับนักเรียนระดับมัธยมจำนวน 101 คน พบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาพ+คำ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าสูงถึง $r = 0.826$ ($p < 0.01$) แสดงถึงความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ Damayanti และคณะ (2566) ยังรายงานว่า การใช้เพลงกล่อมเด็กที่มีภาพประกอบตามแนวคิด DCT สามารถเสริมพัฒนาการด้านคำศัพท์ของผู้เรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย

เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีทางการเรียนรู้อื่น พบว่า DCT สามารถลดความซับซ้อนของเนื้อหาโดยไม่เพิ่มภาระทางปัญญา ซึ่งตรงข้ามกับแนวคิดที่ระวางการป้อนข้อมูลเกินพิกัด (overload) DCT แสดงให้เห็นว่า “การใช้ภาพกับคำ” หากวางแผนดี มีความเชื่อมโยงอย่างมีความหมาย จะไม่สร้างภาระเพิ่ม แต่ช่วยเสริมโครงสร้างการเรียนรู้ให้มั่นคงยิ่งขึ้น

ด้วยหลักฐานเชิงทฤษฎีและงานวิจัยเชิงประจักษ์เหล่านี้ ทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่จึงนับเป็นกรอบแนวคิดที่มีความสำคัญสูงต่อการออกแบบการเรียนรู้ โดยเฉพาะในยุคที่เน้นการใช้สื่อมัลติมีเดียในการศึกษา ทฤษฎีนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนากิจกรรมการสอนที่ตรงกับธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์ และช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 ขั้นตอนการสอน Dual coding

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Dual Coding Theory: DCT) มุ่งเน้นการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลในรูปแบบภาพและถ้อยคำควบคู่กัน ซึ่งเป็นกลไกที่ส่งเสริมการเข้ารหัสข้อมูลในสมองผ่านสองระบบ คือ ระบบจินตภาพ (non-verbal system) และระบบถ้อยคำ (verbal system) ทั้งสองระบบสามารถทำงานอย่างอิสระแต่มีความสามารถในการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ จดจำ และเรียกคืนข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Paivio, 2514 ; Clark และ Paivio, 2534) แนวคิดนี้ยังสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างเส้นทางความคิดหลายมิติ (multiple representation) และการลดภาระทางปัญญา (cognitive load) อย่างเหมาะสม (Mayer, 2548) ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้เป็นขั้นตอน ดังนี้:

1. การวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

การสอนตามแนวคิด DCT ต้องเริ่มจากการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อแยกแยะว่าองค์ความรู้ใดสามารถแทนด้วย “ภาพ” หรือ “รูปแบบที่ไม่ใช่ถ้อยคำ” ได้บ้าง เช่น คำศัพท์เชิงรูปธรรม แผนผังโครงสร้าง หรือกระบวนการเชิงลำดับ จากนั้นกำหนดจุดประสงค์ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสื่อและกิจกรรมที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (Paivio, 2514)

2. การจัดเตรียมสื่อภาพและคำอย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อที่เหมาะสมต้องได้รับการออกแบบให้ส่งข้อมูลเข้าสู่สมองผ่านทั้งสองระบบอย่างชัดเจน ไม่ซับซ้อน และไม่มีข้อมูลซ้ำซ้อนมากเกินไป ตัวอย่างของสื่อที่ใช้ได้ดี ได้แก่ ภาพประกอบคำศัพท์ (picture-word cards), แผนภาพความคิด (mind maps), วิดีโอคำอธิบาย (explainer videos) และอินโฟกราฟิกที่สรุปข้อมูลโดยใช้คำสำคัญควบคู่กับไอคอนหรือรูปภาพที่เข้าใจง่าย ทั้งนี้ ตามหลัก Multimedia Learning Principle ของ Mayer (2548) ผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการใส่คำอธิบายที่ซ้ำกับข้อความที่ปรากฏบนหน้าจอ เพื่อไม่ให้เกิดภาระการประมวลผลเกินความสามารถของ working memory

3. การนำเสนอข้อมูลด้วยการเข้ารหัสแบบคู่

การจัดกิจกรรมสอนควรดำเนินการโดยใช้ทั้งภาพและถ้อยคำร่วมกันอย่างสัมพันธ์ เช่น การอธิบายคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านภาพที่สอดคล้องโดยตรงกับคำศัพท์ หรือการใช้คลิปวิดีโอที่

แสดงภาพสถานการณ์พร้อมคำบรรยายเสียงที่ชัดเจน โดยผู้เรียนสามารถประมวลผลข้อมูลจากทั้งสองระบบพร้อมกัน และสร้างความเชื่อมโยงทางความคิดได้ลึกยิ่งขึ้น (Clark และ Paivio, 2534)

4. การกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความเชื่อมโยงเชิงความคิดด้วยตนเอง

เมื่อได้รับข้อมูลเบื้องต้นแล้ว ผู้เรียนควรได้รับโอกาสฝึกฝนการเข้ารหัสแบบคู่ด้วยตนเอง เช่น การจับคู่คำกับภาพ การอธิบายเนื้อหาจากแผนภาพ หรือการวาดภาพจากคำบรรยาย ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกและการสร้างตัวแทนทางความคิดที่มีโครงสร้างชัดเจน (Kurniawan และคณะ, 2565) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับหลัก Constructivism ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้จากประสบการณ์ของตนเอง

5. การประเมินผลและทบทวนความรู้ผ่านรหัสคู่

กิจกรรมประเมินผลควรออกแบบให้ตรวจสอบความสามารถในการเชื่อมโยงภาพกับความหมายหรือการตีความถ้อยคำจากภาพ เช่น แบบทดสอบที่ใช้ภาพแทนคำถาม, แบบฝึกหัดให้เติมคำในแผนภาพ หรือการใช้เกมการศึกษาที่แสดงภาพเพื่อให้ผู้เรียนเลือกคำที่ตรงกับความหมาย งานวิจัยของ Damayanti และคณะ (2566) ยืนยันว่าการสอนคำศัพท์ผ่านเพลงกล่อมเด็กที่มีภาพประกอบสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ

โดยสรุป การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Dual Coding Theory) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ผ่านทั้งภาพและถ้อยคำ ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างการทำงานของสมองมนุษย์ ส่งผลให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความเข้าใจ การจดจำ และการดึงข้อมูลกลับมาใช้ โดยเฉพาะเมื่อกระบวนการเรียนรู้ถูกออกแบบให้ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์เนื้อหา การเลือกสื่อ การจัดกิจกรรมเชิงรหัสคู่ การกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความเชื่อมโยงด้วยตนเอง ไปจนถึงการประเมินผลอย่างเหมาะสม จึงถือเป็นแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวางในบริบทการเรียนการสอนยุคใหม่

4.5 กิจกรรมการสอนโดย Dual coding

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Dual Coding Theory: DCT) มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมกระบวนการรับรู้และจดจำของผู้เรียนผ่านการประมวลผลข้อมูลในสองระบบ ได้แก่ ระบบภาพ (non-verbal system) และระบบถ้อยคำ (verbal system) ซึ่งทำงานควบคู่กันเพื่อสร้างตัวแทนทางความคิด (mental representations) ที่แข็งแรงและหลากหลายยิ่งขึ้น (Clark และ Paivio, 2534) โดยกิจกรรมที่ใช้แนวคิด DCT ต้องมีการจัดองค์ประกอบของ “คำ” และ “ภาพ” ให้สอดคล้องกัน เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมาย (meaningful learning) และลดภาระทางปัญญาที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเสนอข้อมูลอย่างซ้ำซ้อนหรือไม่เป็นระบบ (Mayer, 2548)

กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ DCT สามารถออกแบบได้ในหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับบริบทของวิชาที่สอนและลักษณะของผู้เรียน ตัวอย่างหนึ่งของกิจกรรมที่ได้รับความนิยมคือ “กิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับภาพ” (word-picture matching) ซึ่งช่วยส่งเสริมการจดจำคำศัพท์ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิธีที่

Kurniawan และคณะ (2565) นำไปใช้ในการทดลองและพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

อีกแนวทางหนึ่งคือ “กิจกรรมสรุปความรู้ด้วยแผนภาพ” เช่น การให้ผู้เรียนจัดทำแผนภาพความคิด (mind map) หรืออินโฟกราฟิก โดยสรุปเนื้อหาจากบทเรียนด้วยการใช้ภาพแทนแนวคิดสำคัญควบคู่กับคำสำคัญ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบความรู้ได้อย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงความคิดในระดับที่ลึกขึ้น (Mayer, 2548)

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ “ภาพ” เป็นจุดเริ่มต้น เช่น การให้ผู้เรียนอธิบายภาพประกอบเหตุการณ์ หรือเล่าเรื่องจากภาพผ่านการเขียนหรือการพูด ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการถ่ายทอดข้อมูลและสร้างความเข้าใจเชิงลึกได้อย่างชัดเจน (Clark และ Paivio, 2543)

Damayanti และคณะ (2566) ได้นำแนวคิด DCT ไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม โดยใช้เพลงกล่อมเด็กประกอบภาพ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการออกแบบกิจกรรมที่มีภาพและเสียงควบคู่กันนั้นสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อพัฒนาการทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่เป็นแนวทางที่มีความยืดหยุ่นและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ควรออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดยเน้นการเชื่อมโยงข้อมูลภาพและถ้อยคำอย่างเป็นระบบ เพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างลึกซึ้งและยั่งยืน

4.6 การบูรณาการการสอนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์และทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding

การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) เป็นแนวทางที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง (grapheme-phoneme correspondence) โดยเน้นการฝึกผสมเสียง (blending) และแยกเสียง (segmenting) เพื่อให้สามารถอ่านคำใหม่ได้อย่างถูกต้องเป็นระบบ และคล่องแคล่ว โดยเฉพาะในระดับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ แนวทางนี้ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการถอดรหัส (decoding) ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะเดียวกัน ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Dual Coding ที่เสนอโดย Paivio (1971) ได้อธิบายว่าสมองของมนุษย์มีระบบการประมวลผลข้อมูลสองช่องทาง ได้แก่ ระบบภาพ (imagery system) และระบบภาษา (verbal system) หากผู้เรียนได้รับข้อมูลผ่านทั้งสองระบบนี้พร้อมกัน จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น และลดภาระในการประมวลผลทางความคิด (cognitive load) โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่ยังไม่เชี่ยวชาญด้านภาษา

การบูรณาการการสอนแบบโฟนิกส์กับทฤษฎี Dual Coding จึงเป็นแนวทางที่มีศักยภาพสูงในการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานเสียงตัวอักษร และภาพ เช่น การใช้บัตรคำภาพ (picture-word cards), เกมจับคู่เสียงกับภาพ, การวาด

ภาพประกอบคำศัพท์ หรือการดูภาพเคลื่อนไหวที่มีคำบรรยายเสียง สามารถช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเสียง ตัวอักษร และความหมายได้อย่างชัดเจนและจดจำได้ยาวนานขึ้น

การใช้แนวทางนี้ยังช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เพิ่มแรงจูงใจในการอ่าน และเหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้แตกต่างกัน โดยเฉพาะผู้ที่มีความถนัดด้านการเรียนรู้ผ่านภาพ (visual learners) นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่สนับสนุนความมีประสิทธิภาพของการบูรณาการดังกล่าว เช่น งานวิจัยของ Williams และ Wood (2023) แม้จะยังไม่ผ่านการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ แต่เสนอแนวทางการพัฒนาการสอนโฟนิกส์สำหรับนักเรียนออทิสติกโดยใช้ทฤษฎี Dual Coding และวิธีการ Chatta Approach พบว่าการใช้ภาพควบคู่กับเสียงและคำอธิบายช่วยส่งเสริมทักษะการถอดรหัส (decoding) การตระหนักรู้เสียง (phonemic awareness) และมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างชัดเจน ดังนั้น การบูรณาการการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับแนวคิด Dual Coding จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการอ่านอย่างรอบด้านและยั่งยืน โดยเฉพาะในบริบทที่ผู้เรียนยังมีข้อจำกัดด้านทักษะภาษา

จากแนวคิดการสอนแบบโฟนิกส์และทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Dual Coding ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการระหว่างระบบเสียง ตัวอักษร และภาพ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบฟิสิกส์และทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Phonics + Dual Coding Theory)

ขั้นตอนการสอน Phonics	ขั้นตอนการสอนแบบ Dual coding	ขั้นตอนการสอนในงานวิจัยนี้	แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	การเชื่อมโยงทฤษฎี	ผลลัพธ์การเรียนรู้	วิธีวัดและประเมินผล
1. Phonemic Awareness (การตระหนักรู้ในเสียงหน่วยคำ)	1. การวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ (Paivio, 2514)	1. การกระตุ้นและเชื่อมโยงเสียงกับภาพ (Sound-Image Activation)	- Phonemic Awareness Theory (Adams, 1990) - Dual Coding Theory (Paivio, 1971) - Cognitive Load Theory (Mayer, 2005)	เน้นการเชื่อมโยงเสียง-ภาพ เพื่อกระตุ้นการรับรู้หน่วยเสียงและการสร้างรหัสคู่ในสมอง	ผู้เรียนสามารถจำแนกเสียงพื้นฐานของคำและเชื่อมโยงกับภาพได้ถูกต้อง	- แบบฝึกจับคู่เสียงกับภาพ (Matching Sound-Picture) - แบบสังเกตการออกเสียง (Observation Checklist)
2. Letter-Sound Correspondence (การเรียนรู้เสียงของตัวอักษร)	2. การจัดเตรียมสื่อภาพและคำอย่างมีประสิทธิภาพ (Mayer (2548)	2. การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรและความหมายเบื้องต้น (Letter-Sound & Concept Linking)	- Grapheme-Phoneme Correspondence (Ehri, 2004) - Dual Coding Theory (Paivio, 1971) - Multimedia Learning Principle (Mayer, 2005)	เสริมความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรโดยใช้ภาพช่วยสื่อความหมาย	ผู้เรียนสามารถระบุเสียงและตัวอักษรที่สัมพันธ์กันได้อย่างถูกต้อง	- บัตรคำภาพ - ใบงานเติมเสียงลงตัวอักษร (Letter-Sound Worksheet) - แบบสังเกตการออกเสียง (Observation Checklist)
3. Blending (การผสมเสียงเป็นคำ)	3. การนำเสนอข้อมูลด้วยการเข้ารหัสแบบคู่ (Clark และ Paivio, 2534)	3. การผสมเสียงและตีความความหมาย (Blending & Dual Presentation)	- Synthetic Phonics Approach (Lloyd & Wernham, 2015) - Dual Coding Theory (Paivio, 1971) - Cognitive Theory of Multimedia Learning (Mayer, 2005)	ใช้การนำเสนอแบบภาพ-คำคู่กันเพื่อช่วยการรวมเสียงเป็นคำอย่างมีความหมาย	ผู้เรียนสามารถผสมเสียงได้ถูกต้องและเข้าใจคำศัพท์ที่อ่าน	- ใบงานผสมเสียง (Blending Worksheet) - แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

4. Segmenting and Spelling (การแยกเสียงและสะกดคำ)	4. การกระตุ้นให้ผู้เรียน สร้างความเชื่อมโยงเชิง ความคิดด้วยตนเอง (Kurniawan และคณะ, 2565)	4. การแยกเสียง สะกด และสร้างความ เชื่อมโยงเชิงความคิด (Segmenting & Cognitive Connection)	- Writing-to-Read Strategy (Gunning, 2003) - Dual Coding Theory (Paivio, 1971) - Cognitive Load Theory (Mayer, 2005)	เน้นการเชื่อมโยงระหว่าง เสียง-ตัวอักษร-การเขียน เพื่อสร้างความเข้าใจเชิง โครงสร้างของคำ	เรียนสามารถแยก เสียง สะกดคำ และ เขียนได้ถูกต้อง	- ใบงาน - แบบฝึกแยกเสียง - แบบสังเกตการอ่าน ออกเสียง
5. Reading in Context (การอ่านในบริบทจริง)	5. การประเมินผลและ ทบทวนความรู้ผ่านรหัสคู่ (Damayanti และคณะ, 2566)	5. การอ่านในบริบท และสร้างความเข้าใจ (Reading in Context & Conceptual Integration)	- Fluency Development Theory (NRP, 2000) - Dual Coding Theory (Paivio, 1971) - Schema Theory (Anderson, 1984)	ใช้การอ่านพร้อมสื่อภาพ เพื่อช่วยเชื่อมโยงบริบท และสร้างความเข้าใจเชิง ความหมาย	ผู้เรียนสามารถอ่าน ประโยคหรือเรื่องสั้น พร้อมเข้าใจ ความหมายโดยใช้สื่อ ภาพ	- ใบงานอ่านประโยค พร้อมภาพ (Reading with Picture Worksheet) - แบบสังเกตพฤติกรรม การอ่าน - แบบทดสอบตอบ คำถามจากบทอ่าน (WH-Question Test)
6. Application and Evaluation (การนำไปใช้และประเมินผล)		6. การประยุกต์ใช้และ สะท้อนความเข้าใจ (Application & Dual Evaluation)	- Reflective Learning Theory (Moon, 1999) - Dual Coding Theory (Paivio, 1971) - Assessment for Learning (Black & William, 1998)	การใช้แผนภาพช่วยใน การคิดวิเคราะห์และ สะท้อนความเข้าใจด้วย รหัสคู่	ผู้เรียนสามารถสรุป ใจความสำคัญของ บทอ่านผ่านแผนภาพ หรือการอธิบายด้วย ตนเอง	- ใบงาน Flowchart - ใบงาน Mind Map (แผน - ใบงาน Visualizing/วาด ภาพจากเรื่อง - แบบประเมินการอ่านเป็น คู่ (แผน 14) - Exit ticket

จากตาราง 2 สามารถสรุปได้ว่าการบูรณาการแนวทางการสอนแบบโฟนิกส์เข้ากับทฤษฎีการเข้ารหัสแบบคู่ (Phonics + Dual Coding Theory) ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้จากระดับเสียงไปสู่ความเข้าใจเชิงความหมายอย่างต่อเนื่อง จำนวน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกระตุ้นและเชื่อมโยงเสียงกับภาพ (Sound-Image Activation) มุ่งสร้างความตระหนักรู้ในหน่วยเสียงของคำ โดยใช้ภาพ เสียง และคำประกอบกัน เพื่อให้ผู้เรียนจำแนกเสียงและความหมายได้ชัดเจน

ขั้นที่ 2 การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรและความหมายเชื่อมโยงกัน (Letter-Sound & Concept Linking) เน้นการฝึกเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรผ่านสื่อภาพและคำศัพท์ เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 3 การผสมเสียงและตีความความหมาย (Blending & Dual Presentation) ผู้เรียนฝึกผสมเสียงเพื่อสร้างคำ พร้อมรับรู้ความหมายผ่านการนำเสนอแบบภาพ-คำ เพื่อให้เกิดการเข้ารหัสข้อมูลในสมองทั้งสองระบบอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 การแยกเสียง สะกด และสร้างความเชื่อมโยงเชิงความคิด (Segmenting & Cognitive Connection) เป็นการฝึกการสะกดคำจากเสียงที่ได้ยินและการเขียนประกอบ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของคำและพัฒนาความคิดเชิงระบบได้ด้วยตนเอง

ขั้นที่ 5 การอ่านในบริบทและสร้างความเข้าใจ (Reading in Context & Conceptual Integration) มุ่งพัฒนาการอ่านคล่องและการเชื่อมโยงความหมายจากภาพและข้อความ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านเชิงลึก

ขั้นที่ 6 การประยุกต์ใช้และสะท้อนความเข้าใจ (Application & Dual Evaluation) เป็นขั้นสรุปที่ให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้ผ่านแผนภาพ การสรุปใจความ และการสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

กระบวนการทั้งหกขั้นนี้สะท้อนให้เห็นถึงการบูรณาการที่สมดุลระหว่างการพัฒนาทักษะการถอดรหัสเสียง (decoding skills) และการสร้างความเข้าใจเชิงความหมาย (comprehension skills) อันเป็นเป้าหมายสำคัญของการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ยังแสดงถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ในเชิงพหุสื่อ (Multimedia Learning) และทฤษฎีภาระทางปัญญา (Cognitive Load Theory) เพื่อช่วยลดภาระในการประมวลผลข้อมูลของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและยั่งยืน

ดังนั้น ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้งหกขั้นนี้จะถูกนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนทั้งด้านความคล่องแคล่วและความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

Secord and Backman (2534) กล่าวว่า ใจว่า ความพึงพอใจเกิดจากความต้องการและความต้องการนั้นๆ ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ บุคคลในองค์กรอาจเกิดความพึงพอใจแตกต่างกัน บางคนอาจพึงพอใจเพราะงานที่ทำประสบความสำเร็จ บางคนอาจพึงพอใจเพราะลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่บางคนอาจพึงพอใจเพราะเพื่อนร่วมงาน

Kotler (2546) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นระดับความรู้สึกของบุคคลที่รู้สึกพอใจ ถูกใจหรือผิดหวัง อันเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างผลงานที่ได้รับรู้ จากสินค้าหรือบริการกับความคาดหวังของบุคคลนั้นๆ ดังนั้นระดับความพึงพอใจจะสัมพันธ์กับความแตกต่างระหว่างผลงานที่ได้รับรู้ความคาดหวัง

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง รัก ชอบใจ

พรเทพ พัฒนานุรักษ์ และคณะ (2562) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งหากได้รับการตอบสนองตามต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีตรงกันข้าม หากไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการ ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

พัฒนา พรหมณี (2563) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึงสิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจ เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการและคาดหวัง จะทำให้เกิดการทํากิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการตามเป้าหมาย

ชิลมัย มนูญดาหี (2566) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่ดี เจตคติที่ดี และมีความสุขที่มีต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งส่งผลให้การทำงานนั้นประสบผลสำเร็จสนองนโยบายและบรรลุมติวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเป้าไว้ และก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

วราภรณ์ อินจันทร์ (2567) ได้สรุปความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ คือความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคล บุคคลหนึ่งรู้สึกพอใจ เมื่อบรรลุตามเป้าหมาย หรือได้รับการตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของตนเอง ความพึงพอใจจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงาน และการทํากิจกรรม

นงลักษณ์ ไชยวิชู (2567) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงสภาพความรู้สึก ความคิดเห็น ภายในจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดจากแรงจูงใจและสิ่งเร้าทำให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลทั้งด้านบวกและด้านลบในระดับที่แตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับได้รับการตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของแต่ละบุคคล

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติในด้านบวกที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นในรูปของผลงาน ความสัมพันธ์ หรือประสบการณ์ที่ได้รับ ความพึงพอใจจึงไม่ได้จำกัดอยู่ที่ผลลัพธ์เพียงอย่างเดียว แต่อยู่ที่การรับรู้และการตีความของแต่ละบุคคลต่อสิ่งที่เกิดขึ้น หากสิ่งที่ได้รับเท่าเทียมหรือสูงกว่าความคาดหวัง ย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจ ในทางตรงกันข้าม หากไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ก็อาจนำไปสู่ความไม่พึงพอใจได้

5.2 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจ

Frank-Stromborg (2527) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจว่า การจัดในเรื่องโดยอ้อมใช้วิธีการที่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ โดยมีวิธีที่นิยมใช้กัน คือ

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยการใช้การขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการจะวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่ได้มีการจัดเตรียมไว้
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ใช้การพูดคุยที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญของผู้สัมภาษณ์

3. การสังเกต ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ โดยสังเกตการทำท่าทางการพูด สีหน้า ความถี่ของการเข้ามารับใช้บริการ

สุเทพ พงศ์ศิริวัฒน์ (2544) กล่าวว่า การวัดเจตคติหรือความพึงพอใจนั้นเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน จึงยากที่จะถ่ายทอดได้ถูกต้องตรงตามที่ต้องการ นักสังคมศาสตร์จึงเกิดความพยายามสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจได้อย่างเป็นระบบ มีความเที่ยงตรงแม่นยำสูง และมีความน่าเชื่อถือได้อย่างหลากหลายวิธีดังนี้

1. มาตราส่วนประเมินค่า และแบบสอบถาม (Rating Scale and Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการวัดความพึงพอใจ โดยเป็นแบบสอบถามที่มีตัวเลือกเป็นมาตราส่วนประเมินค่า ที่ผู้ตอบตอบตามลำดับค่าน้ำหนักของแต่ละตัวเลือก จนครบทุกตัวเลือก

2. การใช้เทคนิคกรณีเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incidents) เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจในงาน โดยให้ผู้ตอบเขียนบรรยายถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นกับตนซึ่งนำมาสู่ความพึงพอใจหรือพึงพอใจต่องาน จากนั้นผู้เชี่ยวชาญจะนำคำบรรยายดังกล่าวไปวิเคราะห์เพื่อหาเจตคติที่ซ่อนเร้นอยู่ออกมา

3. เทคนิคการสัมภาษณ์ และการประชุมแบบเผชิญหน้า (Interview and Confrontation meeting) เทคนิคนี้เป็นวิธีวัดความพึงพอใจในงาน ด้วยการสัมภาษณ์พูดคุยแบบสองต่อสองกับพนักงานอย่างละเอียด เพื่อให้ทราบเจตคติอย่างลุ่มลึกมากกว่าวิธีการให้ตอบแบบสอบถาม แต่ต้องเลือกคำถามสัมภาษณ์อย่างรอบคอบ พร้อมทั้งมีระบบการบันทึกคำตอบที่ดี จะช่วยให้ผู้ถามทราบถึงสาเหตุต่างๆ ของเจตคติที่เกี่ยวกับการทำงานได้ชัดเจนแม่นยำขึ้น

นาเดีย ทิพย์ไสยาสน์ (2561) ได้สรุปการวัดความพึงพอใจไว้ว่าโดยทั่วไปจะใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือใช้แบบสอบถาม การเลือกที่จะใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่จะวัด เช่น กลุ่มที่สามารถอ่านและเข้าใจ สื่อทางภาษาได้จะใช้แบบสอบถาม เพราะนอกจากจะประหยัดเวลาผู้ตอบยังมีความเป็นอิสระที่จะตอบ ส่วนในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถอ่านสื่อสารทางภาษาได้จำเป็นต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ แต่ต้องแก้ปัญหาเรื่องความเป็นอิสระของผู้ตอบในส่วนข้อคำถามนั้นบุคคลจะถูกถามถึงระดับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในสิ่งนั้นๆ ในแง่มุมต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจะศึกษา

ชนนี มั่นตะสูตร (2564, อ้างใน อมร ธนาชัยกำจร2566) ได้สรุปการวัดความพึงพอใจไว้ว่า มีรูปแบบหรือวิธีการในการวัดความพึงพอใจอยู่ 3 วิธี คือ 1) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้สอนต้องออกแบบรายการที่ต้องการทราบเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เรียนในด้านต่างๆ 2) การสัมภาษณ์

เป็นการวัดความพึงพอใจโดยตรงซึ่งผู้สัมภาษณ์ต้องมีเทคนิค วิธีการในการถามคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง และ 3) การสังเกต เป็นการวัดพฤติกรรมของผู้เรียน โดยที่ผู้สอนทำหน้าที่สังเกตจากพฤติกรรม และมีระเบียบแผนในการจดบันทึก

สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจนั้นเป็นการวัดความรู้สึกหรือทัศนคติ ที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกใช้แบบสอบถาม ในการเก็บข้อมูล โดยแบบสอบถามจะเป็นมาตราส่วนประเมินค่าตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยใช้หน่วยความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์ในการวัดประมาณความเข้มของความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งต่างๆ โดย rating Scale ของ Likert นิยมใช้อย่างมากในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ประเทศไทยคือ Rating scale แบบ 5 ระดับ (สุบิน ยุระวัช, 2565, หน้า) มาตราวัดแบบ Likert Scale กำหนดระดับคะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ 5
ระดับความพึงพอใจมาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ 4
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ 3
ระดับความพึงพอใจน้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ 2
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ 1

โดยค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้นำมาแปลความหมายได้ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2550)

4.50 – 5.00	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

6.1.1 Phonics Instruction

การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) ได้รับการยืนยันเชิงประจักษ์จากหลายงานวิจัยว่าเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยเฉพาะในด้านการถอดรหัสเสียง (decoding) และการอ่านอย่างคล่องแคล่ว (reading fluency)

Ehri และคณะ (2001) ได้ทำการวิเคราะห์ห่อภิมาณ (meta-analysis) จากงานวิจัยกว่า 38 ชิ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายงานของ National Reading Panel (2000) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการสอนแบบ systematic phonics instruction ผลการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 6,000 คน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงผู้ใหญ่ พบว่าการสอนแบบ phonics มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อพัฒนาการด้านการอ่านในทุกระดับอายุ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนระดับต้น (early readers) ซึ่งแสดงค่าขนาดอิทธิพล (effect size) อยู่ระหว่าง 0.41–0.67 จัดอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง การวิเคราะห์ยังระบุว่า phonics ให้ผลดีกว่าวิธีการสอนอ่านแบบ whole-word หรือ whole-language โดยช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเสียง (phoneme) กับตัวอักษร (grapheme) ได้อย่างเป็นระบบและอัตโนมัติ ซึ่งลดภาระทางการประมวลผลและส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหาในระยะยาว ผลการวิจัยเหล่านี้ตอกย้ำว่า การสอน phonics อย่างเป็นระบบและชัดเจน

แจ้ง (systematic and explicit phonics instruction) ควรถูกบูรณาการเป็นส่วนสำคัญของการสอนอ่านในทุกระดับการศึกษา

ต่อมา Ehri (2014) ได้เสนอกรอบแนวคิด “Orthographic Mapping” ซึ่งอธิบายกลไกทางปัญญาที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างอัตโนมัติ โดยผ่านการเชื่อมโยงระหว่างเสียงของคำ (phonemes) ตัวอักษร (graphemes) และความหมายของคำ (semantics) ในหน่วยความจำระยะยาว กระบวนการนี้ทำให้การอ่านคล่องแคล่ว (fluency) และการเข้าใจเนื้อหา (comprehension) เกิดขึ้นพร้อมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสมองไม่ต้องใช้ทรัพยากรในการถอดรหัสมากนัก ผลการวิจัยของ Ehri แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบโฟนิกส์เป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นการเกิดกระบวนการ Orthographic Mapping ซึ่งเป็นรากฐานของการอ่านออกเสียงและการเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างยั่งยืน

Olubusola Inyang Eshiet (2557) ได้ทำการวิจัยในหัวข้อ *Synthetic Phonics as a Tool for Improving the Reading Skills of Nigerian Pupils* โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพของการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (synthetic phonics) ในการส่งเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนในบริบทของไนจีเรีย งานวิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบกรณีศึกษาเชิงปฏิบัติการ (case study action research) กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประถมศึกษา 226 คน จากโรงเรียน 9 แห่ง โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์สังเคราะห์กับกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบดั้งเดิม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโฟนิกส์แสดงพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญในด้านการถอดรหัสคำ (decoding skills) ความคล่องในการอ่าน (reading fluency) และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

แม้บริบทของงานวิจัยจะอยู่ในกลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษาในประเทศไนจีเรีย แต่ผลลัพธ์ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของการสอนแบบ phonics-based instruction ในการพัฒนาทักษะการอ่านพื้นฐาน สามารถนำมาเป็นฐานในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มนักเรียนมัธยมต้นที่มีปัญหาในการอ่านในบริบทของประเทศไทยได้ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาควบคู่กับ Dual Coding Theory ที่เสนอว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อใช้การประมวลผลแบบสองระบบ ทั้งภาพและภาษา การสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์จึงอาจทำหน้าที่เป็นกลไกที่ช่วยเชื่อมโยงระหว่างหน่วยเสียงกับภาพจำของตัวอักษร ซึ่งสามารถส่งเสริมทั้ง representational และ referential processing ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Keith Rayner และคณะ (2565) ได้ดำเนินการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนอ่านสองรูปแบบในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ห้องเรียน กลุ่มหนึ่งได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ (phonics instruction) ส่วนอีกกลุ่มใช้แนวทางการสอนอ่านแบบดั้งเดิม (traditional decoding instruction) โดยทั้งสองกลุ่มได้รับเวลาการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกัน ภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีโฟนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญ

Tim Mills (2567) ศึกษาหัวข้อ “Can Older Pupils Who Do Not Present as Struggling Readers Improve Their Basic Decoding Skills Through Systematic Phonics Instruction, and What Effect Does This Have on Their Reading Fluency and Comprehension?” โดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อสำรวจว่าการสอนโฟนิกส์แบบเป็นระบบ (systematic) และแบบชัดแจ้ง (explicit) สามารถยกระดับทักษะพื้นฐานด้านการถอดรหัส (decoding) และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอื่น ๆ ได้หรือไม่ในกลุ่มนักเรียนระดับ Year 5–6 (อายุ 9–11 ปี) ซึ่งไม่ได้จัดว่าเป็นกลุ่มที่มีปัญหาในการอ่านอย่างชัดเจน นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการสอนผ่านโปรแกรม Sounds-Write ซึ่งเน้นกระบวนการสอนโฟนิกส์อย่างเข้มข้นและเป็นขั้นตอน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าหลังจบโปรแกรม นักเรียนมีพัฒนาการเด่นชัดในด้านทักษะ decoding (คะแนน Bryant เพิ่มขึ้นจาก 38 เป็น 46), fluency (ความเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้นจาก 104 เป็น 130 คำต่อนาที), และความเข้าใจเนื้อหา (comprehension โดยใช้แบบทดสอบ PiRA เพิ่มขึ้นจาก 93 เป็น 105) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการสอนโฟนิกส์แบบเดียวกัน งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า แม้ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่แสดงปัญหาในการอ่านอย่างเด่นชัด การสอนโฟนิกส์อย่างมีโครงสร้างก็ยังสามารถเสริมสร้างพื้นฐานการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการถอดรหัสและการอ่านคล่อง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการทำความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น

จากการศึกษาวิจัยทั้งหมด สามารถสังเคราะห์ได้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์มีบทบาทสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) ทั้งในเชิงกระบวนการทางปัญญาและผลลัพธ์เชิงพฤติกรรม งานของ Ehri และคณะ (2001) ยืนยันว่าการสอนแบบเป็นระบบช่วยให้เด็กสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษรได้อย่างอัตโนมัติ ส่งผลให้การอ่านเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและถูกต้อง ขณะที่กรอบแนวคิด Orthographic Mapping ของ Ehri (2014) อธิบายเพิ่มเติมว่าความคล่องแคล่วนั้นเกิดจากการที่ผู้เรียนสามารถประมวลผลคำศัพท์ได้โดยไม่ต้องถอดรหัสซ้ำในทุกครั้ง การสอนโฟนิกส์จึงช่วยให้สมองสร้าง “หน่วยความจำทางอักษรวินิจฉัย” (orthographic memory) ที่ทำให้การอ่านไหลลื่นเป็นธรรมชาติ ผลการวิจัยภาคสนาม เช่น ของ Eshiet (2014) Rayner (2022) และ Mills (2024) ต่างยืนยันแนวโน้มเดียวกันว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยแนวทางโฟนิกส์จะมีความแม่นยำ ความเร็ว และจังหวะน้ำเสียงที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนถึงพัฒนาการขององค์ประกอบทั้งสามของความคล่องแคล่ว ได้แก่ accuracy, rate และ prosody โดยเฉพาะเมื่อการสอนโฟนิกส์ถูกออกแบบให้มีลำดับขั้นตอนชัดเจนและฝึกซ้ำอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะสามารถพัฒนา automatic decoding จนกลายเป็นการอ่านที่ราบรื่น

6.1.2 Dual Coding Theory

Allan Paivio และ David M. Clark (2530) ได้ร่วมกันเขียนบทความ *A Dual Coding Perspective on Encoding Processes* ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอมุมมองที่ครอบคลุมของทฤษฎี Dual Coding (DCT) ในฐานะกรอบแนวคิดที่สามารถอธิบายกระบวนการเข้ารหัสข้อมูลของมนุษย์อย่างเป็นระบบ โดยชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้เกิดจากการทำงานร่วมกันของสองระบบหลัก ได้แก่ ระบบทางภาษา (verbal system) และระบบทางจินตภาพ (non-verbal system) ซึ่งแต่ละระบบสามารถประมวลผลข้อมูลได้ทั้งแบบแยกจากกันและแบบสัมพันธ์กัน (interconnected systems) ในบทความนี้ ผู้เขียนอธิบายว่า ความสามารถของมนุษย์ในการเรียนรู้และจดจำข้อมูลนั้น ขึ้นอยู่กับการเข้ารหัสผ่านระบบทั้งสอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการใช้ “คำที่มีจินตภาพสูง” (high-imagery words) ซึ่งสามารถเรียกใช้การประมวลผลทั้งสองระบบพร้อมกัน ทำให้เกิดการจดจำที่มี

ประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้เขียนยังเสนอว่า การออกแบบการเรียนการสอนควรคำนึงถึงลักษณะของข้อมูลและกระบวนการประมวลผลภายในสมอง โดยการใช้สื่อภาพควบคู่กับข้อความสามารถช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความจำในระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในบริบทของการเรียนรู้ภาษาและการพัฒนาทักษะการอ่าน

Mark Sadoski (2548) ได้ทำการศึกษาในหัวข้อ “A Dual Coding View of Vocabulary Learning” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ในมุมมองของทฤษฎี Dual Coding ซึ่งระบุว่า การเรียนรู้เกิดจากการประมวลผลข้อมูลผ่านสองระบบ ได้แก่ ระบบทางภาษา (verbal code) และระบบทางภาพหรือจินตภาพ (non-verbal code) ที่ทำงานเชื่อมโยงกัน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพในการเรียนรู้คำศัพท์ที่เห็นได้ชัด (sight vocabulary) และแนะนำเทคนิคที่สอดคล้องกับแนวคิด DCT เช่น การสร้างภาพในจินตนาการด้วยตนเอง (self-generated imagery), การใช้ keyword method และวิธีการเชื่อมโยงคำแบบใช้ภาษา

ผลการศึกษาเสนอว่า การเลือกใช้คำศัพท์ที่มีจินตภาพสูง (high-imagery words) ร่วมกับบริบทที่ทั้งเป็นภาษาและไม่ใช่ภาษา สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและการรู้หนังสือ

Mark Sadoski และ Karen A. Krasny (2561) ได้ร่วมกันเขียนบทในหนังสือ “Dual Coding Theory: An Embodied Theory of Literacy” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายขอบเขตของทฤษฎี Dual Coding ไปสู่การอธิบายกระบวนการรู้หนังสือ (literacy) ทั้งในด้านการถอดรหัส (decoding) การทำความเข้าใจ (comprehension) การเขียน (writing) และการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อแบบมัลติโหมด (multimodal literacy) ในบทนี้ ผู้เขียนอธิบายกลไกหลัก 3 ประการของ DCT ได้แก่ representational processing (การแทนความคิด), associative processing (การเชื่อมโยง), และ referential processing (การแปลระหว่างระบบภาษาและภาพ) โดยชี้ให้เห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีบทบาทสำคัญต่อความเข้าใจที่ลึกซึ้งของผู้เรียน และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้หลายรูปแบบ

Sambhu Nath Halder (2568) ได้ทำการศึกษาในหัวข้อ “Gamification in Academic Libraries: Augmenting Patron Engagement and Information Literacy” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจผลของการประยุกต์ใช้กลยุทธีเกม (gamification) ในการส่งเสริมทักษะความรู้สารสนเทศ (information literacy) และการมีส่วนร่วมของผู้ใช้ในบริบทของห้องสมุดระดับอุดมศึกษา งานวิจัยนี้ใช้วิธีการแบบผสม (dual-method approach) ทั้งการทบทวนวรรณกรรมและการศึกษากรณี (case study) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้บริการและเจ้าหน้าที่ห้องสมุด เพื่อออกแบบกรอบการจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัล เช่น แพลตฟอร์มเกม การแข่งขัน การใช้ภาพเคลื่อนไหว และองค์ประกอบเสียง

แม้ในงานจะไม่ได้อ้างถึงทฤษฎี Dual Coding โดยตรง แต่แนวทางการจัดกิจกรรมซึ่งผลานการนำเสนอข้อมูลผ่านสื่อภาพและข้อความอย่างเป็นระบบนั้นสอดคล้องกับกลไกของ DCT ที่เสนอโดย Paivio (2529) ซึ่งชี้ว่าการเรียนรู้เกิดจากการประมวลผลข้อมูลผ่านระบบทางภาษา (verbal system) และระบบทางภาพหรือจินตภาพ (non-verbal system) การออกแบบกิจกรรมใน

ลักษณะ gamification ดังกล่าวสามารถกระตุ้นการเข้ารหัสแบบสองระบบ (dual encoding) และการเชื่อมโยงข้อมูล (associative processing) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่ต้องการแรงจูงใจและความหลากหลายในรูปแบบการเรียนรู้

Gabriela Grosbeck (2568) ได้เสนอกรอบแนวคิดในบทความ “Empowering Learners for the Age of AI: An AI Literacy Framework” โดยมีเป้าหมายเพื่อกำหนดกรอบการเรียนรู้ด้านการรู้หนังสือในยุคปัญญาประดิษฐ์ (AI Literacy) ที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในสังคมดิจิทัล โดยเน้นการเรียนรู้ผ่านสื่อหลากหลายรูปแบบ (multimodal content) เช่น ข้อความ วิดีโอ ภาพกราฟิก โมเดลแบบโต้ตอบ และระบบ AI-based tutoring ที่ใช้ภาษาธรรมชาติ งานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องใช้แนวทางแบบองค์รวมที่รวมการประมวลผลเชิงภาพและภาษาไว้ในกระบวนการเรียนการสอน

แม้กรอบแนวคิด AI Literacy ในงานวิจัยนี้จะไม่กล่าวถึง Dual Coding Theory โดยตรง แต่โครงสร้างของการเรียนรู้แบบ multimodal ที่นำเสนอสามารถอธิบายได้ภายใต้กรอบของ DCT ซึ่งเน้นการประมวลผลสองระบบคือ verbal และ non-verbal system ตามแนวคิดของ Paivio (2529) และ Sadoski (2548) แนวทางนี้สอดคล้องกับ representational processing (การแทนความคิดเป็นภาพหรือคำ), associative processing (การเชื่อมโยงแนวคิด), และ referential processing (การถ่ายทอดข้ามระบบ) ซึ่งเป็นกลไกหลักของ DCT ที่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมการเรียนรู้ผ่านสื่อภาพและภาษาในบริบทของ AI จึงส่งผลต่อการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและยืดหยุ่นในผู้เรียน

6.2 งานวิจัยในประเทศไทย

6.2.1 Phonics Instruction

รัชดาภาญ์ ยไธ (2565) ดำเนินการวิจัย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนดาด จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัชชา มุจจุ และคณะ (2566) ทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 21 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกม การศึกษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.15/75.56 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกม การศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกม การศึกษา ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสามารถอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกม การศึกษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.15/75.56 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกม การศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการ

เรียนรู้โดยใช้วิธีการ สอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษา ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสามารถอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษ

ประจักษ์ พวงไพฑูรย์ และธรรมรงค์ลักษณ์ อุ่นอากร (2566) พัฒนาแบบฝึกการอ่าน คำศัพท์แบบโฟนิกส์ร่วมกับการเรียนรู้แบบ STAD ในนักเรียน ป.3 โรงเรียนบ้านทุ่งชัน พบว่า ผลการอ่านออกเสียงถูกต้องเพิ่มจาก 56% เป็น 89% และคะแนนความเข้าใจจากแบบทดสอบปรับ จากค่าเฉลี่ย 11.2 เป็น 18.6 (เต็ม 20)

Janyaphet และ Kanokkamler (2559) ทำการทดลองในนักเรียน ม.2 โรงเรียนวัดสันติธรรม จำนวน 42 คน โดยใช้กิจกรรมการฟังเสียงคำศัพท์ + อ่านออกเสียงจากภาพประกอบ พบว่า ความแม่นยำในการอ่านเพิ่มขึ้นร้อยละ 26 และผู้เรียนให้ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้สูงในระดับมาก

จากงานวิจัยในประเทศไทยข้างต้น สามารถสังเคราะห์ได้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นช่วงพัฒนาการของการถอดรหัสเสียง (decoding stage) งานของรัชดาภาณูจน์ (2565) และณัฏฐา (2566) ซึ่งว่าการฝึก phonics อย่างเป็นระบบสามารถเพิ่มทั้งความถูกต้องและความเร็วในการอ่าน ขณะที่การผสมผสานโฟนิกส์กับ กิจกรรมเกมและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ตามประจักษ์และธรรมรงค์ลักษณ์ (2566) ช่วยเสริมแรงจูงใจและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก ส่วนงานของ Janyaphet และ Kanokkamler (2559) แสดงให้เห็นว่าการใช้สื่อภาพและเสียงร่วมกับโฟนิกส์มีผลต่อการพัฒนา accuracy และ prosody ของผู้เรียนอย่างชัดเจน โดยภาพรวมแล้ว งานวิจัยในประเทศสอดคล้องกับแนวโน้มสากล ที่ชี้ว่าการสอน phonics ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการอ่านที่ “ถูกต้อง คล่องแคล่ว และมีจังหวะท่วงทำนอง ที่เป็นธรรมชาติ” ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของ Reading Fluency ที่สนับสนุนการเข้าใจเนื้อหาในระดับสูงขึ้น

6.2.2 Dual Coding Theory

Yanasugondha (2560) ทำการวิจัยกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต้น จำนวน 58 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ (Dual Coding Theory) ซึ่งรวมการแปลคำศัพท์ (ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย) ร่วมกับภาพประกอบ มีแนวโน้มช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีการเดียว ทั้งการจดจำระยะสั้น (working memory) และการเก็บข้อมูลระยะยาว (long-term memory)

2. กลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเข้ารหัสคู่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในการทดสอบทั้งหลังเรียนทันทีและการทดสอบแบบเลื่อนเวลา (1 เดือนหลังเรียน) แม้ผลการวิเคราะห์ ANOVA ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่ม แต่การวิเคราะห์แบบ LSD พบว่าคะแนนของกลุ่มที่ใช้วิธีเข้ารหัสคู่สูงกว่ากลุ่มที่ใช้การแปลเพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้ทฤษฎี Dual Coding แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้มากกว่า และอัตราการลดลงของคะแนนระหว่างการ

ทดสอบทันทีและหลังจากหนึ่งเดือนต่ำกว่ากลุ่มอื่น โดยลดลงเพียง 16.66% เทียบกับกลุ่มอื่นที่ลดลงเกินกว่า 28%

ปิยภัทร ชัยชมพู (2562) ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสไลด์ทัศน์ที่มีบทบรรยาย (subtitles) เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้ผ่านการนำเสนอข้อมูลหลายรูปแบบพร้อมกัน โดยยึดตามแนวคิดของทฤษฎี Dual Coding Theory (DCT) ที่เน้นการประมวลผลข้อมูลผ่านทั้งระบบทางภาษา (verbal system) และระบบทางจินตภาพ (non-verbal system) ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับชมสไลด์ทัศน์ที่มีภาพ เสียง และซับไตเติลภาษาอังกฤษพร้อมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้ดีกว่าการเรียนรู้ผ่านช่องทางใดช่องทางหนึ่ง
2. นักเรียนแสดงความเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนในระดับที่สูงขึ้นหลังการรับชม โดยเฉพาะในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อที่มีทั้งภาพและข้อความ
3. รูปแบบการเรียนรู้แบบหลายช่องทางตามแนวคิด DCT ช่วยกระตุ้นการเข้ารหัสข้อมูลในสมองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนจากความสามารถของผู้เรียนในการนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ รวมถึงการเรียกคืนข้อมูลได้แม่นยำมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สามารถสังเคราะห์ได้ว่า การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) และ ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ (Dual Coding Theory: DCT) ต่างมีจุดร่วมที่สำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษา โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนระดับต้นถึงกลาง ซึ่งต้องการ "ตัวช่วย" ในการสร้างความเข้าใจและความจำต่อคำศัพท์และโครงสร้างภาษา

การสอนแบบโฟนิกส์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการถอดรหัสเสียง (decoding) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องและราบรื่น ในขณะที่ DCT เสนอว่าการเรียนรู้จะเกิดได้ดีขึ้นหากมีการนำเสนอข้อมูลผ่านทั้งระบบภาพ (non-verbal) และระบบภาษา (verbal) ควบคู่กัน เช่น การใช้ภาพประกอบคำศัพท์ หรือการมีซับไตเติลควบคู่กับเสียงในสไลด์ทัศน์

เมื่อนำทั้งสองแนวคิดมาใช้ร่วมกัน เช่น การสอนโฟนิกส์ที่มีภาพประกอบคำ หรือ กิจกรรมการอ่านที่ใช้สื่อที่มีทั้งภาพและเสียง จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเสียง ตัวอักษร ความหมาย และภาพจำได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งกระตุ้นการประมวลผลในสมองแบบ representational (แทนความคิดเป็นภาพและคำ), associative (เชื่อมโยงข้อมูล) และ referential (แปลความหมายข้ามระบบ) ตามกรอบของ DCT ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง ยั่งยืน และนำไปใช้ในบริบทใหม่ได้จริง

ด้วยเหตุนี้ แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผสมผสานทั้ง phonics และ dual coding จึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งต่อผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย โดยเฉพาะกลุ่มที่ยังมีข้อจำกัดด้านทักษะภาษา เพราะไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียน “อ่านออกเสียงได้” แต่ยังส่งเสริมให้ “เข้าใจและจดจำได้” อย่างเป็นระบบ

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

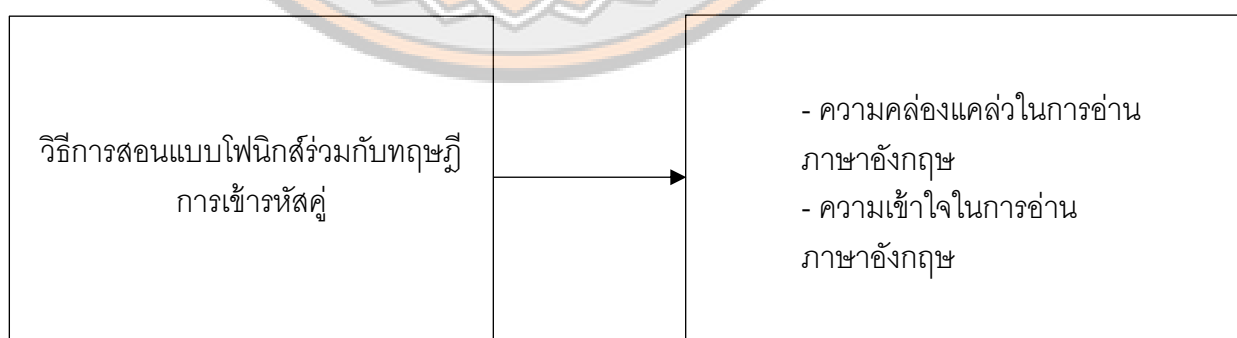
จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การสอนแบบโฟนิกส์ช่วยพัฒนาทักษะการถอดรหัสเสียงและความคล่องแคล่วในการอ่าน เนื่องจากทำให้ผู้เรียนสามารถรู้จำคำได้อย่างอัตโนมัติ (Rasinski, 2012) เมื่อผู้เรียนอ่านคำได้คล่องและไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการสะกดหรือผสมเสียง ภาระทางปัญญาในระหว่างการอ่านก็จะลดลง (Sweller, 1988) ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำทรัพยากรทางความคิดไปใช้กับการทำความเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น

ในขณะเดียวกัน ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่เสนอว่า การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลทั้งในรูปแบบคำและภาพควบคู่กัน (Paivio, 1986; Mayer, 2005) การใช้ภาพประกอบร่วมกับข้อความจึงช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความหมายได้ชัดเจนขึ้น และส่งเสริมความเข้าใจในระดับที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ดังนั้น หากนำการสอนแบบโฟนิกส์บูรณาการกับทฤษฎีการเข้ารหัสคู่ แนวคิดทั้งสองอาจทำงานเสริมกันในเชิงกลไกทางปัญญา กล่าวคือ โฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนอ่านได้คล่องและลดภาระในการถอดรหัสคำ ขณะที่การเข้ารหัสคู่ช่วยสนับสนุนการสร้างความเข้าใจผ่านการประมวลผลข้อมูลทั้งทางภาษาและภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาการสอนแบบโฟนิกส์และการใช้ทฤษฎีการเข้ารหัสคู่แยกจากกัน โดยยังขาดการอธิบายกลไกการทำงานร่วมกันของทั้งสองแนวคิดในบริบทการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งบูรณาการแนวคิดทั้งสอง โดยกำหนดให้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเข้ารหัสคู่เป็นตัวแปรอิสระ และมีความคล่องแคล่วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านเป็นตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีจุดประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชรก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้โฟนิกส์เป็นฐานร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินงานวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
5. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
6. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูล
9. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. **ประชากร** คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 1,311 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

2. **กลุ่มตัวอย่าง** คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 40 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้วิธีการสอนโฟนิคส์ร่วมกับทฤษฎี Dual Coding ในการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 15 แผน โดยใช้วิธีการสอนตามขั้นตอนตารางที่ 2

2. แบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (วัดแยกเป็น 2 เครื่องมือ)

2.1 แบบทดสอบวัดความคล่องแคล่ว เป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงด้วยบทอ่านจำนวน 5 เรื่อง เรื่องละประมาณ 100 คำ ใช้วัดจำนวนคำที่อ่านถูกต้องต่อนาที (Words Correct Per Minute: WCPM) โดยผู้เรียนเลือกบทอ่านจำนวน 1 เรื่อง และอ่านออกเสียงเป็นเวลา 1 นาที ผู้วิจัยบันทึกจำนวนคำที่อ่านได้ถูกต้องและคำนวณค่า WCPM ของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้ ผลการวัดรายบุคคลก่อนและหลังเรียนแสดงไว้ในภาคผนวก จ ตารางที่ 15

2.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบปรนัย 30 ข้อ สร้างจากบทอ่าน 6 เรื่อง โดยข้อคำถามจะวัดความเข้าใจระดับรับรู้ข้อมูล (Literal)

ทั้งสองเครื่องมือนี้ถูกใช้ทั้งในการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เพื่อวัดความสามารถในความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิคส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Dual Coding

3. แบบสอบถามความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยแบบสอบถามดังกล่าวใช้มาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ท (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ทั้งนี้ ภายหลังจากการตอบแบบสอบถาม นักเรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในหัวข้อ “ข้อเสนอแนะ” ที่เป็นคำถามปลายเปิดที่จัดไว้เพื่อรวบรวมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้เวลารวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บข้อมูลก่อนเรียน (Pre-test) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง เป็นการทดสอบความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการอ่านออกเสียงบทอ่านโดยเลือกมา 1 บทอ่าน จากบทอ่าน 5 เรื่อง ได้แก่ และการทดสอบความเข้าใจการอ่านด้วยแบบทดสอบปรนัย 30 ข้อ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้เวลา 15 ชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 15 แผน เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. การเก็บข้อมูลหลังเรียน (Post-test) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง โดยทำการทดสอบในลักษณะเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. การสอบถามความพึงพอใจ จัดเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามความพึงพอใจและความคิดเห็นหลังจากการทดสอบหลังเรียนทันที เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. Alphabets, Initial and Final consonant sounds
2. Short vowel & CVC words
3. Consonants digraph - ch, sh, th
4. Consonants digraph - ph, wh
5. Vowel digraph - ai, ay / ee, ea, ie
6. Vowel digraph - oo
7. Vowel digraph - oa, ow
8. Vowel digraph - ou, ow
9. Reading sentences with picture support
10. Guided reading with picture support
11. Reading a New Passage with Visuals
12. Reading Comprehension Using a Flowchart
13. Mind Mapping for Main Idea and Details
14. Paired Reading and Comprehension
15. Visualizing while reading

โดยมีเกณฑ์มาจากการศึกษางานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโฟนิกส์และ Dual coding โดยผู้วิจัยนำมาออกแบบเป็นแผนการจัดการเรียนรู้การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding จำนวน 15 แผน รวม 15 ชั่วโมง

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างและใช้เครื่องมือวิจัยจำนวน 3 ประเภท เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding
2. แบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ซึ่งผู้วิจัยออกแบบขึ้นเพื่อใช้เป็นนวัตกรรมการสอนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎี Dual coding

1.1.3 กำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ออกเป็น 15 แผน รวม 15 ชั่วโมง

ตารางที่ 3 แสดงเนื้อหาและระยะเวลาของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ที่	เรื่อง	เนื้อหา	กิจกรรม (Phonics + Dual coding)	การวัดผล	เวลา (ชั่วโมง)
1	Alphabets, Initial and Final Consonant Sounds	ตัวอักษรภาษาอังกฤษ พยัญชนะต้น-ท้าย และคำ ตัวอย่าง	ฟัง-พูดเสียงพยัญชนะต้น-ท้าย พร้อมภาพประกอบ เกมจับคู่เสียง-ตัวอักษร	แบบสังเกตพฤติกรรมการออกเสียง	1
2	Short Vowels and CVC Words	เสียงสระสั้น (a, e, i, o, u) และการผสมคำ CVC	ฝึกผสมคำ อ่านออกเสียง คำ เล่นเกมจับคู่คำ-ภาพ	ใบงาน Matching คำ-ภาพ และแบบสังเกตการอ่าน	1
3	Consonant Digraphs (ch, sh, th)	การผสมเสียง พยัญชนะ 2 ตัว ch, sh, th	ฟังเสียง-ดูภาพประกอบ, Matching, อ่านคำ-ฝึกสะกด, เกม Tongue twister	ใบงานจับคู่คำ-ภาพ และแบบสังเกตการอ่าน	1
4	Consonant Digraphs (ph, wh)	การผสมเสียง พยัญชนะ ph, wh	ฟัง-พูดคำ ph/wh พร้อมภาพ, เกมสะกดคำ, อ่านประโยคสั้น	แบบฝึกหัดและแบบสังเกตการอ่าน	1

ที่	เรื่อง	เนื้อหา	กิจกรรม (Phonics + Dual coding)	การวัดผล	เวลา (ชั่วโมง)
5	Vowel Digraphs (ai, ee, ie)	สระประสม ai, ee, ie	ฟังเสียง-ดูคำตัวอย่าง, อ่านออกเสียงประกอบภาพ	แบบฝึกหัดและ แบบสังเกตการ อ่าน	1
6	Vowel Digraphs (oo)	สระ oo (เสียง ยาว/สั้น)	ฟัง-แยกเสียง oo, อ่านคำ ตัวอย่าง, Matching คำ- ภาพ	แบบฝึกหัดและ แบบสังเกตการ อ่าน	1
7	Vowel Digraphs (oa, ow)	การออกเสียง oa, ow	ดูภาพ-ฟังคำ, อ่านคำ- ประโยค, ทำใบงาน	แบบฝึกหัดและ แบบสังเกตการ อ่าน	1
8	Vowel Digraphs (ou, ow)	การออกเสียง ou, ow (เสียง /aʊ/)	ฟัง-พูดคำ, อ่านคำใน บริบท, ใบงาน ภาพประกอบ	แบบฝึกหัดและ แบบสังเกตการ อ่าน	1
9	Reading Sentences with Picture Support	การอ่านประโยค ง่าย ๆ พร้อมภาพ ช่วย	อ่านประโยคประกอบภาพ ฝึกจับจังหวะและความ เข้าใจ	Checklist การ อ่านและความ เข้าใจ	1
10	Guided Reading with Picture Support	การอ่านแบบมีครู นำ + ภาพ สนับสนุน	ครูอ่านนำ-นักเรียนอ่าน ตาม ฝึกอ่านแบบกลุ่มและ เดี่ยวภาพประกอบเนื้อหา และคำถามความเข้าใจ เพื่อให้ นักเรียนตีความและ เข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น	แบบสังเกต การ อ่าน + คำถาม ความเข้าใจ	1
11	Reading a New Passage with Visuals	อ่านบทความ ใหม่ที่มี ภาพประกอบ	ครูนำเสนอ passage ใหม่ พร้อมภาพประกอบ นักเรียนอ่านตามและตอบ คำถาม	แบบทดสอบความ เข้าใจ (literal/inferential)	1
12	Reading Comprehension Using Flowchart	การอ่านเรื่อง + จัดลำดับ เหตุการณ์ด้วย Flowchart	อ่าน passage "Making a Sandwich" + สร้าง Flowchart ขั้นตอน	ผลงาน Flowchart (ตรวจลำดับ/ความ ถูกต้อง)	1
13	Mind Mapping for Main Idea and Details	การอ่านจับ ใจความสำคัญ และรายละเอียด ด้วย Mind Map	อ่าน passage → สร้าง ผังโน้ตทัศน์ร่วมกับเพื่อน ระหว่างใจความสำคัญกับ รายละเอียดตรง	ใบงาน Mind Map, Checklist	1

ที่	เรื่อง	เนื้อหา	กิจกรรม (Phonics + Dual coding)	การวัดผล	เวลา (ชั่วโมง)
14	Paired Reading and Comprehension	การอ่านเป็นคู่ + ตอบคำถาม ความเข้าใจ	จับคู่ผลัดกันอ่าน passage → ถาม-ตอบ	แบบสังเกตการอ่านและแบบฝึกหัดความเข้าใจ	1
15	Visualizing while reading	การสร้างภาพจินตนาการระหว่างอ่าน	อ่าน passage → วาดภาพตามเรื่อง, อธิบายสิ่งที่เห็น	แบบสังเกตและผลงานภาพ	1
รวม					15

ตารางดังกล่าวแสดงเนื้อหา กิจกรรม และเครื่องมือวัดผลรายแผนที่ใช้ในการทดลอง โดยแต่ละแผนใช้เวลา 1 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง ทั้งนี้การวัดผลรายแผนเป็นเพียงการประเมินระหว่างเรียน (Formative) ส่วนผลการวิจัยหลักวัดจาก Pre-test และ Post-test รวมถึงแบบสอบถามความพึงพอใจ (Summative)

1.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน แต่ละแผนมีองค์ประกอบดังนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปของแผนการเรียนรู้
- 2) มาตรฐานตัวชี้วัด
- 3) สาระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

7) กิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ออกแบบขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอิงจากแนวคิดของ การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) และ ทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding และประยุกต์จากแนวคิดการสอนภาษาแบบ PPP และ Guided Reading เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกระตุ้นและเชื่อมโยงเสียงกับภาพ (Sound-Image Activation)
2. การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรและความหมายเบื้องต้น (Letter-Sound & Concept Linking)
3. การผสมเสียงและตีความความหมาย (Blending & Dual Presentation)
4. การแยกเสียง สะกด และสร้างความเชื่อมโยงเชิงความคิด (Segmenting & Cognitive Connection)
5. การอ่านในบริบทและสร้างความเข้าใจ (Reading in Context & Conceptual Integration)
6. การประยุกต์ใช้และสะท้อนความเข้าใจ (Application & Dual Evaluation)
- 8) สื่อและแหล่งการเรียนรู้

9) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

10) บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และขอคำแนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

1.2 ขั้นตอนในการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.2.1 สร้างแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินดังนี้

1.2.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.3 กำหนดหัวข้อ และรายการประเมินในแต่ละด้านของแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

1.2.4 สร้างแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดความหมายของระดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.2.5 นำแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และคำแนะนำ

1.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีวุฒิระดับปริญญาโทขึ้นไปในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 5 ปี

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือสูงกว่าในสาขาหลักสูตรและการสอนหรือเทคโนโลยีการศึกษา และมีประสบการณ์ในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถด้านระเบียบวิธีวิจัย การประเมินผล และสถิติทางการศึกษา

4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา มีประสบการณ์ตรงในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนและการออกแบบกิจกรรมการสอนอ่าน

5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินเครื่องมือทางการศึกษา มีผลงานหรือประสบการณ์ในการตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสอบถาม แบบทดสอบ และเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา

1.2.7 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาวิเคราะห์ผลเพื่อหาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ในการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558, น. 196)

4.50 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีคุณภาพมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีคุณภาพปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีคุณภาพน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีคุณภาพน้อยที่สุด

ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.66)

1.2.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 จำนวน 40 คน โรงเรียนชาณุวิทยา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งนักเรียนดังกล่าวไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา เนื้อหา และความเหมาะสมของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามระยะเวลาที่กำหนด

1.2.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ทดลองใช้แล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชรที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน

2. แบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่

1.แบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 5 เรื่อง โดยแต่ละเรื่องมีความยาวประมาณ 100 คำ ให้นักเรียนเลือกอ่าน 1 เรื่องเพื่อประเมินความเร็วและความถูกต้องในการอ่านออกเสียง

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยสร้างขึ้นจากบทอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 6 เรื่อง เรื่องละ 10 ข้อ รวม 60 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบวัดความเข้าใจในระดับการรับรู้ข้อมูล (Literal) ซึ่งภายหลังจะคัดเลือกเหลือ 30 ข้อโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการทดลองจริง

2.1 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่ว และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1.2 กำหนดโครงสร้าง สัดส่วนเนื้อหา และจำนวนข้อสอบ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบความคล่องแคล่ว และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยสร้างบทอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 11 เรื่อง ได้แก่

ตารางที่ 4 แสดงบทอ่านใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ที่	บทอ่าน	วัดความคล่องแคล่ว	วัดความเข้าใจ
1	A Sunny Day	✓	
2	At the Zoo	✓	
3	The Dog and the Ship	✓	
4	A Rainy Day	✓	
5	The Lost Seed	✓	
6	A Day at School		✓
7	The Fish with Phil		✓
8	At the Food Shop		✓
9	A Day Around the House		✓
10	The Beach Trip		✓
11	In the Kitchen		✓

จากตารางที่ 4 แสดงบทอ่านทั้ง 11 เรื่องที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ โดยกระบวนการสร้างแบบทดสอบแบ่งออกเป็นสองส่วน สำหรับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยบทอ่านที่ 1-5 จะใช้ในการวัดความคล่องแคล่วในการอ่าน โดยไม่มีคำถามประกอบ ส่วนบทอ่านที่ 6-11 ใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจ โดยในแต่ละเรื่องจะมีคำถามปรนัยจำนวน 10 ข้อ โดยเป็นคำถามวัดระดับการรับรู้ข้อมูล รวมทั้งสิ้น 60 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยจะนำข้อคำถามทั้งหมดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อคัดเลือกข้อที่มีความเหมาะสม จำนวน 30 ข้อ สำหรับนำไปใช้ในการวิจัยจริงต่อไป

2.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจัดทำเป็น 2 ชุด ได้แก่แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจะเป็นบทอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 11 เรื่อง แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 สำหรับวัดความคล่องแคล่วในการอ่าน จำนวน 5 เรื่อง (เรื่อง A Sunny Day, At the Zoo, The Dog and the Ship, A Rainy Day, The Lost Seed) ซึ่งไม่มีคำถามประกอบ และชุดที่ 2 สำหรับวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 6 เรื่อง (เรื่อง A Day at School, The Fish with Phil, At the Food Shop, A Day Around the House, The Beach Trip, In the Kitchen,) ซึ่งแต่ละเรื่องประกอบด้วยคำถามปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ

แบบทดสอบดังกล่าวถูกสร้างในจำนวนที่มากกว่าที่จะนำไปใช้จริง เพื่อให้สามารถคัดเลือกข้อที่มีคุณภาพสูงที่สุด โดยหลังจากสร้างเสร็จ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทั้งหมดเสนอต่อ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และขอคำแนะนำ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2.1 นำแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีวุฒิระดับปริญญาโทขึ้นไปในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 5 ปี
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือสูงกว่าในสาขาหลักสูตรและการสอนหรือเทคโนโลยีการศึกษา และมีประสบการณ์ในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถด้านระเบียบวิธีวิจัย การประเมินผล และสถิติทางการศึกษา
- 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา มีประสบการณ์ตรงในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนและการออกแบบกิจกรรมการสอนอ่าน
- 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินเครื่องมือทางการศึกษา มีผลงานหรือประสบการณ์ในการตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสอบถาม แบบทดสอบ และเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พิจารณาว่าแบบทดสอบในแต่ละเรื่องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของมาเรียม นิลพันธุ์ (2555, น.177) ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.2 นำคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยผู้วิจัยคัดเลือกแบบทดสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 ขึ้นไป

2.2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.4 นำแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนชาลววิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลความคิดเห็นและ

ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎี Dual Coding

3.1 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์และทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการวัดความพึงพอใจ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

3.1.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 15 ข้อแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับโดยมีเกณฑ์กำหนดค่าระดับความพึงพอใจ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.1.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และขอคำแนะนำ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

3.2 การหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์และทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

3.2.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสมและประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีวุฒิปริญญาโทขึ้นไปในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 5 ปี

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือสูงกว่าในสาขาหลักสูตรและการสอนหรือเทคโนโลยีการศึกษา และมีประสบการณ์ในการออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถด้านระเบียบวิธีวิจัย การประเมินผล และสถิติทางการศึกษา

4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา มีประสบการณ์ตรงในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนและการออกแบบกิจกรรมการสอนอ่าน

5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินเครื่องมือทางการศึกษา มีผลงานหรือประสบการณ์ในการตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสอบถาม แบบทดสอบ และเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา

3.2.2 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาวิเคราะห์ผลเพื่อหาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS พิจารณาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2558, น.196) ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีคุณภาพมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีคุณภาพมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีคุณภาพปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีคุณภาพน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีคุณภาพน้อยที่สุด

หลังจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว โดยภาพรวมแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีคุณภาพความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.66)

3.2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจการ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนชาณุวิทยาจังหวัดกำแพงเพชร

3.2.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ One-group Pretest-Posttest Design (ชูศรีวงศ์รัตน์, 2550, น. 201) ดังนี้

ตารางที่ 5 แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design)

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ (manipulate)	การทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

เมื่อ T_1 หมายถึง การทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน

เมื่อ X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

เมื่อ T_2 หมายถึง การทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

2.1 ประชุมครูผู้ช่วยวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน

ผู้วิจัยได้จัดประชุมครูผู้ช่วยจำนวน 3 คน เพื่ออธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือและวิธีการเก็บข้อมูล โดยประเด็นในการประชุมประกอบด้วย วิธีวัดความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์ Words Correct Per Minute (WCPM) ซึ่งนับจำนวนคำที่อ่านถูกต้องภายในเวลา 1 นาที วิธีการบันทึกเวลา วิธีการวัดความเข้าใจจากคำตอบ แนวทางปฏิบัติกรณีนที่นักเรียนอ่านผิด ลังเล หรือเว้นวรรค ตลอดจนขั้นตอนการบันทึกผลการประเมินอย่างเป็นระบบ ภายหลังการประชุม ผู้วิจัยได้จัดให้มีการ ทดลองใช้เครื่องมือ (Pilot test แบบ Try-out) กับนักเรียนจำนวน 2-3 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างครูผู้ช่วยและลดความคลาดเคลื่อนในการประเมิน

2.2 การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

ดำเนินการให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักเรียนเลือกบทอ่านภาษาอังกฤษมา 1 บทจากจำนวน 5 บท โดยแต่ละจะมีคำบทละ 100 คำใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งหมด 2 ชั่วโมง และทำแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจใช้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 3 ชั่วโมง โดยครูผู้ช่วยทั้ง 3 คนแบ่งกลุ่มนักเรียนเท่า ๆ กัน เพื่อวัดผลแบบตัวต่อตัวบันทึกทั้งจำนวนคำที่อ่านได้ถูกต้องต่อนาที (วัด WCPM) และคะแนนการตอบคำถาม (วัด Reading Comprehension) เก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อวิเคราะห์ผลหลังจากสิ้นสุดการจัดกิจกรรม

2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนจำนวน 15 แผน (15 ชั่วโมง) ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับแนวคิด Dual Coding โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งหมดด้วยตนเอง และดำเนินการที่โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 จำนวน 40 คนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้

2.4 การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลลักษณะเดียวกับการทดสอบก่อนเรียนครูผู้ช่วยดำเนินการวัดผลแบบตัวต่อตัวและบันทึกข้อมูล ภายหลังจาก Post-test นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎี Dual Coding ใช้เวลาทำแบบสอบถามในช่วงท้ายของชั่วโมงทดสอบหลังเรียนแบบสอบถามครอบคลุมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจาก Pre-test, Post-test และแบบสอบถามดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลก่อนและหลังเรียน และประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

ตารางที่ 6 แสดงกำหนดการจัดการเรียนรู้ การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่ว และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

วันที่ เดือน ปี	กิจกรรมการเรียนรู้	จำนวนเวลา (ชั่วโมง)
3/4/6 พ.ย. 68	แบบทดสอบก่อนเรียน	3
10 พ.ย. 68	Alphabets, Initial and Final Consonant Sounds	1
11 พ.ย. 68	Short Vowels and CVC Words	1
13 พ.ย. 68	Consonants digraph - ch, sh, th	1
17 พ.ย. 68	Consonants digraph - ph, wh	1
18 พ.ย. 68	Vowel digraph - ai, ay / ee, ea, ie	1
20 พ.ย. 68	Vowel digraph - oo	1
24 พ.ย. 68	Vowel digraph - oa, ow	1
25 พ.ย. 68	Vowel digraph - ou, ow	1
27 พ.ย. 68	Reading sentences with picture support	1
1 ธ.ค. 68	Guided reading with picture support	1
2 ธ.ค. 68	Reading a New Passage with Visuals	1
4 ธ.ค. 68	Reading Comprehension Using a Flowchart	1
8 ธ.ค. 68	Mind Mapping for Main Idea and Details	1
9 ธ.ค. 68	Paired Reading and Comprehension	1
11 ธ.ค. 68	Paired Reading and Comprehension	1
15/16/21 ธ.ค. 68	แบบทดสอบหลังเรียน	3

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยนำคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่ออธิบายระดับความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding จากนั้นใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent samples t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน และใช้ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient: r) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคล่องแคล่วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อตรวจสอบระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแปลผลตามเกณฑ์ คือ

5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ใช้วิธีหาค่าแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาของมาเรียม นิลพันธ์ (2558, น. 196) ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีคุณภาพมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีคุณภาพมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีคุณภาพปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีคุณภาพน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีคุณภาพน้อยที่สุด
มีความพึงพอใจในระดับมาก		

นอกจากนี้ ในส่วนของแบบสอบถามที่เป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้ทำการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการพิจารณาคำตอบของนักเรียน นำมาจัดหมวดหมู่และสรุปเป็นประเด็นสำคัญ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีจุดประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชรก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้โฟนิกส์เป็นฐานร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้และทำการแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1.1 ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา

ตอนที่ 1.2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา

ตอนที่ 1.1 ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการทำการทดสอบ ความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน และหาค่าผลต่างของคะแนน ได้ค่า ดังตารางในภาคผนวกหน้าที่

จากตารางดังกล่าวพบว่า ความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษคะแนนสูงสุด ได้แก่ 65 คะแนน และน้อยที่สุด ได้แก่ 0 คะแนน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 19.75 คะแนนและคะแนนหลังเรียนสูงสุด คือ 88 คะแนน และคะแนนน้อยที่สุดคือ 13 คะแนน ค่าเฉลี่ยคือ 39.78

ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา มีผลปรากฏดังตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา

ทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.	Cohen's d
ก่อนเรียน	40	19.80	18.0	-20.30	39	<.001	3.22
หลังเรียน	40	39.80	18.9				

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา มีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 19.80 และ 39.80 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t(39) = -20.30, p < .001$) และมีขนาดอิทธิพล ในระดับสูงมาก (Cohen's $d = 3.22$)

ตอนที่ 1.2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน โดยผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนชาณุวิทยา

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.	Cohen's d
ก่อนเรียน	40	11.5	3.92	-22.7	39	<.001	3.59
หลังเรียน	40	19.3	3.48				

จากตารางที่ 8 พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา มีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 11.50 และ 19.30 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t(39) = -22.70, p < .001$) และมีขนาดอิทธิพลในระดับสูงมาก (Cohen's $d = 3.59$)

ตอนที่ 1.3 ผลการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคล่องแคล่วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพิ่มเติม หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่า การพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่านมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่ และเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, r) ผลการวิเคราะห์สามารถแสดงในตารางที่ 10 ได้ดังนี้

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's r) ระหว่างคะแนนความคล่องแคล่วในการอ่าน และคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	ความคล่องแคล่วในการอ่าน	ความเข้าใจในการอ่าน
ความคล่องแคล่วในการอ่าน	-	
ความเข้าใจในการอ่าน	0.659***	-

หมายเหตุ *** $p < .001$ $n = 40$

จากตารางที่ 9 พบว่า ความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ของเพียร์สันเท่ากับ .659 ($r = .659$, $p < .001$) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

ตอนที่ 2.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ได้ผลดังตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงรายการ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	เกณฑ์การประเมิน
ด้านที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. กิจกรรมการเรียนรู้ น่าสนใจและหลากหลาย	4.33	0.80	พึงพอใจมาก
2. กิจกรรมช่วยให้ฉันเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	4.38	0.81	พึงพอใจมาก
3. ได้ลงมือปฏิบัติและฝึกอ่านจริงระหว่างเรียน	4.28	0.78	พึงพอใจมาก
4. ครูอธิบายขั้นตอนของกิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	4.55	0.64	พึงพอใจมากที่สุด
5. การทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มช่วยให้ฉันกล้าเรียนรู้มากขึ้น	4.48	0.93	พึงพอใจมาก
ด้านที่ 2 บรรยากาศการเรียนรู้			
6. บรรยากาศในห้องเรียนเป็นกันเองและสนุก	4.63	0.67	พึงพอใจมากที่สุด
7. ครูให้กำลังใจและพูดจาอย่างเป็นมิตร	4.18	0.81	พึงพอใจมาก
8. เพื่อนร่วมชั้นให้ความร่วมมือระหว่างเรียน	4.05	0.88	พึงพอใจมาก
9. สื่อและใบงานที่ใช้เหมาะกับระดับชั้น	4.50	0.75	พึงพอใจมากที่สุด
10. เวลาเรียนเหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหา	4.45	0.68	พึงพอใจมาก
ด้านที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน			
11. ฉันอ่านภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้น	3.93	0.97	พึงพอใจมาก
12. ฉันเข้าใจความหมายของคำศัพท์และเรื่องที่อ่านมากขึ้น	3.98	0.92	พึงพอใจมาก

13. ฉันกล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.08	0.94	พึงพอใจมาก
14. สิ่งที่เราเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.38	0.81	พึงพอใจมาก
15. ภาพรวมแล้ว ฉันพึงพอใจกับการเรียนภาษาอังกฤษในครั้งนี้	4.68	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ย (n=40)	4.32	0.80	พึงพอใจมาก

จากตารางที่ 11 พบว่าในภาพรวมความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับ พึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.32$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ (S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ข้อ 15. โดยรวมแล้ว ฉันพึงพอใจกับการเรียนภาษาอังกฤษในครั้งนี้ (ระดับพึงพอใจมากที่สุด) ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.68$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ (S.D. = 0.62) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 6. บรรยากาศในห้องเรียนเป็นกันเองและสนุก (พึงพอใจระดับมากที่สุด) ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 4.63$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ (S.D. = 0.67) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 11. ฉันอ่านภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้น ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X} = 3.93$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ (S.D. = 0.97)

2.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

นอกจากการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding แล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมด้านความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการอธิบายผลการวิจัยในภาพรวม และเพื่อสะท้อนประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบ Dual Coding ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้ในทุกด้าน ทั้งด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บรรยากาศการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน

ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น โดยกิจกรรมการอ่านออกเสียง เกมภาษาอังกฤษ และการทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความกล้าแสดงออก นักเรียนสะท้อนว่า “ชอบที่ครูมีกิจกรรมให้เด็กๆ ได้กล้าแสดงออกมากขึ้น” และ “ชอบเล่นเกมมากๆ ทำให้เรียนสนุก” นอกจากนี้ นักเรียนบางส่วนเสนอให้เพิ่มการฝึกอ่านและการท่องคำศัพท์ เนื่องจากเห็นว่าสามารถช่วยในการทำข้อสอบและการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้

ในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกว่าการเรียนมีบรรยากาศเป็นกันเอง สนุกสนาน และเอื้อต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีอารมณ์ขันและอธิบายเนื้อหาได้เข้าใจง่าย ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและไม่กังวลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังความคิดเห็นที่ว่า “ครูผู้สอนตลกเฮฮา ทำให้การเรียนสนุกมาก” และ “เป็นวิชาที่เรียนแล้วไม่เบื่อ” อย่างไรก็ตาม นักเรียนบางส่วน

เสนอให้คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อให้บรรยากาศการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคนมากยิ่งขึ้น

ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน นักเรียนจำนวนมากสะท้อนว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองพัฒนาดีขึ้น จากเดิมที่อ่านไม่ได้หรืออ่านได้เพียงเล็กน้อย ปัจจุบันสามารถอ่านคำศัพท์ ออกเสียง และเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น ดังความคิดเห็นที่ว่า “จากอ่านไม่ได้เลย ตอนนี้อ่านได้แล้ว(นักเรียนคนที่ 5)” และ “อ่านคำได้คล่อง ออกเสียงได้(นักเรียนคนที่ 7)” นอกจากนี้ ผู้เรียนยังระบุว่ามีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวม

โดยสรุป ผลการศึกษา สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกและเป็นกันเอง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และสนับสนุนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คำศัพท์ และการออกเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะจากนักเรียนเกี่ยวกับการเพิ่มการฝึกอ่าน การท่องคำศัพท์ และการปรับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีจุดประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชรก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอ ผลของการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 19.80 WCPM และหลังเรียนเท่ากับ 39.80 WCPM ($t(39) = -20.30, p < .001$) และมีขนาดอิทธิพลในระดับสูงมาก (Cohen's $d = 3.22$)
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.50 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 19.30 คะแนน ($t(39) = -22.70, p < .001$) และมีขนาดอิทธิพลในระดับสูงมาก (Cohen's $d = 3.59$)
3. ผลการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า ความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเท่ากับ .659 ($r = .659, p < .001$)
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 และความคิดเห็นของนักเรียนสะท้อนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเข้ารหัสคำ

ด้านความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 19.80 WCPM และหลังเรียนเท่ากับ 39.80 WCPM ($t(39) = -20.30$, $p < .001$) และมีขนาดอิทธิพลในระดับสูงมาก (Cohen's $d = 3.22$) ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของความสามารถในการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วภายหลังการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ อาจอธิบายได้จากลำดับของกระบวนการสอนที่เริ่มจากการสร้างความตระหนักรู้ด้านเสียง การเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร การผสมเสียง การแยกเสียง และสะกดคำ ก่อนพัฒนาไปสู่การอ่านคำ ประโยค และบทอ่านในบริบท ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการถอดรหัสคำอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เมื่อผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงหน่วยเสียงกับรูปตัวอักษรได้แม่นยำมากขึ้น การถอดรหัสคำจึงเกิดขึ้นรวดเร็วและมีความเป็นอัตโนมัติมากขึ้น ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของค่า WCPM ที่เพิ่มขึ้น

ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Adams (1990) ที่อธิบายว่าการตระหนักรู้หน่วยเสียงและความสามารถในการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้การอ่าน และสอดคล้องกับ Ehri (2014) ซึ่งอธิบายกระบวนการ orthographic mapping ว่า การเชื่อมโยงเสียงกับรูปแบบการสะกดอย่างเป็นระบบช่วยให้ผู้เรียนสร้างความจำทางอักษรวินัย (orthographic memory) และสามารถรู้จำคำได้โดยไม่ต้องถอดรหัสใหม่ทุกครั้ง เมื่อการรู้จำคำมีความเป็นอัตโนมัติมากขึ้น ความเร็วและความคล่องแคล่วในการอ่านจึงพัฒนาตามไปด้วย นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ Mills (2024) ที่พบว่าการสอนโฟนิกส์อย่างเป็นระบบในผู้เรียนช่วงวัยที่สูงกว่าระดับเริ่มต้นสามารถพัฒนาทั้งทักษะการถอดรหัส ความคล่องแคล่ว และความเข้าใจในการอ่านได้ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมโฟนิกส์อย่างมีลำดับขั้นยังสามารถนำมาใช้พัฒนาพื้นฐานการอ่านของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันได้

ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.50 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 19.30 คะแนน ($t(39) = -22.70$, $p < .001$) และมีขนาดอิทธิพลในระดับสูงมาก (Cohen's $d = 3.59$) ผลดังกล่าวอาจอธิบายได้จากการที่กระบวนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้หยุดอยู่เพียงการฝึกถอดรหัสคำ แต่พัฒนาต่อไปสู่การอ่านประโยคและบทอ่านโดยมีภาพสนับสนุน การอ่านแบบมีผู้ชี้แนะ การใช้แผนผังลำดับเหตุการณ์ การสร้างแผนผังความคิดเพื่อจำแนกใจความสำคัญและรายละเอียด การอ่านเป็นคู่ และการสร้างภาพจินตนาการระหว่างการอ่าน กิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงคำ ข้อความ และความหมายผ่านทั้งข้อมูลทางภาษาและข้อมูลทางภาพ ทำให้สามารถจัดระบบและสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่านได้ชัดเจนมากขึ้น

กระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีการเข้ารหัสคำของ Paivio (1971) และ Clark และ Paivio (1991) ซึ่งอธิบายว่าข้อมูลสามารถได้รับการประมวลผลผ่านระบบภาษาและระบบภาพที่สามารถทำงานแยกจากกันและเชื่อมโยงกันได้ เมื่อผู้เรียนสร้างตัวแทนของข้อมูลทั้งในรูปของภาษา

และภาพ จึงมีช่องทางในการเชื่อมโยงและเรียกคืนข้อมูลมากกว่าการใช้ข้อมูลเพียงรูปแบบเดียว โดยเฉพาะกิจกรรมที่ใช้ภาพประกอบคำศัพท์ แผนภาพ แผนผังความคิด และการสร้างภาพจินตนาการระหว่างอ่าน ซึ่งช่วยให้ข้อมูลที่เป็นนามธรรมมีความเป็นรูปธรรมและเชื่อมโยงกับความหมายได้ง่ายขึ้น แนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับ Mayer (2005) ที่เสนอว่า การเรียนรู้จากคำและภาพจะมีประสิทธิภาพเมื่อสื่อทั้งสองรูปแบบได้รับการออกแบบให้สัมพันธ์กันและช่วยให้ผู้เรียนคัดลอก จัดระบบ และเชื่อมโยงข้อมูลอย่างมีความหมาย

ในด้านความจำ การใช้ข้อมูลทางภาษาและภาพร่วมกันไม่ได้หมายถึงการเพิ่มข้อมูลหรือภาระทางปัญญาให้แก่ผู้เรียนโดยอัตโนมัติ หากภาพที่นำมาใช้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับคำหรือข้อความ ภาพจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนและตัวช่วยในการเรียกคืนข้อมูล (retrieval cue) เพิ่มเติมจากข้อมูลทางภาษา เมื่อผู้เรียนไม่สามารถเรียกคืนข้อมูลจากตัวแทนรูปแบบหนึ่งได้ ยังสามารถอาศัยความเชื่อมโยงกับตัวแทนอีกรูปแบบหนึ่งเพื่อช่วยในการระลึกถึงข้อมูลได้ นอกจากนี้ การใช้แผนภาพหรือภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาช่วยจัดระเบียบข้อมูลที่ซับซ้อนให้อยู่ในรูปที่เข้าใจง่ายขึ้น จึงช่วยลดการประมวลผลที่ไม่จำเป็นมากกว่าการเพิ่มภาระให้แก่หน่วยความจำขณะทำงาน แนวคิดนี้สอดคล้องกับ Clark และ Paivio (1991) และ Mayer (2005) และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Yanasugondha และ Porkaew (2560) ที่พบว่าการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้ข้อมูลทางภาษาและภาพร่วมกันช่วยสนับสนุนการจดจำทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมถึง Damayanti และคณะ (2566) ที่พบว่าการนำเสนอข้อมูลทางภาษาและภาพร่วมกันช่วยส่งเสริมความเข้าใจความหมายและการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียน

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า ความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r^* = .659$, $*p < .001$) ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความคล่องแคล่วในการอ่านสูงมีแนวโน้มที่จะมีความเข้าใจในการอ่านสูงไปในทิศทางเดียวกัน แต่ไม่ควรตีความว่าความคล่องแคล่วเป็นสาเหตุโดยตรงของความเข้าใจในการอ่าน ความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อการถอดรหัสและการรู้จำคำเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและมีความเป็นอัตโนมัติ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรของหน่วยความจำขณะทำงานจำนวนมากในการสะกดหรือถอดรหัสคำที่ละคำ จึงสามารถจัดสรรทรัพยากรทางความคิดไปสู่การเชื่อมโยงความหมาย การระบุรายละเอียด การจัดลำดับเหตุการณ์ และการสร้างความเข้าใจจากบทอ่านได้มากขึ้น เมื่อพิจารณาพร้อมกับการใช้ข้อมูลภาพและภาษาอย่างสอดคล้องกัน กระบวนการดังกล่าวจึงอาจช่วยสนับสนุนทั้งการรู้จำคำและการสร้างความหมายจากข้อความโดยไม่เพิ่มภาระการประมวลผลที่ไม่จำเป็น

เมื่อพิจารณาข้อมูลรายบุคคลยังพบว่า นักเรียนแต่ละคนมีขนาดของการเปลี่ยนแปลงก่อนและหลังเรียนแตกต่างกัน สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนอาจตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับที่แตกต่างกันตามพื้นฐานและลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาปัจจัยด้านพื้นฐานภาษา ความพร้อม หรือความมั่นใจของผู้เรียนในฐานะตัวแปรโดยตรง จึงไม่สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยใดเป็นสาเหตุของความแตกต่างดังกล่าว ผลส่วนนี้จึงควรใช้เป็นข้อสังเกตสำหรับการศึกษาเพิ่มเติมมากกว่าการอธิบายเชิงเหตุและผล

ผลการศึกษาความพึงพอใจและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเข้ารหัสคู่

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ประกอบกับความความคิดเห็นของนักเรียนที่สะท้อนว่ากิจกรรมมีความหลากหลาย ช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น บรรยากาศการเรียนรู้มีความสนุกสนาน และช่วยเพิ่มความมั่นใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลดังกล่าวอาจเกิดจากลักษณะของกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งการฝึกเสียง การใช้ภาพประกอบ การอ่านเป็นคู่ การใช้แผนผังความคิด และการสร้างภาพจากเรื่องที่อ่าน ทำให้ผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับข้อมูล แต่ได้ลงมือฝึกและสร้างความหมายจากเนื้อหาด้วยตนเอง

ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ พัฒนา พรหมณี และคณะ (2563) ที่อธิบายว่าความพึงพอใจสัมพันธ์กับการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของบุคคล และสอดคล้องกับแนวคิดของ ชิดมีย์ มนูญดาหิ (2566) ที่มองว่าความพึงพอใจสะท้อนความรู้สึกละเอียดคติเชิงบวกที่บุคคลมีต่อประสบการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่ได้รับ นอกจากนี้ ความคิดเห็นของนักเรียนที่สะท้อนถึงความมั่นใจในการอ่านและการรับรู้ว่าจะตนเองสามารถอ่านคำศัพท์และเข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้น ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ พรเทพ พัฒนานุรักษ์ และคณะ (2562) ที่อธิบายว่าการได้รับการตอบสนองตามความต้องการสามารถนำไปสู่ความรู้สึกและทัศนคติเชิงบวกต่อกิจกรรมนั้น

โดยภาพรวม ผลการวิจัยจึงสะท้อนว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจากการสร้างพื้นฐานการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรและพัฒนาไปสู่การอ่านที่มีภาพและเครื่องมือช่วยจัดระบบความหมาย มีส่วนสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่าน ขณะเดียวกัน รูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมยังสัมพันธ์กับความพึงพอใจและความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนบทสรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบและศึกษาความสัมพันธ์ของความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเข้ารหัสแบบ Dual Coding 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนที่เน้นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงตัวอักษร และความหมาย ควบคู่กับการใช้สื่อภาพและสื่อมัลติมีเดีย ช่วยเสริมกระบวนการถอดรหัสคำและการสร้างความหมายจากข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าความคล่องแคล่วในการอ่านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะการถอดรหัสคำอย่างคล่องแคล่วช่วยลดภาระทางปัญญาและเอื้อต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้ง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก และความคิดเห็นสะท้อนว่ากิจกรรมช่วยให้เข้าใจ

บทเรียนได้ง่ายขึ้น สนุกกับการเรียน และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไม่เพียงส่งเสริมทักษะด้านการอ่านเท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างทัศนคติเชิงบวกและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

โดยสรุป การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎี Dual Coding เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งส่งเสริมแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทโรงเรียนไทยได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำแนวทางการสอนแบบโฟนิกส์รวมกับการใช้สื่อภาพและสื่อมัลติมีเดียไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

2. ครูผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการเชื่อมโยงระหว่างเสียง คำศัพท์ และความหมายอย่างเป็นระบบ โดยควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียง การอ่าน คำ การอ่านประโยค และการอ่านในบริบทจริงอย่างต่อเนื่อง

3. ครูผู้สอนควรใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น สื่อภาพ สื่อเสียง สื่อมัลติมีเดีย และกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไปในอนาคต

1. ควรมีการศึกษารายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระยะยาว เพื่อศึกษาความคงทนของทักษะการอ่าน (reading retention) และความต่อเนื่องของพัฒนาการด้านความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยเวลาและการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง การศึกษาระยะยาวจะช่วยให้สามารถประเมินได้ว่าผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังคงอยู่ในระยะยาวหรือไม่ รวมถึงสามารถศึกษาการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการอ่านในเชิงพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษการใช้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎี Dual Coding กับผู้เรียนในระดับชั้นหรือบริบทการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือบริบทการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในพื้นที่ที่มีลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของแนวทางการสอนในกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะพื้นฐานแตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยไปสู่บริบทการเรียนรู้ที่กว้างขึ้น

บรรณานุกรม

- จิตติมา อัครธิพิงศ์. (2562). ความต้องการทักษะของตลาดแรงงานในยุค 4.0. วารสารวิทยาการ
จัดการปริทัศน์, 21(1), 181-190.
- ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อ
ส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชนากานต์ สุวรรณรัตน์, ฉัตรมณี บัววรรณ, & ชุตติกร ปรงเกียรติ. (2562). คุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ของบุคลากรในยุคประเทศไทย 4.0. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติวิทยาลัย
นครราชสีมา ครั้งที่ 6 ประจำปี พ.ศ. 2562 (หน้า 306-314). นครราชสีมา: วิทยาลัย
นครราชสีมา.
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับผังกราฟิก และการจัดการ
ชูศรี วงศ์รัตน. (2553). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 12). คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ซิลมีย์ มนูญดาหิ. (2566). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ โดยใช้
การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [สาร
นิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่].
- ณัชชาภรณ์ สาโรจน์. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเกมมิฟิเคชัน เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- นงลักษณ์ ไชยวิฑู. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน
เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน). มหาวิทยาลัยพะเยา
- นาติยา ทิพย์ไสยาสน์. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้
เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (หน้า
63)
- เบญญาภา ธนกรธัญโชค. (2565). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วย
เพื่อน โรงเรียนบ้านนาอาจ จังหวัดอุดรธานี. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปารมี เขยวัดเกาะ, & โอนทัย พลเยี่ยม เพชรแสง. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 16(1), 72-81

- พรเทพ พัฒนนานุรักษ์ และคณะ. (2562). รายงานการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของเทศบาลนครปากเกร็ด ประจำปี พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัฒนา พรหมณี ยูพิน พิทยาวัฒน์ชัย และจีระศักดิ์ ทัพพา. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 26(1), 59-66.
- ไพฑูรย์ พลพินิจ, & สมาน แก้วไวยุทธ. (2566). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์, 8(2), 90-109.
- รัตตินันท์ ทูลศิริ และนิธิดา อติภรณ์นันท. (2563). การใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 22(4), 185-198.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เรียนรู้แบบปกติ (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วรารณ อินจันทร์. (2566). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยพะเยา
- ศรุต ศิริธรรม. (2564). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). รายงานผลการวิเคราะห์ผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สทศ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สิตรา ศรีเหรา. (2560). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง. วิทยานิพนธ์ศษ.ม., มหาวิทยาลัยอุทกศึกษา, กรุงเทพฯ.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2544). การวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุบิน ยะระวัช. (2565). ทำไมต้องลิเคิร์ต? วารสารนวัตกรรมและการจัดการ, 7(1), 152-165. <https://dspace.spu.ac.th/items/1951c3db-faa7-4640-9ac9-2a96e9ee4236>
- หลักการใช้ทฤษฎีการสอนโฟนิกส์
- อรรคพล อุสา (2023). การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยเกมดิจิทัลในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญา

- Abdul-Aal, A. E. (2023). *The effect of a multisensory synthetic phonics programme in developing automatic word recognition and spelling among young learners*. ResearchGate. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/369880989>
- Adams, M. J. (1990). *Beginning to read: Thinking and learning about print*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Association of Southeast Asian Nations (ASEAN). (2551). *The ASEAN Charter*. ASEAN Secretariat. Retrieved from <https://asean.org/wp-content/uploads/images/archive/publications/ASEAN-Charter>
- Basaraba, D., Yovanoff, P., Alonzo, J., & Tindal, G. (2013). *Examining the structure of reading comprehension: Do literal, inferential, and evaluative comprehension truly exist?* Reading and Writing: An Interdisciplinary Journal, 26(3), 349–379. <https://doi.org/10.1007/s11145-012-9372-9>
- Begeny, J. C., & Silber, J. M. (2006). An examination of group-based treatment packages for increasing elementary-aged students' reading fluency. *Psychology in the Schools*, 43(2), 183–195. <https://doi.org/10.1002/pits.20138>
- Billingsley-Ring, M., et al. (2023). An alternating treatment design comparing small group reading interventions across early elementary readers. *Perspectives on Early Childhood Psychology and Education*, 7(2), 252–273. <https://digitalcommons.pace.edu/perspectives/vol7/iss2/10>
- Bond, G.L., & M.A. Tinker. (1979). *Reading – Difficulties*. New Jersey: Prentice – Hall.
- Buckingham, J., Wheldall, K., & Wheldall, R. (2019). *Why Jaydon can't read: The triumph of ideology over evidence in teaching reading*. *Australian Journal of Learning Difficulties*, 24(2), 133–156. <https://doi.org/10.1080/19404158.2019.1609275>
- Clark, J. M., & Paivio, A. (1991). Dual coding theory and education. *Educational Psychology Review*, 3(3), 149–210. <https://doi.org/10.1007/BF01320076>
- Clark, J. M., & Paivio, A. (1991). *Dual coding theory and education*. Educational Psychology Review, 3(3), 149–210. <https://doi.org/10.1007/BF01320076>
- Cutts, A. (1965). *Phonics for the reading teacher*. New York. (Online) Available:
- Damayanti, T., Yuliana, Y. G. S., & Sudarsono, S. (2023). The dual-coding theory and digital media: The effect of nursery rhymes on teaching vocabulary. *Lectura: Jurnal Pendidikan*, 14(2), 165–174. <https://doi.org/10.31849/lectura.v14i2.14125>
- Durst, E., & Joseph, L. M. (2016). Using sound boxes to increase phoneme segmentation skills in preschool children. *Dialog: A Journal of Multidisciplinary*

- Education*, 3(1), 34–46. Retrieved from <https://journals.charlotte.edu/dialog/article/view/499/616>
- Ehri, L. C. (2001). Phases of development in learning to read words. In S. B. Neuman & D. K. Dickinson (Eds.), *Handbook of early literacy research* (Vol. 1, pp. 110–122). New York, NY: Guilford Press.
- Ehri, L. C. (2001). Systematic phonics instruction helps students learn to read: Evidence from the National Reading Panel's meta-analysis. In S. B. Neuman & D. K. Dickinson (Eds.), *Handbook of early literacy research* (pp. 195–210). Guilford Press.
- Ehri, L. C. (2014). *Orthographic mapping in the acquisition of sight word reading, spelling memory, and vocabulary learning*. *Scientific Studies of Reading*, 18(1), 5–21. <https://doi.org/10.1080/10888438.2013.819356>
- Ehri, L. C., Nunes, S. R., Stahl, S. A., & Willows, D. M. (2001). *Systematic phonics instruction helps students learn to read: Evidence from the National Reading Panel's meta-analysis*. *Review of Educational Research*, 71(3), 393–447. <https://doi.org/10.3102/00346543071003393>
- Ehri, L. C., Nunes, S. R., Stahl, S. A., & Willows, D. M. (2001). *Systematic phonics instruction helps students learn to read: Evidence from the National Reading Panel's meta-analysis*. *Review of Educational Research*, 71(3), 393–447. <https://doi.org/10.3102/00346543071003393>
- Eshiet, O. I. (2014). Synthetic phonics as a tool for improving the reading skills of Nigerian pupils (Doctoral dissertation). Newcastle University. Retrieved from <https://theses.ncl.ac.uk/jspui/handle/10443/2480> for improving reading comprehension. *Journal of English Education Program*, 4(1), 11–18
- Frank-Stromborg, M. (1984). Selecting an instrument to measure quality of life. *Oncology Nursing Forum*, 11(5), 88–91. Retrieved from <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6567194/>
- Genç, G., & Kırmızıbayrak, Ö. (2024). The use of Web 2.0 tools in English language learning: A systematic review. *Multidisciplinary Reviews*, 7(e2024102), 1–16. <https://doi.org/10.31893/multirev.2024102>
- Goodman, K. S. (1973). *Miscue analysis: Applications to reading instruction*. Urbana, IL: National Council of Teachers of English.
- Grabe W, Yamashita J. Reading Fluency, Reading Rate, and Comprehension. In: *Reading in a Second Language: Moving from Theory to Practice*. Cambridge Applied Linguistics. Cambridge University Press; 2022:403–418.

- Gunning, T. G. (2000). *Phonological awareness and primary phonics*. Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Gustina, E., & Syarif, H. (2020). Improving students' reading comprehension through graphic organizers at grade XI of SMA N 1 Enam Lingkung. *International Journal of Educational Dynamics*, 2(1), 1–9.
- Hasbrouck, J., & Tindal, G. (2017). *An update to compiled ORF norms (Grades 1–8)*. University of Oregon. Retrieved from <https://intensiveintervention.org>
- Hu, X., & Du, H. (2023). A pilot study: The impact of phonics instruction application on phonemic awareness within vocabulary and reading abilities of elementary school English teaching. *English Language Teaching*, 16(6), 186–195. <https://doi.org/10.5539/elt.v16n6p186>
- Hughes, John M. (1972). *Phonics and the Teaching of Reading*. London : Evans Brothers.
- Joseph, L. M. (2002). Facilitating word recognition and spelling using word boxes and word sort phonic procedures. *School Psychology Review*, 31(1), 122–129. <https://doi.org/10.1080/02796015.2002.12086146>
- Keesey, S., Konrad, M., & Joseph, L. M. (2015). Word boxes improve phonemic awareness, letter–sound correspondences, and spelling skills of at-risk kindergartners. *Remedial and Special Education*, 36(3), 167–180. <https://doi.org/10.1177/0741932514543927>
- Kotler, Philip. (2003). *Marketing Management*. (11th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Kurniawan, C., Kusumaningrum, S. R., Lam, K.-F. T., & Surahman, E. (2022). Improving language teaching and learning process with dual coding theory approaches. *Jurnal Pendidikan*, 7(8), 281–289. 10.17977/jptpp.v7i8.15313
- Kurniawan, R. A., Kustono, D., Rahayu, R. P., & Rachmadtullah, R. (2022). *Improving language teaching and learning process with dual coding theory approaches*. *EDU-Learn: Journal of Education*, 16(2), 201–213. 10.17977/jptpp.v7i8.15313
- Li, H., Avendaño, S. M., & Bak, M. Y. S. (2025). Analyzing the effects of a repeatefreading intervention on reading fluency with generalized linear mixed models. *Evaluation & the Health Professions*, 48(1), 112–128. <https://doi.org/10.1177/01632787241257450>
- Lloyd, S., & Wernham, S. (2012). *The phonics handbook* (British English edition). Chigwell, UK: Jolly Learning Ltd.

- Lo, Y. Y., Wang, J., & Liu, Y. (2021). Evaluating oral reading fluency and reading comprehension: An integrated assessment perspective. *Reading Psychology*, 42(3), 265–283. <https://doi.org/10.1080/02702711.2021.1888347>
- López, J. C., & Campoverde, C. (2022). The effects of graphic organizers on students with dyslexia's reading comprehension. *Espiraes Revista Multidisciplinaria de Investigación Científica*, 6(1), 84–93. <https://doi.org/10.31876/er.v6i1.891>
- Markham, P. (1985). Reading comprehension testing in German: Implications for teaching and research. ERIC. <https://scispace.com/papers/reading-comprehension-testing-in-german-4b6b20jhiu>
- Mayer, R. E. (2005). *The Cambridge handbook of multimedia learning*. Cambridge University Press.
- McCarthy, P. A. (2008). Using sound boxes systematically to develop phonemic awareness. *The Reading Teacher*, 62(4), 346–349. <https://doi.org/10.1598/RT.62.4.7>
- Mehigan, T. J. (2020). Effects of Fluency Oriented Instruction on Motivation for Reading of Struggling Readers. *Education Sciences*, 10(3), 56. <https://doi.org/10.3390/educsci10030056>
- Mesmer, H. A., & Griffith, P. L. (2005). Everybody's selling it—But just what is explicit, systematic phonics instruction? *The Reading Teacher*, 59(4), 366–376. <https://doi.org/10.1598/RT.59.4.6>
- MetaMetrics. (2021). *Lexile Framework for Reading: Oral Reading Fluency Norms*. MetaMetrics Inc. Retrieved from <https://lexile.com>
- Mills, T. (2024). *Can Older Pupils, Who Do Not Present as Struggling Readers, Improve Their Basic Decoding Skills Through Systematic Phonics Instruction, and What Effect Does This Have on Their Reading Fluency and Comprehension?* *International Journal of Teaching and Learning Sciences*. DOI: 10.47991/2024/IJTLS-108
- Moats, L., & Tolman, C (2009). Excerpted from *Language Essentials for Teachers of Reading and Spelling (LETRS): The Speech Sounds of English: Phonetics, Phonology, and Phoneme Awareness (Module 2)*. Boston: Sopris West.
- Mohammed, M. A. A. (2020). *English Language and Globalization*. *International Journal of Novel Research in Education and Learning*, 7(1), 5-11. Retrieved from www.noveltyjournals.com
- National Center for Education Statistics. (2020). *NAEP Oral Reading Fluency Scale*. Retrieved from <https://nces.ed.gov>

- National Institute for Literacy. (2001). *Put reading first: The research building blocks for teaching children to read* (2nd ed.). Washington, DC: U.S. Government Printing Office.
- National Reading Panel. (2000). *Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction* (NIH Publication No. 00-4769). Washington, DC: U.S. Government Printing Office.
- Paige, D. D. (2020). Reading fluency: A brief overview and history. *The American Reading Forum Annual Yearbook*, 40, 1–8.
- Paivio, A. (1971). *Imagery and verbal processes*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Paivio, A. (1991). Dual coding theory: Retrospect and current status. *Canadian Journal of Psychology*, 45(3), 255–287. <https://doi.org/10.1037/h0084295>
- Rasinski, T. V. (2546). *The Fluent Reader (2nd ed.): Oral Reading Strategies for Building Word Recognition, Fluency, and Comprehension*. Scholastic.
- Rayner and et al. (2002). How Should Reading be Taught? *Scientific American*. California : United State.
- Rayner, K., Foorman, B. R., Perfetti, C. A., Pesetsky, D., & Seidenberg, M. S. (2002). *How Should Reading Be Taught?* *Scientific American*, 286(3), 84–91. DOI:10.1038/scientificamerican0302-84
- Razooqi, S. M. (2019). The impact of using dual coding theory to develop Iraqi EFL college students' performance in reading comprehension [Unpublished master's thesis]. University of Diyala, College of Basic Education.
- Reid, G. (2016). Reading models and methods. In *Dyslexia and Inclusion: Classroom Approaches for Assessment, Teaching and Learning* (pp. 79–90). Routledge. <https://scispace.com/papers/reading-models-and-methods-dryfb6ceqj> retrieved from <https://so04.tcithaijo.org/index.php/LEARN/article/view/135970>
- Riyani, I., Regina, & Wardah. (2023). Student's perception toward the use of Moodle-reader
- Sari, D. P. (2016). An analysis of students' reading comprehension based on the four levels comprehension skills (A study at the second year students of SMAN 10 Bengkulu academic year 2014/2015). *Linguists: Journal of Linguistics and Language Teaching*, 3(1), 21–30. <https://doi.org/10.29300/ling.v3i1.102>
- Secord, P. F. & Backman, C. W. (1964). *Social Psychology*. New York: McGraw-HillBook.
- Sholihah, M., Zubaidah, S., Mahanal, S., & Listyorini, D. (2025). The effect of reading-concept mapping-reciprocal teaching on students' communication skills. *Journal*

- of Education and Learning, 19(1), 158–168.
<https://doi.org/10.11591/edulearn.v19i1.21765>
- Snow, C. (2002). Reading for understanding: Toward an R&D program in reading comprehension. Santa Monica, CA: Rand Corporation.
- Thanachai kamchorn, A. (2024). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์และความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับวิธีสอนแบบโต้ตอบ [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].
- Topping, K. J. (1987). *Paired reading: A powerful technique for parent use*. Reading Teacher, 40(6), 608–614.
- Torgesen, J. K., Wagner, R. K., & Rashotte, C. A. (2006). *Test of Word Reading Efficiency* (2nd ed.). Austin, TX: PRO-ED.
- University of Florida Literacy Institute (UFLI). (2023). *UFLI Foundations: A phonics-based program for foundational reading skills*. Retrieved from <https://ufl.edu/education/ufl.edu/foundations>
- Visagas, R. M., & Buensuceso, D. B. (2023). The use of the Jolly Phonics strategy to enhance students' English reading proficiency and learning motivation. *International Journal of Research and Innovation in Social Science (IJRISS)*, 7(2), 942–958. <https://doi.org/10.47772/IJRISS>
- Wang, J., Luo, J., & Wu, Y. (2023). AI-assisted reading fluency assessment: Design and evaluation of Microsoft Reading Progress. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 20, Article 9. <https://doi.org/10.1186/s41239-023-00400-1>
- Wijaya, A. W. A. (2025). *School-based literacy program to improve students' reading competencies*. *International Journal of Indonesian Education and Teaching*, 9(1), 23–38. <https://doi.org/10.24071/ijiet.v9i1.9734>
- Yanasugondha, V. (2017). A study of English vocabulary learning using the Dual Coding Theory. *LEARN Journal: Language Education and Acquisition Research Network*, 10(1), 165–175.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและการประเมินผลทางการศึกษา และด้านวิธีการสอน รวมจำนวน 5 ท่าน ดังต่อไปนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๕๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุสิทธิ์ พันธุ์กล้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายมรุต ใจเที่ยง รหัสประจำตัว ๖๗๐๙๑๑๘๖ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียน ขานวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Assistant Professor Dr. Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธุ์ กิจสนาโยลิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นายมรุต ใจเที่ยง

โทร ๐๙-๙๐๘๒-๓๒๒๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ๑ ๒๕๕๑

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัดดา ภูหงษ์ทอง

ด้วย นายมรุต ใจเที่ยง รหัสประจำตัว ๖๗๐๙๑๑๘๖ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาลววิทยา จังหวัดกำแพงเพชร” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Assistant Professor Dr. Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนวโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๕๕๑

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต

ด้วย นายมรุต ใจเที่ยง รหัสประจำตัว ๖๗๐๙๑๑๘๖ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียน ขาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Assistant Professor Dr. Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

P.W

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๕๕๑

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวนิชย์

ด้วย นายมรุต ใจเที่ยง รหัสประจำตัว ๖๗๐๙๑๑๘๖ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียน ขาวฉิมวา จังหัดกำแพงเพชร” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Assistant Professor Dr.Henry Yun Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๒๕๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนขานุกิตติยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นายมรุต ใจเที่ยง รหัสประจำตัว ๖๗๐๙๑๑๘๖ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนขานุกิตติยา จังหวัดกำแพงเพชร” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Assistant Professor Dr. Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นายมรุต ใจเที่ยง

โทร ๐๙-๙๐๘๒-๓๒๒๔

หนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ว ๒๕๕๔		โรงเรียนชาณุวิทยา หนังสือรับเลขที่..... 1393 วันที่ 28 ตุลาคม 2568 เวลา 09.00 น. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐
๒๙ กันยายน ๒๕๖๘		
เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชาณุวิทยา สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน.....ฉบับ		
ด้วย นายมรุต ใจเที่ยง รหัสประจำตัว ๖๗๐๙๑๑๘๖ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual Coding สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี Assistant Professor Dr.Henry Yuh Anchunda เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์		
เห็นสมควรมอบงาน ☒ กลุ่มบริหารงานวิชาการ ☐ กลุ่มบริหารงานงบประมาณ ☐ กลุ่มบริหารงานบุคคล ☐ กลุ่มบริหารงานทั่วไป ☐ อื่น ๆ	ขอแสดงความนับถือ (รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน) รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร	
(นางสาวเนตรคนาค์ โสภณ) รองผู้อำนวยการโรงเรียนชาณุวิทยา วัน/เดือน/ปี..... ๒๙.๙.๖๘	- มอณวิธกร ๒๙ พ.ค. ๖๘	
๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๘ โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖ ๒. นายมรุต ใจเที่ยง โทร ๐๙-๙๐๘๒-๓๒๒๔		

ภาค ค แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Short Vowels and CVC words เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีรายละเอียดการประเมิน ดังนี้

- 1) มาตรฐานตัวชี้วัด
- 2) สาระสำคัญ
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สาระการเรียนรู้
- 5) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 6) กิจกรรมการเรียนรู้
- 7) สื่อและแหล่งการเรียนรู้
- 8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 9) บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมของท่านที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งกำหนดระดับความเหมาะสมไว้ 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

หลังจากพิจารณาความเหมาะสมแล้ว ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1.	ด้านมาตรฐานตัวชี้วัด						
	1.1 เครื่องมือสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง						
	1.2 เครื่องมือสามารถใช้วัดพฤติกรรม การอ่านตามตัวชี้วัดได้จริง						
2.	ด้านสาระสำคัญ						
	2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
	2.3 ใช้ภาษาเรียบเรียงถ้อยคำ ลำดับ มีความต่อเนื่องชัดเจน เข้าใจง่าย						
3.	ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด						
	3.2 สามารถวัดและประเมินผลได้จริง						
4.	ด้านสาระการเรียนรู้						
	4.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้						
	4.2 เนื้อหาใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่อยู่ในระดับของผู้เรียน ภาษาอังกฤษระดับต้น (Beginner)						
	4.3 เนื้อหามีความชัดเจน เข้าใจง่าย และสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน						
5.	ด้านสมรรถนะสำคัญ						
	5.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนได้รับการส่งเสริมและเกิดขึ้นจริงระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
	5.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับลักษณะกิจกรรมและวัตถุประสงค์การเรียนรู้						

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
6.	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding 6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ 6.2 ส่งเสริมความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ 6.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นได้แก่ ขั้นที่ 1 การกระตุ้นและเชื่อมโยงเสียงกับภาพ (Sound-Image Activation) ขั้นที่ 2 การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรและความหมายเบื้องต้น (Letter-Sound & Concept Linking) ขั้นที่ 3 การผสมเสียงและตีความหมาย (Blending & Dual Presentation) ขั้นที่ 4 การแยกเสียง สะกดและสร้างความเข้าใจ (Segmenting & Cognitive Connection) ขั้นที่ 5 การอ่านในบริบทและสร้างความเข้าใจ (Reading in context & Conceptual integration) ขั้นที่ 6 การประยุกต์ใช้และสะท้อนความเข้าใจ (Application & Dual Evaluation) 6.4 การจัดกิจกรรมมีรูปแบบที่หลากหลายส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน						

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
7.	ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้						
	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้						
	7.2 มีความเหมาะสมกับระดับของ ผู้เรียนและความสามารถของผู้เรียน						
	7.3 ช่วยให้ผู้เรียนสนใจอยากมีส่วนร่วม ได้						
8.	การวัดและการประเมินผลเรียนรู้						
	8.1 วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้อง กับจุดประสงค์การเรียนรู้						
	8.2 เครื่องมือวัดผลมีความเหมาะสมกับ เนื้อหาและระดับผู้เรียน						
	8.3 มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและ สามารถวัดผลได้จริง						
9.	ด้านการบันทึกหลังการจัดกิจกรรม การเรียนรู้						
	9.1 มีหัวข้อในการบันทึกและสรุปผล การจัดกิจกรรมครบทุกจุดประสงค์การ เรียนรู้						
	9.2 มีหัวข้อในการเสนอแนวทาง ปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดกิจกรรมใน ครั้งต่อไปอย่างเหมาะสม						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ (เพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร (รายแผน)

ที่	ชื่อแผน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความเหมาะสม
1	แผนที่ 1 Alphabets, Initial and Final consonant sounds	4.44	0.35	มาก
2	แผนที่ 2 Short vowels sound and CVC words	4.46	0.35	มาก
3	แผนที่ 3 Consonant Digraph (ch,sh,th)	4.52	0.35	มากที่สุด
4	แผนที่ 4 Consonant Digraph (ph,wh)	4.53	0.35	มากที่สุด
5	แผนที่ 5 Vowel Digraphs: ai,ay,ee,ea,ie	4.53	0.35	มากที่สุด
6.	แผนที่ 6 Vowel Digraphs: on sounds	4.55	0.35	มากที่สุด
7.	แผนที่ 7 Vowel Digraphs: oa,ow	4.56	0.35	มากที่สุด
8.	แผนที่ 8 Vowel Digraphs: ou, ow	4.60	0.35	มากที่สุด
9.	แผนที่ 9 Reading sentences with picture support	4.62	0.35	มากที่สุด
10.	แผนที่ 10 Guided Reading with Visual Support	4.65	0.35	มากที่สุด
11.	แผนที่ 11 Reading a new passage with Visual	4.66	0.35	มากที่สุด
12.	แผนที่ 12 Reading comprehension Using Flowchart	4.64	0.35	มากที่สุด
13.	แผนที่ 13 Mind Mapping for Main Idea and Details	4.64	0.35	มากที่สุด
14.	แผนที่ 14 Paired Reading and Comprehension	4.58	0.35	มากที่สุด
15.	แผนที่ 15 Visualizing while Reading	4.58	0.35	มากที่สุด

ภาค ง แบบประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบความคล่องแคล่วในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ
ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอน
แบบโพนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา
โรงเรียนชาวนาวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

เรื่อง In the kitchen

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบ
ความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาวนาวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

2. ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบความคล่องแคล่วในการ
อ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาวนาวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ระดับความสอดคล้องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

หลังจากพิจารณาความสอดคล้องแล้ว ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็น
ประโยชน์ในการนำไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ลำดับที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	เนื้อหาของบทอ่านที่ใช้ในการประเมินมีระดับความยาก ง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน				
2	ความยาวของบทอ่าน (จำนวนคำ) เหมาะสมสำหรับการ ประเมินภายในเวลา 1 นาที				
3	รูปแบบของแบบประเมิน (การทำ ✓ X หลังคำ) สามารถสะท้อนจำนวนคำที่อ่านได้อย่างถูกต้อง				
4	คำชี้แจงสำหรับครูผู้ประเมินชัดเจนและสามารถปฏิบัติ ตามได้จริง				
5	ตัวบทอ่านมีความเชื่อมโยงกับคำศัพท์และโครงสร้าง ประโยคที่อยู่ในแผนการสอน/ขอบเขตการเรียนรู้ของ ผู้เรียน				
6	แบบประเมินสามารถวัดความคล่องแคล่วในการอ่าน (ไม่ใช่ความเข้าใจ) ได้ตามจุดประสงค์				
7	การคำนวณคะแนน WCPM (คำที่อ่านถูก - คำผิด) สอดคล้องกับหลักวิชาการด้านการวัดความคล่องแคล่ว				
8	แบบประเมินสามารถนำไปใช้จริงในบริบทโรงเรียนไทยได้ โดยไม่ซับซ้อน				
9	ภาพรวมของเครื่องมือนี้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของงานวิจัย				

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินความเหมาะสม (IOC) ของแบบทดสอบความคล่องแคล่ว
ในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual
coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัด
กำแพงเพชร

ลำดับที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5		
1	A sunny day	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	At the zoo	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	The dog and the ship	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	A Rainy Day	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	The Lost Seed	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	A Day at School	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	The Fish with Phill	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	At the Food shop	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	A Day around the House	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	The beach trip	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	In the Kitchen	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาค จ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 เฉลยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ
 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ
 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ 60 ข้อ
 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง
 (KR-20) จำนวน 30 ข้อ

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 ก่อนและหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจใน
 การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา : โรงเรียน
 ขาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

คำชี้แจง This test is part of a research project aiming to study reading comprehension at the literal level. Please read each passage carefully and choose the best answer.

ข้อสอบฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับ
 รับรู้ข้อมูล โปรดอ่านบทอ่านแต่ละบทอย่างตั้งใจและเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

A Day at School

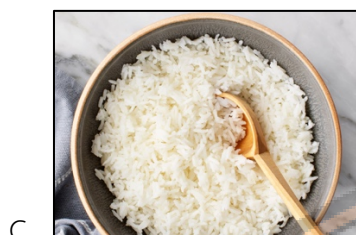
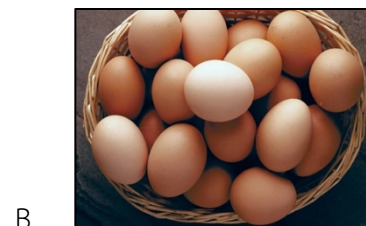
Kim is at school. She has a pen and a pad. Ben sits with her in the class. The bell hits, and the class begins. They chat and have fun in class. Kim sees a cat in a book. She tells Ben, "It is a fat cat." Ben is glad and paints the cat. Then the teacher checks it. She says, "Good job, Ben and Kim." At lunch, they eat ham and bread. Kim gets milk from a cup. Ben eats an egg and chips. They chat and play tag. Then the bell hits again. They pack the bag and go back home. It is a fun day.

1. What is this?

a. book	b. bag
c. bell	d. cup

2. Which picture shows milk?

3. Who sits with Kim in the class?

- A. Ben B. The teacher C. A cat D. Sam

4. What does Kim see in a book?

- A. A dog B. A cat C. A bag D. A pen

5. How do Kim and Ben feel at the end of the story?

- A. Sad B. Tired C. Angry D. Happy

The Fish with Phil

Phil is with his dad at the shop. He sees a fish in a tub. The fish is thin and black. Phil says, "What a thin fish!" His dad nods and gets it. Phil puts it in a bag and fills it at the tap. They go in a cab. In his room, Phil sets the bag on a mat. He gets a cup and wets his hand. Then he lets the fish in a pan. The fish swims and flips its fin. Phil sits with his dad and grins. His dad says, "That fish is fit." Phil feels glad.

6. What is this?

- A. cup B. bag
C. tub D. pan

7. What does Phil say about the fish?

- A. "It is big and red." B. "What a thin fish!"
C. "That fish can swim fast." D. "Let's cook the fish."

8. What does Phil do after he wets his hand?

- A. He lets the fish in a pan. B. He feeds the fish.
C. He fills the bag with water. D. He goes to sleep.

9. What color is the fish?

- A. Red B. Black C. White D. Yellow

10. Who says, "That fish is fit"?

- A. Phil B. The shop man C. Phil's dad D. The cab driver

At the Food Shop

Whit and Beth go to the food shop. Beth has a list in her bag. She says, "We need ham, milk, and fish." Whit nods and gets a box. They walk to get the ham. Then Beth picks a pack of ham. Whit gets a box of eggs. Phil is at the stand. He says, "What a full bag!" Beth grins and pays the cash. Whit puts the bag in the cab. They sit and chat on the way. Phil waves from the shop. Beth checks the list and nods. Whit says, "That is all we need." It is a good day.

11. Which picture shows a bus?

12. What does Whit get from the shop?

- A. A box of eggs B. A pack of fish C. A bottle of milk D. A box of ham

13. What happens first?

- A. Phil waves from the shop. B. Beth pays the cash.
C. They go to the food shop. D. They sit in the cab.

14. What food do they buy?

- A. Ham, milk, and fish B. Bread, eggs, and rice
C. Ham, rice, and meat D. Milk, eggs, and beans

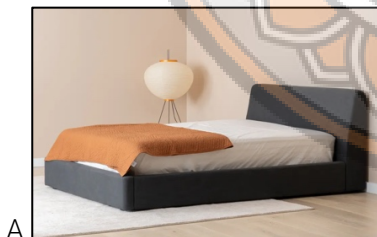
15. Who says, "That is all we need"?

- A. Whit B. Beth C. Phil D. The shop owner

4. A Day Around the House

It is a sunny day. A boy and a cat play in the house by the road. They see a sheep and a goat under a tree. The sheep eats a green leaf. A gray cat sits on a mat. The boy reads a book and cleans the room. He looks out and sees a mouse and a cow down the road. A man runs around the house. A dog runs and jumps with him. The sun is up in the sky. He says, "What a happy day for us!"

16. Which picture shows a bed?

17. Where do the boy and the cat play?

- A. In the park B. In the house C. On the road D. Under a tree

18. What color is the cat?

- A. Black B. White C. Gray D. Brown

19. What animals do the boy and the cat see under the tree?

- A. A sheep and a goat B. A mouse and a cow
C. A dog and a cat D. A cow and a horse

20. What does the boy say at the end?

- A. "It is a sunny day."
C. "Let's go to school."
B. "What a happy day for us!"
D. "The cow is big."

The Beach Trip

The family goes to the beach. The sky has a lot of clouds, and the sun is hot. They sit on the sand with a mat. They see a ship in the sea. A dog grabs a shell. Dad has a book, and a cap. Mom has a bag of food. They eat sandwich and meat. The kids run and jump. They see a fish in the sea. They catch it and back home. The sun goes down, and the moon is up. They say, "It is a happy day at the beach!"

21. What is this place?

- A. A park B. A beach C. A shop D. A road

22. Where does the family go?

- A. To the zoo B. To the park C. To the beach D. To the city

23. What does Mom have?

- A. A bag of food B. A hat and a fish
C. A ball and a mat D. A cap and a shell

24. What food do they eat?

- A. Meat and sandwiches B. Rice and soup
C. Bread and milk D. Eggs and ham

เฉลยคำตอบ

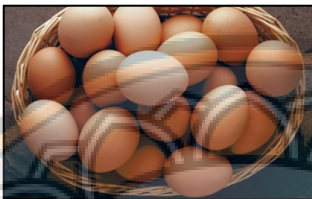
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังจัดการเรียนรู้
การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอน
แบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

ข้อที่ 1. เฉลยข้อ b	ข้อที่ 2. เฉลยข้อ d	ข้อที่ 3. เฉลยข้อ A
ข้อที่ 4. เฉลยข้อ B	ข้อที่ 5. เฉลยข้อ D	ข้อที่ 6. เฉลยข้อ C
ข้อที่ 7. เฉลยข้อ B	ข้อที่ 8. เฉลยข้อ A	ข้อที่ 9. เฉลยข้อ B
ข้อที่ 10. เฉลยข้อ C	ข้อที่ 11. เฉลยข้อ A	ข้อที่ 12. เฉลยข้อ A
ข้อที่ 13. เฉลยข้อ C	ข้อที่ 14. เฉลยข้อ A	ข้อที่ 15. เฉลยข้อ A
ข้อที่ 16. เฉลยข้อ A	ข้อที่ 17. เฉลยข้อ B	ข้อที่ 18. เฉลยข้อ C
ข้อที่ 19. เฉลยข้อ A	ข้อที่ 20. เฉลยข้อ B	ข้อที่ 21. เฉลยข้อ B
ข้อที่ 22. เฉลยข้อ C	ข้อที่ 23. เฉลยข้อ A	ข้อที่ 24. เฉลยข้อ A
ข้อที่ 25. เฉลยข้อ C	ข้อที่ 26. เฉลยข้อ B	ข้อที่ 27. เฉลยข้อ B
ข้อที่ 28. เฉลยข้อ C	ข้อที่ 29. เฉลยข้อ B	ข้อที่ 30. เฉลยข้อ C

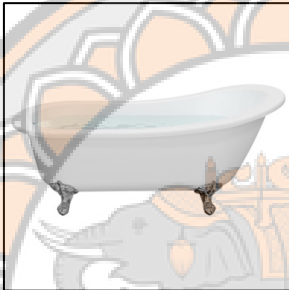
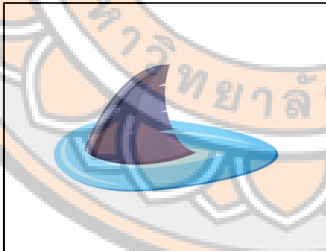

แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เรื่อง A Day at School					
Kim is at school. She has a pen and a pad. Ben sits with her in the class. The bell hits, and the class begins. They chat and have fun in class. Kim sees a cat in a book. She tells Ben, “It is a fat cat.” Ben is glad and paints the cat. Then the teacher checks it. She says, “Good job, Ben and Kim.” At lunch, they eat ham and bread. Kim gets milk from a cup. Ben eats an egg and chips. They chat and play tag. Then the bell hits again. They pack the bag and go back home. It is a fun day.					
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	1. What is this? a. book b. bag c. bell d. cup				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	2. What is this? a. a pen b. a bell c. a ball d. a bag				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	3. Which picture shows milk? 1. 2. 3. 4. 				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	4. Who sits with Kim in the class? A. Ben B. The teacher C. A cat D. Sam				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	5. What does Kim see in a book? A. A dog B. A cat C. A bag D. A pen				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	6. What happens first? A. The teacher checks the painting. B. Kim and Ben eat lunch. C. The bell hits and the class begins. D. They go back home.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	7. What happens after lunch? A. They start painting. B. They pack the bag and go home. C. The teacher checks the cat. D. They read a book.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	8. Where are Kim and Ben in the beginning? A. At home B. At school C. At a park D. At the shop				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	9. What do Kim and Ben eat for lunch? A. Rice and soup B. Ham and bread C. Fish and rice D. Chicken and milk				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	10. How do Kim and Ben feel at the end of the story? A. Sad B. Tired C. Angry D. Happy				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เรื่อง The Fish with Phil					
Phil is with his dad at the shop. He sees a fish in a tub. The fish is thin and black. Phil says, “What a thin fish!” His dad nods and gets it. Phil puts it in a bag and fills it at the tap. They go in a cab. In his room, Phil sets the bag on a mat. He gets a cup and wets his hand. Then he lets the fish in a pan. The fish swims and flips its fin. Phil sits with his dad and grins. His dad says, “That fish is fit.” Phil feels glad.					
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	11. What is this? A. cup B. bag C. tub D. pan				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	12. What is this? A. tail B. fin C. wing D. skin				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	13. What is this? A. bed B. mat C. rug D. desk				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	14. Where is Phil at the beginning of the story? A. At home B. At school C. At the shop D. In the park				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	15. What does Phil say about the fish? A. "It is big and red." B. "What a thin fish!" C. "That fish can swim fast." D. "Let's cook the fish."				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	16. What does Phil's dad do after Phil sees the fish? A. He gets it from the tub. B. He paints it. C. He feeds it. D. He puts it in a cup				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	17. What happens after they go in a cab? A. Phil fills the bag at the tap. B. Phil sets the bag on a mat. C. Phil says, "What a thin fish!" D. The dad gets the fish.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	18. What does Phil do after he wets his hand? A. He lets the fish in a pan. B. He feeds the fish. C. He fills the bag with water. D. He goes to sleep.				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	19. What color is the fish? A. Red B. Black C. White D. Yellow				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	20. Who says, "That fish is fit"? A. Phil B. The shop man C. Phil's dad D. The cab driver				
เรื่อง At the Food Shop					
Whit and Beth go to the food shop. Beth has a list in her bag. She says, "We need ham, milk, and fish." Whit nods and gets a box. They walk to get the ham. Then Beth picks a pack of ham. Whit gets a box of eggs. Phil is at the stand. He says, "What a full bag!" Beth grins and pays the cash. Whit puts the bag in the cab. They sit and chat on the way. Phil waves from the shop. Beth checks the list and nods. Whit says, "That is all we need." It is a good day.					
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	21. What is this? A. Fish B. Egg C. Ham D. Milk				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	22. Which picture shows a bus? A.				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	B. C. D. 				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	23. What does Beth have in her bag? A. A book B. A list C. A box D. A bag of egg				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	24. What does Whit get from the shop? A. A box of eggs B. A pack of fish C. A bottle of milk D. A box of ham				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	25. Who is at the stand? A. Whit B. Beth C. Phil D. The shop owner				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	26. What happens first? A. Phil waves from the shop. B. Beth pays the cash. C. They go to the food shop. D. They sit in the cab.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	27. What happens after they pay? A. Whit puts the bag in the cab. B. Beth checks the list. C. They walk to get the ham. D. Phil waves from the shop.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	28. What food do they buy? A. Ham, milk, and fish B. Bread, eggs, and rice C. Ham, rice, and meat D. Milk, eggs, and beans				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	29. How does Beth feel at the end? A. Angry B. Glad C. Sad D. Tired				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	30. Who says, "That is all we need"? A. Whit B. Beth C. Phil D. The shop owner				

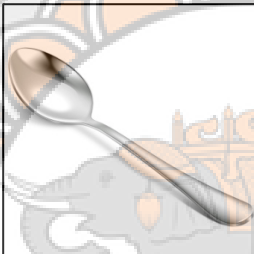
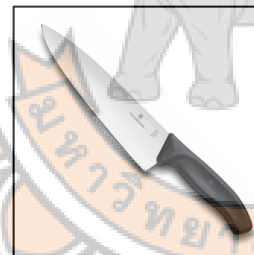
จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เรื่อง A Day Around the House					
It is a sunny day. A boy and a cat play in the house by the road. They see a sheep and a goat under a tree. The sheep eats a green leaf. A gray cat sits on a mat. The boy reads a book and cleans the room. He looks out and sees a mouse and a cow down the road. A man runs around the house. A dog runs and jumps with him. The sun is up in the sky. He says, “What a happy day for us!”					
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	31. What is this? A. Goat B. Sheep C. Cow D. Dog				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	32. Which picture shows a bed? A. B. C.				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	D. 				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	33. Where do the boy and the cat play? A. In the park B. In the house C. On the road D. Under a tree				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	34. What does the boy do in the house? A. Reads a book and cleans the room B. Sleeps on the mat C. Feeds the animals D. Paints the wall				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	35. What color is the cat? A. Black B. White C. Gray D. Brown				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	36. What happens first? A. The boy sees a mouse and a cow. B. The boy cleans the room. C. The dog runs and jumps. D. The man runs around the house.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	37. What happens after the man runs around the house? A. The sun is up in the sky. B. The boy reads a book.				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	C. The goat eats a leaf. D. The boy goes to sleep.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	38. What animals do the boy and the cat see under the tree? A. A sheep and a goat B. A mouse and a cow C. A dog and a cat D. A cow and a horse				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	39. What does the boy say at the end? A. "It is a sunny day." B. "What a happy day for us!" C. "Let's go to school." D. "The cow is big."				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	40. Who runs around the house? A. The boy B. The man C. The dog D. The cow				
เรื่อง The Beach Trip					
The family goes to the beach. The sky has a lot of clouds, and the sun is hot. They sit on the sand with a mat. They see a ship in the sea. A dog grabs a shell. Dad has a book, and a cap. Mom has a bag of food. They eat sandwich and meat. The kids run and jump. They see a fish in the sea. They catch it and back home. The sun goes down, and the moon is up. They say, "It is a happy day at the beach!"					
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	41. What is this place?				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	 A. A park B. A beach C. A shop D. A road				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	42. What is this? A. Ship B. Fish C. Boat D. Submarine				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	43. Where does the family go? A. To the zoo B. To the park C. To the beach D. To the city				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	44. What does Dad have? A. A cap and a book B. A bag of food C. A mat and a fish D. A cup of milk				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	45. What does Mom have? A. A bag of food B. A hat and a fish C. A ball and a mat D. A cap and a shell				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	46. What happens first? A. The sun goes down. B. The family sits on the sand. C. The kids run and jump. D. They eat sandwiches.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	47. What happens after they see a fish? A. They eat food. B. They go back home. C. They sit on the sand. D. They see the moon.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	48. What food do they eat? A. Meat and sandwiches B. Rice and soup C. Bread and milk D. Eggs and ham				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	49. How do they feel at the end of the story? A. Sad B. Angry C. Happy D. Tired				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	50. Who grabs a shell? A. The dog B. The dad C. The mom D. The kid				
เรื่อง In the Kitchen					
It is seven on Sunday. Mom is in the kitchen. Ben helps her cook. He gets a pan and a spoon. Mom puts an egg in a pot. Ben chops the beef then puts it in the pot with the egg. They cook it well. Kim sets the table in the kitchen. Dad puts the food on the table. They sit and eat together. Mom says, "Good job, team!" Ben cleans the					

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
dishes and the pot. Kim keeps it on the shelf. They have a good time. The kitchen is clean now. It is a happy morning for them.					
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	51. Which picture shows a spoon? A. B. C. D. 				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	52. What is this?				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	 A. Shelf B. Table C. Chair D. Stove				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	53. What does Dad do in the kitchen? A. He chops the beef. B. He cleans the dishes. C. He puts the food on the table. D. He gets a pan and a spoon.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	54. What happens first? A. Kim sets the table. B. Mom puts an egg in a pot. C. Dad puts the food on the table. D. Ben cleans the dishes.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	55 Why does the teacher say, “Good job”? A. Because Kim and Ben are noisy B. Because they paint the cat C. Because they play tag D. Because they eat lunch				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	56.How does Ben feel when the teacher checks his work? A. Angry B. Sad C. Glad D. Tired				

จุดประสงค์	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	57. What can we guess about Kim and Ben? A. They are good friends B. They do not like school C. They fight often D. They are shy				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	58. What happens at the end of the story? A. Kim sets the table. B. They cook the beef. C. Ben cleans the dishes. D. Mom puts the food on the stove.				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	59. Where does the family eat? A. In the living room B. In the kitchen C. In the park D. In the garden				
นักเรียนเข้าใจ บทอ่านในระดับ รับรู้ (Literal)	60. How do they feel at the end? A. Tired B. Angry C. Happy D. Bored				

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความสอดคล้อง (IOC) รายข้อของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชาณุวิทยา จำนวน 60 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลความ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
3.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
7.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
8.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
9.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
10.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
11.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
12.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
13.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
14.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
15.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
16.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
17.	1	1	1	0	0	0.60	สอดคล้อง
18.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
19.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
20.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
21.	1	0	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
22.	1	0	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
23.	1	0	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
24.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
25.	0	0	1	1	1	0.60	สอดคล้อง
26.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
27.	0	0	1	1	1	0.60	สอดคล้อง
28.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
29.	1	0	0	1	1	0.60	สอดคล้อง

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลความ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
30.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
31.	1	0	0	1	1	0.60	สอดคล้อง
32.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
33.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
34.	0	0	1	1	1	0.60	สอดคล้อง
35.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
36.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
37.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
38.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
39.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
40.	0	1	1	0	1	0.60	สอดคล้อง
41.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
42.	1	0	0	1	1	0.60	สอดคล้อง
43.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
44.	0	1	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
45.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
46.	0	1	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
47.	0	1	1	0	1	0.60	สอดคล้อง
48.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
49.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
50.	0	1	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
51.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
52.	1	0	0	1	1	0.60	สอดคล้อง
53.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
54.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
55.	0	1	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
56.	1	0	0	1	1	0.60	สอดคล้อง
57.	0	1	1	1	0	0.60	สอดคล้อง
58.	1	0	0	1	1	0.60	สอดคล้อง
59.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
60.	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

หมายเหตุ ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ คือ ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ระดับ 0.5 ขึ้นไป

ภาค จ ผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วและความเข้าใจ ก่อนและหลังการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความคล่องแคล่วในการอ่านก่อนและหลังการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test)	คะแนนหลังเรียน (Post-test)	ผลต่างคะแนน (D)
1.	1	21	20
2.	4	32	28
3.	3	17	14
4.	27	50	23
5.	12	35	23
6.	3	32	29
7.	18	39	21
8.	21	41	20
9.	27	42	15
10.	35	62	27
11.	10	31	21
12.	13	44	31
13.	8	31	23
14.	25	46	21
15.	30	51	32
16.	2	22	20
17.	60	88	28
18.	1	25	24
19.	0	21	21
20.	19	32	13
21.	21	35	14
22.	18	27	9
23.	58	79	21
24.	50	72	22
25.	3	13	10
26.	37	64	27

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test)	คะแนนหลังเรียน (Post-test)	ผลต่างคะแนน (D)
27.	65	78	13
28.	2	28	26
29.	9	18	9
30.	3	27	24
31.	5	15	10
32.	32	57	25
33.	52	71	19
34.	8	22	14
35.	13	39	26
36.	36	42	6
37.	27	42	15
38.	16	38	22
39.	13	37	24
40.	3	25	22
Sum			
Mean			
S.D.			

t-test

Paired Sample Statistics

Paired Sample Statistics

ตารางที่ 11 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test)	คะแนนหลังเรียน (Post-test)	ผลต่างคะแนน (D)
1.	10	17	7
2.	12	22	10
3.	9	16	7
4.	10	17	7
5.	6	18	12
6.	14	23	9
7.	17	21	4
8.	13	20	7
9.	13	18	5
10.	13	21	8
11.	7	14	7
12.	9	20	11
13.	14	21	7
14.	11	22	11
15.	21	26	5
16.	8	15	7
17.	16	25	9
18.	8	14	6
19.	9	18	9
20.	11	19	8
21.	7	16	9
22.	12	17	5
23.	16	28	12
24.	11	19	8
25.	4	15	11
26.	17	22	5
27.	21	27	6
28.	8	17	9
29.	7	16	9

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test)	คะแนนหลังเรียน (Post-test)	ผลต่างคะแนน (D)
30.	9	16	7
31.	10	17	7
32.	12	22	10
33.	9	16	7
34.	10	17	7
35.	6	18	12
36.	14	23	9
37.	17	21	4
38.	13	20	7
39.	13	18	5
40.	13	21	8
Sum			
Mean			
S.D.			

t-test

Paired Sample Statistics

Paired Sample Statistics

ภาค ช แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

แบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่าน

ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความคิดเห็นของนักเรียนพร้อมเขียนข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ใน

การนำพิจารณาปรับปรุงไป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. นักเรียนเคยเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์มาก่อนหรือไม่

☐ เคย

☐ ไม่เคย

3. ตอนนี้นักเรียนเรียนพิเศษภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียนอยู่หรือไม่

☐ เรียน

☐ ไม่ได้เรียน

ส่วนที่ 2 สำนวความพึงพอใจ

คำชี้แจง ระดับ 5 = พึงพอใจมากที่สุด ระดับ 4 = พึงพอใจมาก ระดับ 3 = พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 = พึงพอใจน้อย ระดับ 1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย					
2. กิจกรรมช่วยให้ฉันเข้าใจบทเรียนมากขึ้น					
3. ได้ลงมือปฏิบัติและฝึกอ่านจริงระหว่างเรียน					
4. ครูอธิบายขั้นตอนของกิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย					
5. การทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มช่วยให้ฉันกล้าเรียนรู้มากขึ้น					
ด้านที่ 2 บรรยากาศการเรียนรู้					
6. บรรยากาศในห้องเรียนเป็นกันเองและสนุก					
7. ครูให้กำลังใจและพูดจาอย่างเป็นมิตร					
8. เพื่อนร่วมชั้นให้ความร่วมมือระหว่างเรียน					
9. สื่อและใบงานที่ใช้เหมาะกับระดับชั้น					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
10. เวลาเรียนเหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหา					
ด้านที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน					
11. ฉันอ่านภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้น					
12. ฉันเข้าใจความหมายของคำศัพท์และเรื่อง ที่อ่านมากขึ้น					
13. ฉันกล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น					
14. สิ่งที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้					
15. โดยรวมแล้ว ฉันพึงพอใจกับการเรียน ภาษาอังกฤษในครั้งนี้					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอน
แบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา
โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีรายละเอียดการประเมินดังนี้

- 1) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้
- 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

2. ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสอดคล้องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งกำหนดระดับ ไว้ดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

หลังจากพิจารณาความสอดคล้องแล้ว ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ลำดับที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย				
2	กิจกรรมช่วยให้ฉันเข้าใจบทเรียนมากขึ้น				
3	ได้ลงมือปฏิบัติและฝึกอ่านจริงระหว่างเรียน				
4	ครูอธิบายขั้นตอนของกิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย				
5	การทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มช่วยให้ฉันกล้าเรียนรู้มากขึ้น				
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
6	บรรยากาศในห้องเรียนเป็นกันเองและสนุก				
7	ครูให้กำลังใจและพูดจาอย่างเป็นมิตร				
8	เพื่อนร่วมชั้นให้ความร่วมมือระหว่างเรียน				
9	สื่อและใบงานที่ใช้เหมาะกับระดับชั้น				
10	เวลาเรียนเหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหา				
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
11	ฉันอ่านภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้น				
12	ฉันเข้าใจความหมายของคำศัพท์และเรื่องที่อ่านมากขึ้น				
13	ฉันกล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น				
14	สิ่งที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				
15	โดยรวมแล้ว ฉันพึงพอใจกับการเรียนภาษาอังกฤษในครั้งนี้				

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ตารางที่ 12 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา : โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5		
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจและหลากหลาย	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	กิจกรรมช่วยให้ฉันเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	ได้ลงมือปฏิบัติและฝึกอ่านจริงระหว่างเรียน	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
4	ครูอธิบายขั้นตอนของกิจกรรมชัดเจนเข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	การทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มช่วยให้ฉันกล้าเรียนรู่มากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้								
6	บรรยากาศในห้องเรียนเป็นกันเองและสนุก	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	ครูให้กำลังใจและพูดจาอย่างเป็นมิตร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	เพื่อนร่วมชั้นให้ความร่วมมือระหว่างเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	สื่อและใบงานที่ใช้เหมาะกับระดับชั้น	0	0	1	1	1	0.60	ใช้ได้
10	เวลาเรียนเหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ								
11	ฉันอ่านภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	ฉันเข้าใจความหมายของคำศัพท์และเรื่องที่อ่านมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	ฉันกล้าอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	สิ่งที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	โดยรวมแล้ว ฉันพึงพอใจกับการเรียนภาษาอังกฤษในครั้งนี้	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาค ช ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความคล่องแคล่วและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ Dual coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรณีศึกษา : โรงเรียนชาณุวิทยาสภำจังหวัดกำแพงเพชร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	วิชา ภาษาอังกฤษ 4	รหัสวิชา อ22102
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2/2568	เวลาเรียน 1.5 หน่วยกิต	จำนวน 60 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Sound to stories		เวลา 15 ชั่วโมง
เรื่องที่สอน Short Vowels and CVC words		เวลา 1 ชั่วโมง
วันที่ 11 พฤศจิกายน 2568	ใช้สอนห้อง ม.2/5	เวลา 11:00-12:00

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.2 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ต 1.2 ม.2/1 อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน

2. สาระสำคัญ

เสียงสระสั้น (a, e, i, o, u) เป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อนำมาผสมกับพยัญชนะต้นและท้ายจะเกิดเป็นคำ CVC (Consonant – Vowel – Consonant) เช่น cat, bed, big, hot, sun การฝึกอ่าน CVC Words ผ่านกิจกรรม เช่น เพลง เกม การจับคู่คำกับภาพ และการทำใบงาน โดยใช้ สีและภาพประกอบ ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงเสียง-ตัวอักษร-ความหมายได้ชัดเจน นักเรียนจะได้ฝึกการแยกเสียงและผสมเสียง สามารถอ่านคำ CVC ได้ถูกต้อง มั่นใจ และนำไปต่อยอดการอ่านคำใหม่ ๆ ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนบอกเสียงสระสั้น (a, e, i, o, u) ได้ (K)
- 3.2 นักเรียนอ่านออกเสียงและผสมคำ CVC Words ได้อย่างถูกต้อง (P)
- 3.3 นักเรียนมีส่วนร่วมและกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้ (A)

4. สาระการเรียนรู้

- เสียงสระสั้น a, e, i, o, u
- การผสมเสียงพยัญชนะ-สระ-พยัญชนะ
- คำ CVC พื้นฐาน

สระ	คำศัพท์	ความหมาย
a (/æ/)	cat	แมว
	bat	กระเป๋าคู่หู
	man	ผู้ชาย
	map	แผนที่
e (/e/)	bed	เตียง
	pen	ปากกา
	net	แห, ตาข่าย
	leg	ขา
i (/ɪ/)	pig	หมู
	pin	หมุด
	sit	นั่ง
	lip	ริมฝีปาก
o (/ɒ/)	dog	สุนัข
	hot	ร้อน
	box	กล่อง
	pot	หม้อ
u (/ʌ/)	sun	พระอาทิตย์
	cup	ถ้วย
	bus	รถบัส
	nut	ถั่ว

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

5.1 ความสามารถในการสื่อสาร

5.2 ความสามารถในการคิด

6. กิจกรรมการเรียนรู้

6.1. การกระตุ้นและเชื่อมโยงเสียงกับภาพ (Sound-Image Activation) 5 นาที

- ครูเปิดเพลง Short Vowel Song ที่ประกอบด้วยภาพและเนื้อร้องที่สนุกสนาน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่และกระตุ้นการรับรู้เสียงสระสั้นทั้งห้า จากนั้นเขียนสระ a, e, i, o, u บนกระดานโดยใช้สีแทนเสียงสระแต่ละตัว (a = สีแดง, e = สีส้ม, i = สีเขียว, o = สีน้ำเงิน, u = สีเหลือง) พร้อมอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าสีจะใช้แทนเสียงสระตลอดคาบเรียน

- จากนั้นครูออกเสียงทีละสระ เช่น “/æ/ – a” แล้วให้นักเรียนพูดตามพร้อมกัน 2-3 รอบ พร้อมยกตัวอย่างจากเพลง เช่น “a-apple” และถามว่า “What sound is this?” นักเรียนตอบว่า “/æ/” ครูทำเช่นนี้จนครบทั้งห้าสระ และสุ่มเรียกนักเรียนบางคนให้ออกเสียงทีละสระเพื่อเช็คความเข้าใจเป็นรายบุคคล

- เมื่อแน่ใจว่านักเรียนสามารถออกเสียงสระสั้นได้ถูกต้องแล้ว ครูจึงเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียนโดยบอกว่า “Good job! These are the short vowels. Today, we will use them to read CVC words, like cat, bed, pig, hot, sun.” พร้อมเขียนตัวอย่างคำบนกระดาน โดยเน้นไฮไลต์สีที่สระ

6.2 การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรและความหมายเบื้องต้น (Letter-Sound & Concept Linking) 15 นาที

- ครูนำบัตรคำและบัตรภาพ CVC Words เช่น cat, bed, big, hot, sun (สระต้องมีสี) มาชูให้ผู้เรียนดูทีละคำ ครูออกเสียงชัดเจนพร้อมแยกเป็นพยางค์ เช่น “/c/ – /æ/ – /t/ → cat” จากนั้นให้นักเรียนทั้งห้องพูดตามพร้อมกัน

- ครูอธิบายเพิ่มเติมว่าสระตรงกลางคือ short vowel เช่น /æ/ ใน cat หรือ /e/ ใน bed เมื่อฝึกพร้อมกันแล้ว ครูสุ่มนักเรียนบางคนให้ออกมาอ่านคำอื่นๆ หน้าห้องต่อเพื่อนๆ เพื่อสร้างความมั่นใจและตรวจสอบความถูกต้อง

- ครูอธิบายความแตกต่างของเสียงสระสั้น เช่น a = /æ/, e = /e/, i = /I/, o = /O/, u = /U/ พร้อมชูบัตรคำและภาพประกอบทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจว่าคำเหล่านี้ไม่ใช่แค่ตัวอักษร แต่มีความหมายจริงที่สามารถเชื่อมโยงกับภาพได้

6.3 การผสมเสียงและตีความความหมาย (Blending & Dual Presentation) 15 นาที

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4-5 คน จากนั้นแจกบัตรคำและบัตรภาพให้แต่ละกลุ่มทำกิจกรรม “จับคู่คำ-ภาพ” โดยกำหนดว่า กลุ่มใดจับคู่เสร็จก่อนต้องยกมือขึ้น เพื่อบอกว่าทำเสร็จแล้ว ครูจะเดินไปตรวจทันทีว่าจับคู่ถูกต้องหรือไม่

- หากกลุ่มที่ยกมือทำถูกต้องครบถ้วน จะได้รับ สติ๊กเกอร์คะแนนพิเศษ 1 คะแนน ถ้ายังมีผิด ครูจะวางบัตรกลับคืนและให้กลุ่มนั้นแก้ไขต่อ (ระหว่างนี้กลุ่มอื่นก็ยังทำต่อได้)

- หลังจากจับคู่เสร็จแล้ว สมาชิกในกลุ่มต้องผลัดกันอ่านออกเสียงคำที่จับคู่ได้ พร้อมบอกเสียงสระตรงกลาง เช่น “cat – /æ/” หรือ “big – /I/” รวมถึงต้องผสมเสียงคำที่ได้เช่น /c/ – /æ/ – /t/ → cat เพื่อยืนยันคำตอบ หากกลุ่มไหนทำถูกต้องครบทุกคำ จะได้ สติ๊กเกอร์คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 1 คะแนน

- ครูเดินตรวจรอบห้อง คอยให้คำแนะนำเมื่อกำลังจับคู่ผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้อง และคอยกระตุ้นกลุ่มที่ยังไม่ค่อยมีส่วนร่วมด้วยการถามตรง ๆ เช่น “Can you say this word?” เพื่อให้ทุกคนได้ฝึกพูดจริง

เมื่อจบกิจกรรม ครูสรุปคะแนนและประกาศ กลุ่มที่ทำได้เร็วและถูกต้องที่สุด เพื่อสร้างแรงจูงใจ พร้อมชมเชยทุกกลุ่มที่พยายาม

6.4 การแยกเสียง สะกด และสร้างความเชื่อมโยงเชิงความคิด (Segmenting & Cognitive Connection) 10 นาที

- เมื่อเสร็จกิจกรรมกลุ่ม ครูแจกใบงาน “Color Vowel Worksheet” ให้กับนักเรียนแต่ละคน ใบงานจะมีคำ CVC ที่เว้นสระไว้ เช่น c__t, d__g, p__n พร้อมช่องเล็ก ๆ ให้ระบายสีตามโค้ดสระที่ได้เรียนรู้ (a = แดง, e = ส้ม, i = เขียว, o = น้ำเงิน, u = เหลือง) ครูอธิบายขั้นตอนการทำงานอย่างชัดเจนว่า

- ให้นักเรียนดูคำที่มีสระหายไป
- ระบายสีในช่องสระตามเสียงที่ถูกต้อง
- เขียนตัวสระลงไปให้ครบ
- อ่านผสมเสียง (blending) จนเป็นคำ

- ครูยกตัวอย่างบนกระดาน เช่น c__t และครูใช้ปากกาแดงระบายในช่องว่าง พูดว่า “Red /æ/” แล้วเติมตัว a และสาธิตการผสมเสียงช้า ๆ “/c/ - /æ/ - /t/ = cat” จากนั้นให้นักเรียนทำตามในใบงานของตนเอง

- ระหว่างที่นักเรียนทำ ครูเดินตรวจรอบๆห้อง สังเกตว่านักเรียนทุกคนเขียนสระและระบายสีได้ถูกต้อง และเมื่อครูถาม “What color is this vowel?” นักเรียนต้องตอบพร้อมออกเสียง เช่น “Red, /æ/” หรือ “Orange, /e/”

6.5 การอ่านในบริบทและสร้างความเข้าใจ (Reading in Context & Conceptual Integration) 5 นาที

- ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คนให้ออกมาอ่านคำของตนเองหน้าชั้น โดยชี้นิ้วไปที่สระที่ระบายสีไว้ก่อน แล้วบอกว่า “This is /I/ (green)” จากนั้นอ่านทั้งคำ เช่น “pig” ครูชมเชยและแก้ไขออกเสียงทันทีหากมีความผิดพลาด เพื่อให้เด็กซึมซับเสียงที่ถูกต้อง

6.6 การประยุกต์ใช้และสะท้อนความเข้าใจ (Application & Dual Evaluation) 10 นาที

- นักเรียนร่วมกันทบทวนบทเรียนผ่านกิจกรรมเกม “Show me the vowel!” โดยแจกการ์ดสีแทนเสียงสระ (a = แดง, e = ส้ม, i = เขียว, o = น้ำเงิน, u = เหลือง) ให้นักเรียนทุกคน ครูออกเสียงคำ CVC ทีละคำ เช่น cat, bed, pig, hot, sun นักเรียนต้องรีบชูการ์ดสีที่ตรงกับสระกลางและพูดออกมาพร้อมกัน เช่น “Red /æ/ - cat.” ครูสังเกตการตอบ ถ้ามีนักเรียนตอบผิด ครูอธิบายใหม่อีก 1 ครั้ง

- ครูดำเนินเกมนี้นหลายรอบโดยสลับคำให้หลากหลาย บางรอบครูอ่านเร็วขึ้น บางรอบให้นักเรียนอาสาออกมาเป็น “ผู้อ่านคำ” แทนครู เพื่อเพิ่มความตื่นเต้นและการมีส่วนร่วมของนักเรียนทั้ง

ห้อง เมื่อใกล้หมดเวลา ครูสรุปว่า “วันนี้เราได้ฝึก short vowels และ CVC words โดยใช้สื่อช่วยจำเสียงสระ นักเรียนทุกคนทำได้ดีมาก” พร้อมกระตุ้นให้ฝึกอ่านคำใหม่ ๆ ต่อเนื่องนอกคาบเรียน

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7.1. เพลง Short Vowel Song <https://www.youtube.com/watch?v=RUSCz41aDug>

7.2. บัตรตัวอักษรและบัตรคำ CVC (พร้อมไฮไลท์สระกลางและภาพประกอบ)

7.3. ใบงาน Color Vowel Worksheet

7.4. การ์ดสี (แดง, ส้ม, เขียว, น้ำเงิน, เหลือง) สำหรับเกม Show me the vowel

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	เครื่องมือวัด	วิธีการวัด	เกณฑ์การผ่าน
นักเรียนบอกเสียงสระสั้น (a, e, i, o, u) ได้ (K)	ใบงาน Color Vowel Worksheet	ตรวจใบงานรายบุคคล	ทำถูกอย่างน้อย 80% (ถูก 16 ข้อขึ้นไปจาก 20 ข้อ)
นักเรียนออกเสียงและผสมคำ CVC Words ได้อย่างถูกต้อง (P)	แบบสังเกตการอ่าน	ครูสังเกตขณะนักเรียนอ่านคำ CVC เป็นรายบุคคล	ทำได้อย่างน้อย 2 ใน 3 หัวข้อ (อ่านคำ CVC / บอกเสียงสระ / ผสมเสียง) จึงถือว่าผ่าน
นักเรียนแสดงออกถึงความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรม (A)	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	สังเกตพฤติกรรม	แสดงพฤติกรรมมีส่วนร่วมและกระตือรือร้นระดับปานกลาง (4 คะแนนขึ้นไป)
ความสามารถในการคิดและความสามารถในการสื่อสาร (สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน)	แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	ประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	แสดงสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในระดับปานกลาง (4 คะแนนขึ้นไป)

9. บันทึกหลังการสอน

วันที่. 11 พฤศจิกายน 2568 ใช้สอน. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 เวลา 11:00 – 12:00 น

9.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

1.1 ด้านความรู้ (K) นักเรียนบอกเสียงสระสั้น (a, e, i, o, u) ได้

จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน

- นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ.....

- นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ....

1.2 ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) นักเรียนออกเสียงและผสมคำ CVC Words ได้อย่าง

ถูกต้อง

จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน

- นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ.....

- นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ.....

1.3 ด้านเจตคติ (A) นักเรียนแสดงออกถึงความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในกิจกรรม

จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน

- นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ.....

- นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ.....

- นักเรียนได้ระดับผ่าน จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ

- นักเรียนได้ระดับไม่ผ่าน จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ

1.4 ด้านสมรรถนะสำคัญ ความสามารถในการสื่อสารและความสามารถในการคิด

จำนวนนักเรียนทั้งหมด..... คน

- นักเรียนได้ระดับดีเยี่ยม จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ

- นักเรียนได้ระดับดี จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ

- นักเรียนได้ระดับผ่าน จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ

- นักเรียนได้ระดับไม่ผ่าน จำนวน คน

คิดเป็นร้อยละ

9.2 ปัญหา / อุปสรรค (นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผล มีใครบ้าง สาเหตุจากอะไร)

.....

.....

.....

9.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข (ขั้นตอนการดำเนินการแก้ไขนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผล/ผลการดำเนินการแก้ไข)

.....

.....

9.4 จากข้อมูลข้างต้นผู้สอน ต้องการแก้ไขปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ ในแผนการสอนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายมรุต ใจเที่ยง)

...../...../.....

9.5 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางมธุรส ปานเหง้า)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาคผนวก

- ใบงาน Color Vowel
- บัตรตัวอักษรและบัตรคำ CVC
- แบบสังเกตการอ่าน
- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

COLOR VOWELS

Directions : Look at the CVC words with missing vowels. Then, color the small box according to the vowel color code: a = red, e = orange, i = black, o = blue, u = yellow. After that, fill in the correct vowel in the blank to complete the word.

Example :

f _ e _ t

t _ e _ n 10

1.

b _ _ s

11.

h _ _ t

2.

l _ _ p

12.

p _ _ n

3.

n _ _ t

13.

c _ _ p

4.

c _ _ t

14.

m _ _ p

5.

p _ _ g

15.

n _ _ t

6.

m _ _ n

16.

s _ _ t

7.

s _ _ n

17.

l _ _ g

8.

b _ _ x

18.

b _ _ t

9.

p _ _ t

19.

b _ _ d

10.

p _ _ n

20.

d _ _ g

Score _____ / 20

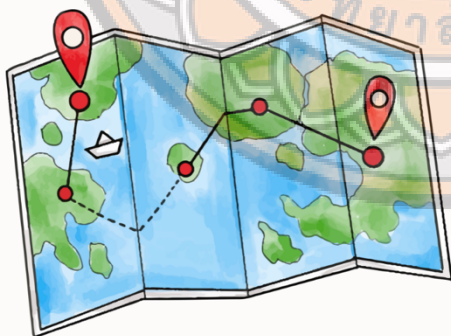
Name: _____ No: _____ Class: _____

cat

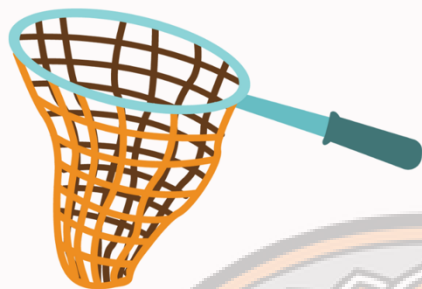
man

map

bat

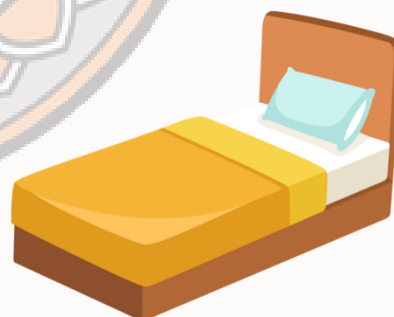
net

pen

leg

bed

lip

pig

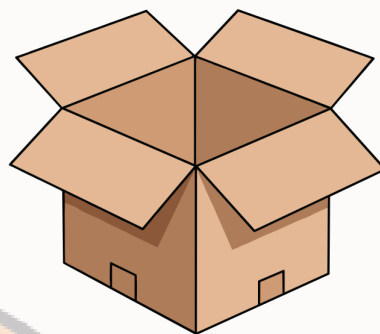
pin

sit

pot

box

dog

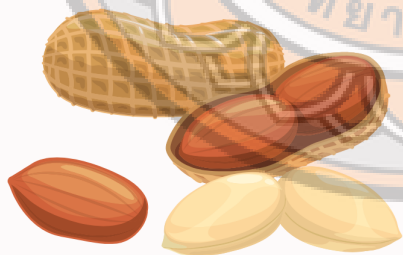
hot

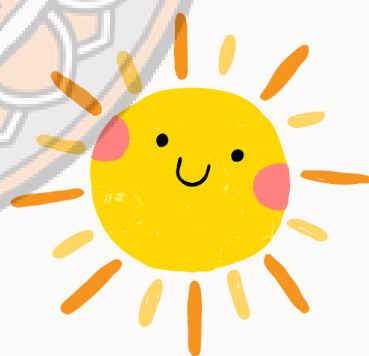
bus

cup

nut

sun

แบบสังเกตการอ่าน (Observation Check)
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Short Vowels and CVC words
 ชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่ม: 5
 วันที่: ____ / ____ / ____
 ครูผู้สังเกต: นายมรุต ใจเที่ยง

หมายเหตุ: ครูผู้สอนทำการทดสอบการอ่านของนักเรียนและระบุ ✓ ในหัวข้อที่ปรากฏขณะทำการทดสอบ

ที่	ชื่อ-นามสกุล	หัวข้อที่ประเมิน			รวมคะแนน (3 คะแนน)	ผลการประเมิน
		อ่านคำ CVC ถูกต้อง	บอกเสียง สระได้	ผสมเสียงได้		
1.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
3.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
4.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
5.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
6.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
7.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
8.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
9.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
10.		☐	☐	☐		☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

เกณฑ์ผ่าน: ผู้เรียนต้องทำได้อย่างน้อย 2 ใน 3 หัวข้อ จึงถือว่าผ่านการประเมิน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นายมรุต ใจเที่ยง)

แบบสังเกตพฤติกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Short Vowels and CVC words

ชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่ม: 5

วันที่: ____ / ____ / ____

ครูผู้สังเกต: นายมรุต ใจเที่ยง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ด้านที่ประเมิน		รวมคะแนน (6)	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน	หมายเหตุ
		ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	การมีส่วนร่วมในกิจกรรม				
1.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
2.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
3.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
4.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
5.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
6.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
7.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
8.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
9.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
10.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	

หมายเหตุ : ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมนักเรียนและบันทึกข้อมูลลงในตารางด้านล่าง

เกณฑ์การตัดสิน

5-6 คะแนน	ดี	มีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
3-4 คะแนน	ปานกลาง	มีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมบ้าง แต่ไม่ต่อเนื่อง
1-2 คะแนน	ควรปรับปรุง	ไม่ค่อยกระตือรือร้น และไม่ร่วมกิจกรรม

เกณฑ์การประเมินให้คะแนนพฤติกรรม (Attitude Rubric)

ด้านที่ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 คะแนน = ระดับดี	2 คะแนน = ปานกลาง	1 คะแนน = ควรปรับปรุง
ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	- สนใจและตั้งใจตลอดกิจกรรม - ตอบคำถาม / แสดงความคิดเห็นอย่างกระตือรือร้น - แสดงความตั้งใจเรียนอย่างชัดเจน	- สนใจเป็นบางครั้ง - ตอบคำถามหรือมีส่วนร่วมบ้างเป็นครั้งคราว - ต้องกระตุ้นจึงแสดงความตั้งใจ	- ไม่แสดงความสนใจ - ไม่ตอบคำถาม / ไม่สนใจบทเรียน - มักพูดคุยหรือไม่ตั้งใจฟัง
การมีส่วนร่วมในกิจกรรม	- มีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ - ร่วมทำกิจกรรมกลุ่ม / คู่ อย่างกระตือรือร้น - อาสามีบทบาทในกิจกรรม	- มีส่วนร่วมบ้างแต่ไม่ต่อเนื่อง - ทำกิจกรรมเมื่อได้รับมอบหมายเท่านั้น	- ไม่เข้าร่วมกิจกรรม / ปฏิเสธการมีส่วนร่วม - เฉยเมย ไม่ตอบสนองต่อกิจกรรม

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายมรุต ใจเที่ยง)

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Short Vowels and CVC words ชั้น: มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่ม: 5

วันที่: ____ / ____ / ____

ครูผู้สังเกต: นายมรุต ใจเที่ยง

หมายเหตุ : ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมนักเรียนและบันทึกข้อมูลลงในตารางด้านล่าง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ด้านที่ประเมิน		รวม คะแนน (6)	ระดับ คุณภาพ	ผลการ ประเมิน	หมายเหตุ
		ความสามารถ ในการคิด	ความสามารถ ในการสื่อสาร				
1.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
2.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
3.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
4.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
5.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
6.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
7.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
8.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
9.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	
10.		☐ 3 ☐ 2 ☐ 1	☐ 3 ☐ 2 ☐ 1		☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ควรปรับปรุง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน	

เกณฑ์การตัดสิน

5-6 คะแนน ดี

แสดงสมรรถนะได้ชัดเจนทั้ง 2 ด้าน

3-4 คะแนน ปานกลาง

แสดงสมรรถนะได้บ้าง ยังไม่สม่ำเสมอ

1-2 คะแนน ควรปรับปรุง

แสดงสมรรถนะได้ไม่ชัดเจน ต้องพัฒนา

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายมรุต ใจเที่ยง)

เกณฑ์การประเมินให้คะแนนสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ด้านที่ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3 คะแนน = ระดับดี	2 คะแนน = ปานกลาง	1 คะแนน = ควรปรับปรุง
ความสามารถในการคิด	- คิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล - เลือกคำตอบหรือหาวิธีแก้ปัญหาได้ถูกต้อง - เชื่อมโยงความรู้ได้	- คิดวิเคราะห์ได้บางส่วน - อาจมีข้อผิดพลาดบางประการในการตอบหรือเลือกวิธี	- คิดวิเคราะห์ไม่ได้ - เลือกคำตอบผิดบ่อย / ไม่เข้าใจโจทย์
ความสามารถในการสื่อสาร	- สื่อสารได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ - ตอบคำถาม / แสดงความคิดเห็นได้คล่อง	- สื่อสารได้บ้าง ยังมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย - ต้องมีการกระตุ้นจึงตอบ	- ไม่สามารถสื่อสารได้ชัดเจน - เงียบ ไม่ตอบคำถาม

ภาคผนวก ณ ภาพการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง

